

Reform or Restore?

Randolph Dunn

Chapter 1

Reformation Movement

The Renaissance 1517 – 1648 AD

Between 1118 and 1518 the Catholics and the German Emperor took turns (depending on who was in power) martyring Christians as they were discovered. About 4,000 (all throughout Central Europe [including Alsace-Lorraine in central Germany]) died as a result of persecution during these four centuries. Thus, these churches in Alsace-Lorraine are partially responsible for the influence that led Martin Luther to break from Catholicism. Luther likely never heard of their teachings, however he objected to the way the Christians were murdered by the Catholic Church. In fact, Luther was even suspected by Catholicism of being “in close connection with the heretical churches in Alsatia, (a region of Alsace).” Nevertheless, the Anabaptists churches in Europe faced persecution from both Catholics and Protestants.

The Renaissance popes were notoriously worldly. Abuses such as simony, nepotism, and financial excesses increased. The Catholic Church was riddled with venality [capable of being obtained for a price] and immorality. The sale of Indulgences was a particularly unfortunate practice because it impinged upon true spiritual repentance and improvement of life. At the same time a genuine upsurge of popular religiosity manifested itself and increased the disparity between the people's expectations and their ability to satisfy spiritual needs.

Martin Luther (1483- 1546)

Martin Luther's spiritual predecessors included men such as [John Wycliffe](#) (1328-1384) and [Johannes Hus](#) (1369-1415), who had attempted to reform the [Catholic] church along similar lines. In 1517 Luther nailed his [Ninety-Five Theses](#) to the door of the [All Saints' Church](#), in [Wittenberg](#) which served as a notice board for university-related announcements.^[1] These were points for debate that criticized the Church and the Pope. The most controversial points centered on the practice of selling indulgences and the Church's policy on [purgatory](#).

Translated from English to Greek - www.onlinedoctranslator.com

Μεταρρύθμιση ή επαναφορά;

Randolph Dunn

Κεφάλαιο 1

Μεταρρυθμιστικό Κίνημα

Η Αναγέννηση 1517 – 1648 μ.Χ

Μεταξύ 1118 και 1518 οι Καθολικοί και ο Γερμανός Αυτοκράτορας έπαιρναν εναλλάξ (ανάλογα με το ποιος ήταν στην εξουσία) μαρτύρησαν χριστιανούς καθώς ανακαλύφθηκαν. Περίπου 4.000 (σε όλη την Κεντρική Ευρώπη [συμπεριλαμβανομένης της Αλσατίας-Λωρραίνης στην κεντρική Γερμανία]) πέθαναν ως αποτέλεσμα των διωγμών κατά τη διάρκεια αυτών των τεσσάρων αιώνων. Έτσι, αυτές οι εκκλησίες στην Αλσατία-Λωρραίνη ευθύνονται εν μέρει για την επιρροή που οδήγησε τον Μάρτιν Λούθηρο να αποχωριστεί από τον Καθολικισμό. Ο Λούθηρος πιθανότατα δεν άκουσε ποτέ για τις διδασκαλίες τους, ωστόσο αντιτάχθηκε στον τρόπο με τον οποίο οι Χριστιανοί δολοφονήθηκαν από την Καθολική Εκκλησία. Στην πραγματικότητα, ο Λούθηρος υποπτευόταν ακόμη και ο καθολικισμός ότι «σε στενή σχέση με τις αιρετικές εκκλησίες στην Αλσατία, (περιοχή της Αλσατίας).» Ωστόσο, οι εκκλησίες των Αναβαπτιστών στην Ευρώπη αντιμετώπισαν διώξεις τόσο από Καθολικούς όσο και από Προτεστάντες.

Οι πάπες της Αναγέννησης ήταν διαβόητα κοσμικοί. Οι καταχρήσεις όπως η σιμωνία, ο νεποτισμός και οι οικονομικές υπερβολές αυξήθηκαν. Η Καθολική Εκκλησία ήταν γεμάτη από μοχθηρία [που μπορεί να αποκτηθεί έναντι τιμήματος] και ανηθικότητα. Η πώληση των συγχωροχάρτιδων ήταν μια ιδιαίτερα ατυχής πρακτική επειδή επηρέαζε την αληθινή πνευματική μετάνοια και τη βελτίωση της ζωής. Ταυτόχρονα εκδηλώθηκε μια γνήσια έξαρση της λαϊκής θρησκευτικότητας και αύξησε τη διαφορά μεταξύ των προσδοκιών των ανθρώπων και της ικανότητάς τους να ικανοποιούν πνευματικές ανάγκες.

Μάρτιν Λούθηρ(1483-1546)

Οι πνευματικοί προκάτοχοι του Μάρτιν Λούθηρου περιλάμβαναν άνδρες όπως [Τζον Γουίκλιφ](#) (1328-1384) και [Γιοχάνες Χους](#) (1369-1415), ο οποίος είχε προσπαθήσει να μεταρρυθμίσει την [Καθολική] εκκλησία σε παρόμοια γραμμή. Το 1517 ο Λούθηρος κάρφωσε το δικό του [Ενενήντα πέντε διατριβές](#) στην πόρτα του [Εκκλησία των Αγίων Πάντων](#), σε [Wittenberg](#) που χρησίμευε ως πίνακας ανακοινώσεων

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation

In 1520, Luther published three pamphlets that

- a. Described Rome's abuses
- b. Demanded reforms in morals and in dogma
- c. Attacked some of the sacraments, transubstantiation, and worship of the saints
- d. Insisted that the Bible alone constituted the final authority for a Christian.

therestorationmovement.com/lessons/chlesson03.htm

Luther espoused ¹ -- "What is not *against* Scripture is *for* Scripture, and Scripture for *it*."

REFLECTIONS by [Al Maxey](#) Issue #401, June 30, 2009 from wikisource.org/wiki/Ant_eNicene_Fathers/Volume_III//Apologetic_The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Luther was a threat [at least in Germany]. When he founded his "church" in 1520, Catholics knew they had a problem. The Anabaptist churches were mistakenly lumped together with them. Catholics were running scared, and killing everyone (Christian and protestant alike). Catholics were no longer satisfied with killing Christians as they were accidentally found; now they were actually hunted. In Alsace-Lorraine alone, out of nearly 100,000 members, about 42,000 were burned for not renouncing Christianity in favor of Catholicism. This massacre occurred from about 1525 to 1536. Circumstances were similar everywhere. By 1595, The Christians in Alsace-Lorraine numbered merely 1,000. Most congregations had been extinguished. Congregations in Moravia, though severely depleted in membership, managed to flee to Hungary, Poland, Ukraine, and Crimea. By 1799, Eulogius Schneider (a catholic priest) beheaded the last three martyrs for not participating with Napoleon in the French Revolution. (adapted from

για ανακοινώσεις σχετικές με τα πανεπιστήμια.^[1] Αυτά ήταν σημεία για συζήτηση που επέκριναν την Εκκλησία και τον Πάπα. Τα πιο αμφιλεγόμενα σημεία επικεντρώθηκαν στην πρακτική της πώλησης τέρψεων και στην πολιτική της Εκκλησίας για [καθαρήριο](#).

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation

Το 1520, ο Λούθηρος δημοσίευσε τρία φυλλάδια που ένα. Περιέγραψε τις καταχρήσεις της Ρώμης σι. Ζητούσε μεταρρυθμίσεις στα ήθη και στα δόγματα ντο. Επιτέθηκε σε μερικά από τα μυστήρια, μετουσίωση, και λατρεία των αγίων

ρε. Επέμεινε ότι η Βίβλος από μόνη της αποτελούσε την τελική εξουσία για έναν Χριστιανό.

therestorationmovement.com/lessons/chlesson03.htm

Ο Λούθηρος υποστήριξε⁹-- «Ό,τι δεν είναι ενάντια στη Γραφή είναι υπέρ της Γραφής, και η Γραφή υπέρ αυτής».

ΑΝΤΑΚΛΑΣΕΙΣ από [Al Maxey](#) Τεύχος #401,30 Ιουνίου 2009 από το wikisource.org/wiki/Ant_eNicene_Fathers/Volume_III//Apologetic_The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Ο Λούθηρος ήταν μια απειλή [τουλάχιστον στη Γερμανία]. Όταν ίδρυσε την «εκκλησία» του το 1520, οι Καθολικοί γνώριζαν ότι είχαν πρόβλημα. Οι αναβαπτιστικές εκκλησίες κατά λάθος συγκεντρώθηκαν μαζί τους. Οι Καθολικοί έτρεχαν φοβισμένοι και σκότωναν τους πάντες (χριστιανούς και προτεστάντες). Οι Καθολικοί δεν ήταν πλέον ικανοποιημένοι με τη δολοφονία Χριστιανών καθώς βρέθηκαν κατά λάθος. Τώρα κυνηγήθηκαν πραγματικά. Μόνο στην Αλσατία-Λωρραίνη, από τα σχεδόν 100.000 μέλη, περίπου 42.000 κήκαν επειδή δεν απαρνήθηκαν τον Χριστιανισμό υπέρ του Καθολικισμού. Αυτή η σφαγή συνέβη περίπου από το 1525 έως το 1536. Οι συνθήκες ήταν παρόμοιες παντού. Μέχρι το 1595, οι Χριστιανοί στην Αλσατία-Λωρραίνη αριθμούσαν μόνο 1.000. Οι περισσότερες εκκλησίες είχαν σβήσει. Οι εκκλησίες στη Μοραβία, αν και είχαν εξαντληθεί σοβαρά ως προς τα μέλη, κατάφεραν να καταφύγουν στην Ουγγαρία, την Πολωνία, την Ουκρανία και την Κριμαία. Μέχρι το

¹ Refer to thebiblewayonline.com study Silence of the Scripture.

⁹ Ανατρέξτε στη μελέτη Thebiblewayonline.com Silence of the Scripture.

allexperts.com/g/Critics-Catholicism-3337/Questions-1.htm
(Marvin Howard)

The result was the near extermination of the church in Europe.

Ulrich Zwingli (1484 –1531)

The Reformation in Switzerland initially developed in Zurich under the leadership of the priest Ulrich Zwingli. Zwingli had been influenced by Erasmus and by Christian humanism. He arrived at an evangelical understanding of Christianity from his study of the Bible and from contacts with Lutherans. On Jan. 1, 1519, he began a 6-year series of sermons on the New Testament that moved the city council and the people of Zurich toward reform. The favorable response to The Sixty-Seven Articles, which he prepared for public disputation with a papal representative in 1523, proved the popularity of his program. He called for the abolition of the Mass (and its replacement by a symbolic Lord's Supper), independence from episcopal control, and a reform of the city-state in which both priests and Christian magistrates would conform to the will of God.

mb-soft.com/believe/txn/reformat.htm

He attacked the custom of fasting during Lent, corruption in the ecclesiastical hierarchy, promoted clerical marriage, and attacked the use of images in places of worship.
en.wikipedia.org/wiki/Huldrych_Zwingli

Zwingli maintained that *anything*² "not enjoined or taught in the New Testament should be unconditionally *rejected*." REFLECTIONS by [Al Maxey](#) Issue #401, June 30, 2009 taken from

http://en.wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III/Apologetic/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Radical Reformation

Beginning in Switzerland and Germany, the Radical Reformation birthed many [Anabaptist](#) groups throughout [Europe](#). Historically, the radical reformers operated under several names.

1799,(προσαρμοσμένο από allexperts.com/g/Critics-Catholicism-3337/Questions-1.htm Μάρβιν Χάουαρντ)

Το αποτέλεσμα ήταν η σχεδόν εξόντωση της εκκλησίας στην Ευρώπη.

Ulrich Zwingli (1484 – 1531)

Η Μεταρρύθμιση στην Ελβετία αναπτύχθηκε αρχικά στη Ζυρίχη υπό την ηγεσία του ιερέα Ulrich Zwingli. Ο Zwingli είχε επηρεαστεί από τον Erasmus και από τον χριστιανικό ουμανισμό. Έφτασε σε μια ευαγγελική κατανόηση του Χριστιανισμού από τη μελέτη του για τη Βίβλο και από τις επαφές με τους Λουθηρανούς. Την 1η Ιανουαρίου 1519, ξεκίνησε μια δετή σειρά κηρυγμάτων για την Καινή Διαθήκη που ώθησε το δημοτικό συμβούλιο και τον λαό της Ζυρίχης προς τη μεταρρύθμιση. Η ευνοϊκή απάντηση στα Εξήντα Επτά Άρθρα, τα οποία ετοίμασε για δημόσια αντιπαράθεση με έναν παπικό εκπρόσωπο το 1523, απέδειξε τη δημοτικότητα του προγράμματός του. Ζήτησε την κατάργηση της Θείας Λειτουργίας (και την αντικατάστασή της από ένα συμβολικό Δείπνο του Κυρίου), την ανεξαρτησία από τον επισκοπικό έλεγχο και τη μεταρρύθμιση της πόλης-κράτους στην οποία τόσο οι ιερείς όσο και οι χριστιανοί δικαστές θα συμμορφώνονταν με το θέλημα του Θεού.

mb-soft.com/believe/txn/reformat.htm

Επιτέθηκε στο έθιμο της νηστείας κατά τη διάρκεια της Σαρακοστής, στη διαφθορά στην εκκλησιαστική ιεραρχία, προώθησε τον γάμο των κληρικών και επιτέθηκε στη χρήση εικόνων σε χώρους λατρείας.
en.wikipedia.org/wiki/Huldrych_Zwingli

Ο Zwingli υποστήριξε ότι οτιδήποτε¹⁰ «δεν επιτάσσονται ή διδάσκονται στην Καινή Διαθήκη θα πρέπει να απορριφθούν άνευ όρων». ΑΝΤΑΚΛΑΣΕΙΣ από [Al Maxey](#) Τεύχος #401,30 Ιουνίου 2009 από

http://en.wikisource.org/wiki/AnteNicene_Fathers/Volume_III/Apologetic/The_Chaplet,_or_De_Corona/Chapter_II

Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση

Ξεκινώντας από την Ελβετία και τη Γερμανία, η Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση γέννησε πολλούς [Αναβαπτιστές](#) ομάδες παντού [Ευρώπη](#). Ιστορικά, οι ριζοσπαστικοί μεταρρυθμιστές λειτουργούσαν με διάφορα ονόματα.

² Refer to thebiblewayonline.com - Silence of the Scripture.

¹⁰ Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - Silence of the Scripture.

Brethren or Swiss Brethren – were a group of [radical evangelical reformers](#) who initially followed [Ulrich Zwingli](#) of [Zürich](#), but later started the movement now known as [Anabaptism](#). In 1525, [Felix Manz](#), [Conrad Grebel](#), [George Blaurock](#) and others formed a new group, which rejected [infant baptism](#) and preached what the Brethren claimed was true Christianity. Based on [Sola Scriptura](#) [scripture alone], the Swiss Brethren declared that since the Bible does not mention infant baptism, it should not be practiced by the church. This was subsequently refuted by Ulrich Zwingli. Consequently, there was a public dispute, in which the council affirmed Zwingli's position. This crystallized the Swiss Brethren and resulted in their persecution by all other reformers as well as the Catholic Church.

It is important to note that the Anabaptists were first persecuted by the Protestants under Zwingli. They had arisen on his watch, in his town, and were his former disciples. Perhaps he was afraid that the existence of several rival versions of Protestantism would irreparably harm his chances of accomplishing any reform. Perhaps... but nothing can justify his actions. He had the magistrate's ear; he was in charge of Reform. The council declared that rebaptizing was a capital crime, so let's enforce it.

Felix Manz became the first Anabaptist martyr in 1527, ten short years after Luther had nailed up his theses. He was drowned in the river right in the middle of Zurich. Other Anabaptists were beaten or banished. These became standard practices in Protestant territories.

Because of persecution by the authorities, many of these Anabaptists moved from Switzerland to neighboring countries. Some of the Swiss Brethren became known as [Mennonites](#) after the division of 1693, a disagreement between the [Jacob Amman](#) and [Hans Reist](#) groups. en.wikipedia.org/wiki/Swiss_Brethren

[Mennonites](#) - an Anabaptist denomination named after the Frisian, Menno Simons (1496–1561). The teachings of the Mennonites were founded on their belief in both the mission and ministry of Jesus

Αδελφοί ή Ελβετοί Αδελφοί – ήταν μια ομάδα από [ρίζοσπάστες ευαγγελιστές μεταρρυθμιστές](#) που ακολούθησε αρχικά [Ulrich Zwingli](#) του [Ζυρίχη](#), αλλά αργότερα ξεκίνησε το κίνημα που τώρα είναι γνωστό ως [Αναβάπτισμα](#). Το 1525, [Felix Manz](#), [Κόνραντ Γκρέμπελ](#), [George Blaurock](#) και άλλοι σχημάτισαν μια νέα ομάδα, η οποία απέρριψε [νηπιοβαπτισμα](#) και κήρυξε αυτό που οι Αδελφοί ισχυρίστηκαν ότι ήταν αληθινός Χριστιανισμός. Βασισμένο στο [Sola Scriptura](#) [μόνο η γραφή], οι Ελβετοί Αδελφοί δήλωσαν ότι εφόσον η Βίβλος δεν αναφέρει το βάπτισμα των νηπίων, δεν θα έπρεπε να ασκείται από την εκκλησία. Αυτό διαψεύστηκε στη συνέχεια από τον Ulrich Zwingli. Κατά συνέπεια, υπήρξε μια δημόσια διαμάχη, στην οποία το συμβούλιο επιβεβαίωσε τη θέση του Zwingli. Αυτό αποκρυστάλλωσε τους Ελβετούς Αδελφούς και είχε ως αποτέλεσμα τον διωγμό τους από όλους τους άλλους μεταρρυθμιστές καθώς και από την Καθολική Εκκλησία.

Είναι σημαντικό να σημειωθεί ότι οι Αναβαπτιστές διώχθηκαν αρχικά από τους Προτεστάντες υπό τον Zwingli. Είχαν σηκωθεί εν κινήσει, στην πόλη του, και ήταν πρώην μαθητές του. Ίσως φοβόταν ότι η ύπαρξη πολλών αντίπαλων εκδοχών του Προτεσταντικού θα έβλαπτε ανεπανόρθωτα τις πιθανότητες του να πραγματοποιήσει οποιαδήποτε μεταρρύθμιση. Ίσως... αλλά τίποτα δεν μπορεί να δικαιολογήσει τις πράξεις του. Είχε το αυτί του δικαστή. ήταν επικεφαλής της Μεταρρύθμισης. Το συμβούλιο δήλωσε ότι το επαναβάπτισμα ήταν κεφαλαίο έγκλημα, οπότε ας το επιβάλουμε.

Ο Felix Manz έγινε ο πρώτος μάρτυρας Αναβαπτιστής το 1527, δέκα λίγα χρόνια αφότου ο Λούθηρος είχε καρφώσει τις διατριβές του. Πνίγηκε στο ποτάμι ακριβώς στη μέση της Ζυρίχης. Άλλοι Αναβαπτιστές ξυλοκοπήθηκαν ή εξορίστηκαν. Αυτά έγιναν καθιερωμένες πρακτικές στα προτεσταντικά εδάφη.

Λόγω της δίωξης από τις αρχές, πολλοί από αυτούς τους Αναβαπτιστές μετακόμισαν από την Ελβετία σε γειτονικές χώρες. Μερικοί από τους Ελβετούς Αδελφούς έγιναν γνωστοί ως [Μενονίτες](#) μετά τη διαίρεση του 1693, μια διαφωνία μεταξύ των [Τζέικομπ Αμμάν](#) και [Χανς Ρέιστο](#) ομάδες. en.wikipedia.org/wiki/Swiss_Brethren

[Μενονίτες](#) - Αναβαπτιστικό δόγμα που πήρε το όνομά του από τον Φριζό, Menno Simons (1496–1561). Οι

Christ, which they held to with great conviction despite persecution by the various Roman Catholic and Protestant states. Rather than fight, the majority survived by fleeing to neighboring states where ruling families were tolerant of their radical belief in adult baptism.
en.wikipedia.org/wiki/Mennonite

Hutterites – share a common ancestry with the Anabaptists, along with the Mennonites and Amish and as would logically follow, share many of the same beliefs and doctrine. Hutterites differ in one major aspect: they believe in sharing their possessions in common as demonstrated by Christ and His Apostles and as later further refined and described in the Book of Acts.
hutterites.org/HutteriteHistory/index.htm

Amish - The Amish movement descends from the 16th century fellowship known as the Swiss Brethren or Anabaptists, and part of the Radical Reformation. Anabaptist means "one who baptizes again"; a reference to those who had been baptized as infants, but later adopted a belief in "believer's baptism" and therefore were baptized as believing adults. The Amish movement takes its name from Jakob Ammann (c1656 –c1730), who believed Mennonites were drifting away from the teachings of Menno Simons and the 1632 Mennonite Dordrecht Confession of Faith. The Amish like the Swiss Anabaptists were scattered by persecution throughout Alsace.
wikipedia.org/wiki/Amish#History

But these Radical Reformers or Anabaptists referred to themselves as: Brethren and Believers and Christians.

In 1524, when the disputations at Zurich were still very recent, Balthasar Hubmaier (living in Catholic territory) published several articles representative of his theology. Those below are taken from Estep:

1. Faith alone makes us holy before God.
2. This faith is the acknowledgment of the mercy of God which he has shown us in the offering of his only begotten son. This excludes all sham Christians, who have nothing more than an historical faith.

διδασκαλίες των Μεννονιτών βασίστηκαν στην πίστη τους τόσο στην ιεραποστολή όσο και στη διακονία του Ιησού Χριστού, την οποία τηρούσαν με μεγάλη πεποίθηση παρά τις διώξεις από τα διάφορα Ρωμαιοκαθολικά και Προτεσταντικά κράτη. Αντί να πολεμήσει, η πλειοψηφία επέζησε φυγαδεύοντας σε γειτονικές πολιτείες όπου οι άρχουσες οικογένειες ήταν ανεκτικές στη ριζοσπαστική πίστη τους στο βάπτισμα των ενηλίκων.en.wikipedia.org/wiki/Mennonite

Χουτερίτες– μοιράζεστε μια κοινή καταγωγή με τους Αναβαπτιστές, μαζί με τους Μενονίτες και τους Άμις και όπως θα ακολουθούσε λογικά, μοιράζονται πολλές από τις ίδιες πεποιθήσεις και δόγματα. Οι Χουτερίτες διαφέρουν σε μια κύρια πτυχή: πιστεύουν στο να μοιράζονται τα υπάρχοντά τους από κοινού όπως αποδεικνύεται από τον Χριστό και τους Αποστόλους Του και όπως αργότερα εκλεπτύνθηκε και περιγράφηκε περαιτέρω στο Βιβλίο των Πράξεων.
hutterites.org/HutteriteHistory/index.htm

Amish- Το κίνημα των Άμις κατάγεται από τη συντροφιά του 16ου αιώνα, γνωστή ως Ελβετοί αδελφοί ή Αναβαπτιστές, και μέρος του Ριζοσπαστική Μεταρρύθμιση. Αναβαπτιστής σημαίνει "αυτός που ξαναβαφτίζει"? μια αναφορά σε εκείνους που είχαν βαφτιστεί ως βρέφη, αλλά αργότερα υιοθέτησαν μια πίστη στο «βάπτισμα του πιστού» και ως εκ τούτου βαφτίστηκαν ως πιστοί ενήλικες. Το κίνημα των Amish πήρε το όνομά του από Jakob Ammann (c1656 –c1730), οι οποίοι πίστευαν ότι οι Μεννονίτες απομακρύνονταν από τις διδασκαλίες του Μένο Σάιμονς και ο Μενονίτης του 1632 Ομολογία πίστης της Ντόρντρεχτ. Οι Άμις όπως και οι Ελβετοί Αναβαπτιστές διασκορπίστηκαν από διώξεις σε όλη την Αλσατία.
wikipedia.org/wiki/Amish#History

Αλλά αυτοί οι Ριζοσπάστες Μεταρρυθμιστές ή Αναβαπτιστές αναφέρονταν στον εαυτό τους ως: Αδελφοί και Πιστοί και Χριστιανοί.

Το 1524, όταν οι διαφωνίες στη Ζυρίχη ήταν ακόμη πολύ πρόσφατες, ο Balthasar Hubmaier (που ζούσε σε καθολικό έδαφος) δημοσίευσε αρκετά άρθρα αντιπροσωπευτικά της θεολογίας του. Αυτά τα παρακάτω προέρχονται από το Estep:

8. Μόνο η πίστη μας κάνει αγίους ενώπιον του Θεού.

3. Such faith cannot remain passive but must break out to God in thanksgiving and to mankind in all kinds of works of brotherly love. Hence all vain religious acts, such as candles, palm branches, and holy water will be rejected.
4. Those works alone are good which God has commanded us and those alone are evil which he has forbidden.
5. The mass is not a sacrifice but a remembrance of the death of Christ. Therefore, it is not an offering for the dead or for the living...
6. As often as the memorial is observed should the death of the Lord be preached in the language of the people. . .
7. As every Christian believes for himself and is baptized, so each individual should see and judge by the Scriptures if he is rightly provided food and drink by his pastor.
ritchies.net/p4wk4.htm.

In February 1527 Michael Sattler, a Swiss Anabaptist, and others put forth the Schleitheim Confession. Its main points were:

1. Baptism was to be administered to believers only. Infant baptism, "the greatest and first abomination of the pope," is not to be practiced.
2. The "ban" [excommunication or withdrawal] should be observed by local churches against those who fall into sin, after a first and second private warning.
3. The bread and wine should only be broken with baptized believers, and no others.
4. True Christians should be separated from the world system, including its "church attendance", oaths, the sword, etc.
5. There should be shepherds among the flock, who will preach, etc., and will be supported by the church. If a pastor is taken from the flock, another should be ordained in his place.
6. The "sword," i.e., the magistracy or rulership, is outside of Christ's perfection and is to be left to the world to exercise. Christians should not exercise self-defense nor become magistrates, nor use the secular sword against spiritual offenses [government persecuted for being in the wrong religion].

9. Αυτή η πίστη είναι η αναγνώριση του ελέους του Θεού που μας έδειξε στην προσφορά του μονογενή του γιου. Αυτό αποκλείει όλους τους ψευδοχριστιανούς, που δεν έχουν τίποτα άλλο από μια ιστορική πίστη.
10. Αυτή η πίστη δεν μπορεί να παραμείνει παθητική, αλλά πρέπει να ξεσπάσει στον Θεό με ευχαριστία και στην ανθρωπότητα σε κάθε είδους έργα αδελφικής αγάπης. Ως εκ τούτου, όλες οι μάταιες θρησκευτικές πράξεις, όπως τα κεριά, τα κλαδιά φοίνικα και το αγιασμό θα απορριφθούν.
11. Αυτά μόνο τα έργα είναι καλά που μας πρόσταξε ο Θεός και μόνο αυτά είναι κακά που έχει απαγορεύσει.
12. Η λειτουργία δεν είναι θυσία αλλά ανάμνηση του θανάτου του Χριστού. Επομένως, δεν είναι προσφορά για νεκρούς ή για ζωντανούς...
13. Όσο συχνά τηρείται το μνημόσυνο θα πρέπει να κηρύσσεται ο θάνατος του Κυρίου στη γλώσσα του λαού. . .
14. Όπως κάθε Χριστιανός πιστεύει για τον εαυτό του και βαφτίζεται, έτσι και κάθε άτομο θα πρέπει να δει και να κρίνει από τις Γραφές εάν σωστά του παρέχει φαγητό και ποτό από τον πάστορά του.ritchies.net/p4wk4.htm.

Τον Φεβρουάριο του 1527 ο Μάικλ Σάτλερ, ένας Ελβετός Αναβαπτιστής, και άλλοι διατύπωσαν την ομολογία του Σλάιτχάιμ. Τα κύρια σημεία του ήταν:

8. Το βάπτισμα έπρεπε να χορηγείται μόνο σε πιστούς. Ο νηπιοβαπτισμός, «το μεγαλύτερο και πρώτο βδέλυγμα του πάπα», δεν πρέπει να γίνεται.
9. Η «απαγόρευση» [αφορισμός ή απόσυρση] θα πρέπει να τηρείται από τις τοπικές εκκλησίες εναντίον όσων πέφτουν στην αμαρτία, μετά από μια πρώτη και δεύτερη ιδιωτική προειδοποίηση.
10. Το ψωμί και το κρασί πρέπει να σπάνε μόνο με βαφτισμένους πιστούς και όχι άλλους.
11. Οι αληθινοί Χριστιανοί πρέπει να διαχωριστούν από το παγκόσμιο σύστημα, συμπεριλαμβανομένης της «εκκλησιαστικής παρουσίας», των όρκων, του ξίφους κ.λπ.
12. Ανάμεσα στο ποίμνιο πρέπει να υπάρχουν βοσκοί, που θα κηρύττουν κ.λπ., και θα υποστηρίζονται από την εκκλησία. Εάν ληφθεί ένας ποιμένας από το ποίμνιο, στη θέση του θα πρέπει να χειροτονηθεί άλλος.

7. Christians should not make an oath, but let their yes be yes and their no be no. ritchies.net/p4wk4.htm

On May 20, 1527, Michael Sattler, the author of the Anabaptist *Schlietheim Confession*, was executed by Catholic authorities. Even though the Catholic King Ferdinand had declared drowning (the "third baptism") the best antidote to Anabaptism. Sattler had been sentenced to have his tongue cut out, his flesh cut with hot irons, and then to be burned at the stake. Others were burned or drowned by Catholic authorities. Burning seems to have been favored by Catholics, less by Protestants.

In addition to the above, Protestant and Catholic nations alike resorted to torture and other forms of abuse. Ester estimates that thousands died in Europe in the sixteenth century, but hard numbers will never be available. ritchies.net/p4wk4.htm

In summary we see for over 400 years a few people scattered over Europe had a desire to use scripture alone and return to God; i.e.:

a. Waldensians	– around 1179
b. Albigenses	– around 1200
c. Wycliffe	– 1328 - 1384
d. Hus	– 1372 - 1415
e. Chelčický	– 1374 - 1460
f. Luther	– 1483 - 1546
g. Zwingli	– 1484 - 1531
h. Radical Reformers	– 1525

Another thing in common was that they were all persecuted. But that should not be any surprise for Jesus told his disciples:

This is my command: Love each other. If the world hates you, keep in mind that it hated me first. If you belonged to the world, it would love you as its own. As it is, you do not belong to the world, but I have chosen you out of the world. That is why the world hates you. Remember the words I spoke to you: 'No servant is greater than his master.' If they persecuted me, they will persecute you also. If they obeyed my teaching, they will obey yours also. They will treat you this way

13. Το «ξίφος», δηλαδή η εξουσία ή η εξουσία, είναι έξω από την τελειότητα του Χριστού και πρέπει να αφηθεί στον κόσμο να ασκήσει. Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να ασκούν αυτοάμυνα ούτε να γίνονται δικαστές, ούτε να χρησιμοποιούν το κοσμικό ξίφος ενάντια σε πνευματικά αδικήματα [κυβέρνηση που διώκεται επειδή ανήκει σε λάθος θρησκεία].

14. Οι Χριστιανοί δεν πρέπει να δίνουν όρκο, αλλά ως είναι το ναι τους ναι και το όχι τους όχι. ritchies.net/p4wk4.htm

Στις 20 Μαΐου 1527, ο Michael Sattler, ο συγγραφέας της ομολογίας του Αναβαπτιστή Schlietheim, εκτελέστηκε από τις καθολικές αρχές. Παρόλο που ο καθολικός βασιλιάς Φερδινάνδος είχε δηλώσει τον πνιγμό (το «τρίτο βάπτισμα») το καλύτερο αντίδοτο στον Αναβαπτισμό. Ο Σάτλερ είχε καταδικαστεί να του κόψουν τη γλώσσα, να κόψουν τη σάρκα του με καυτά σίδερα και μετά να τον κάψουν στην πυρά. Άλλοι κάηκαν ή πνίγηκαν από τις καθολικές αρχές. Το κάψιμο φαίνεται ότι ευνοήθηκε από τους Καθολικούς, λιγότερο από τους Προτεστάντες.

Εκτός από τα παραπάνω, τα προτεσταντικά και τα καθολικά έθνη κατέφευγαν σε βασανιστήρια και άλλες μορφές κακοποίησης. Ο Ester εκτιμά ότι χιλιάδες πέθαναν στην Ευρώπη τον δέκατο έκτο αιώνα, αλλά σκληροί αριθμοί δεν θα είναι ποτέ διαθέσιμοι. ritchies.net/p4wk4.htm

Συνοπτικά βλέπουμε για περισσότερα από 400 χρόνια μερικοί άνθρωποι διάσπαρτοι στην Ευρώπη είχαν την επιθυμία να χρησιμοποιήσουν μόνο τη γραφή και να επιστρέψουν στον Θεό. δηλαδή:

a. Βαλδένσιοι	– γύρω στο 1179
b. Albigenses	- γύρω στο 1200
c. Wycliffe	– 1328 - 1384
d. Hus	– 1372 - 1415
e. Τσελτσίκι	– 1374 - 1460
f. Λούθηρος	– 1483 - 1546
g. Zwingli	– 1484 - 1531
h. Ριζοσπαστικοί Μεταρρυθμιστές	– 1525

Ένα άλλο κοινό στοιχείο ήταν ότι όλοι διώκονταν. Αλλά αυτό δεν πρέπει να εκπλήσσει γιατί ο Ιησούς είπε στους μαθητές του:

Αυτή είναι η εντολή μου: Αγαπάτε ο ένας τον άλλον. Αν ο κόσμος σε μισεί, έχε υπόψη σου ότι πρώτα με μίσησε. Αν ανήκες στον κόσμο, θα σε

because of my name, for they do not know the One who sent me. (John 15:17-21)

Another reformer appears. One who did not use scripture alone for his doctrine but adopted those of the Augustine.

John Calvin (1509-1564)

Calvin was known at the University of Paris as “The Accusative Case” because of his critical, fault-finding attitude. He changed from the study of law to theology at his father’s wish. Influenced by the humanists Erasmus and Lefevre, he began to study the Bible and Luther’s writing. Sometime later, probably 1533, he had a “conversion experience” and began his religious career. In 1534 he left France due to persecution.

In 1541 he returned to Geneva where he became very powerful. “Virtually every breath and every heartbeat of its citizens was controlled by Calvin. Calvin was guilty of inflicting horrible tortures on those who opposed him. The most notorious case of this was Servetus, against whom Calvin served as prosecutor.

Servetus was condemned to death by slow burning. Calvin claimed to have sought to change the form of execution, but there is not a shred of evidence to show this, either in the minutes of the trial or elsewhere. He also accused a number of opponents of treason and put them on the rack [an engine of torture, consisting of a large frame, upon which the body was gradually stretched until, sometimes, the joints were dislocated (dictionary.die.net/to put to the rack)] to obtain proof of his accusations. To be fair, it should be pointed out that the Protestants were only following the age-old example of the Catholic Church in using civil power to enforce spiritual principles. Calvin ruled with an iron hand until his death.” “Ism’s” Calvinism, REW, pages 9-12

Calvin’s Institutes of the Christian Religion³ reveals his theology. They did not originate with Calvin but merely systematized, arranged and developed by him. He borrowed frequently from Augustine, and Augustine had borrowed from Ambrose and other

αγαπούσε σαν δικό του. Όπως είναι, δεν ανήκει στον κόσμο, αλλά εγώ σε διάλεξα από τον κόσμο. Γι’ αυτό σε μισεί ο κόσμος. Θυμηθείτε τα λόγια που σας είπα: «Κανένας δούλος δεν είναι μεγαλύτερος από τον κύριό του». Αν με καταδίωξαν, θα διώξουν και εσάς. Εάν υπάκουσαν τη διδασκαλία μου, θα υπακούσουν και στη δική σας. Θα σας συμπεριφέρονται έτσι λόγω του ονόματός μου, γιατί δεν γνωρίζουν Αυτόν που με έστειλε. (Ιωάννης 15:17-21)

Ένας άλλος μεταρρυθμιστής εμφανίζεται. Αυτός που δεν χρησιμοποίησε μόνο τη γραφή για το δόγμα του, αλλά υιοθέτησε εκείνες του Αυγουστίνου.

John Calvin(1509-1564)

Ο Καλβίνος ήταν γνωστός στο Πανεπιστήμιο του Παρισιού ως «Η Κατηγορούμενη Υπόθεση» λόγω της κριτικής, εύρεσης σφαλμάτων στάση του. Από τη νομική μεταπήδησε στη θεολογία μετά από επιθυμία του πατέρα του. Επηρεασμένος από τους ουμανιστές Erasmus και Lefevre, άρχισε να μελετά τη Βίβλο και τη γραφή του Λούθηρου. Λίγο αργότερα, πιθανότατα το 1533, είχε μια «εμπειρία μεταστροφής» και ξεκίνησε τη θρησκευτική του σταδιοδρομία. Το 1534 έφυγε από τη Γαλλία λόγω διωγμών.

Το 1541 επέστρεψε στη Γενεύη όπου έγινε πολύ ισχυρός. «Σχεδόν κάθε αναπνοή και κάθε καρδιακός παλμός των πολιτών της ελεγχόταν από τον Calvin. Ο Καλβίνος ήταν ένοχος ότι προκάλεσε φρικτά βασανιστήρια σε όσους του εναντιώθηκαν. Η πιο διαβόητη υπόθεση ήταν ο Σερβέτος, εναντίον του οποίου ο Καλβίνος υπηρέτησε ως εισαγγελέας.

Ο Σερβέτος καταδικάστηκε σε θάνατο με αργό κάψιμο. Ο Καλβίνος ισχυρίστηκε ότι προσπάθησε να αλλάξει τη μορφή της εκτέλεσης, αλλά δεν υπάρχει ούτε ένα ίχνος αποδεικτικών στοιχείων που να το δείχνουν αυτό, είτε στα πρακτικά της δίκης είτε αλλού. Κατηγόρησε επίσης αρκετούς αντιπάλους για προδοσία και τους έβαλε στο ράφι [μηχανή βασανιστηρίων, αποτελούμενη από ένα μεγάλο πλαίσιο, πάνω στο οποίο το σώμα τεντωνόταν σταδιακά έως ότου, μερικές φορές, οι αρθρώσεις εξarthρώθηκαν (dictionary.die.net/to έβαλε στο ράφι)] για να αποκτήσει απόδειξη για τις κατηγορίες του. Για να είμαστε δίκαιοι, θα πρέπει να επισημανθεί ότι οι

³ Refer to thebiblewayonline.com study - Institutes of the Christian Religion.

church Fathers. ⁴ No doubt the Fathers were influenced by the Gnostic heresy and even by the old Persian concepts of matter being inherently evil within itself. Calvin built his system upon the foundation laid by the earlier reformers, especially Luther and Bucer, and others but his peculiar gifts of learning, of logic, and style made him pre-eminently the outstanding theologian of the Reformed movement. Underlying the whole system was the dominant thought of the infinite and transcendent sovereignty of God, to know whom man's supreme end is.

But not like prior reformers who desired to rely only on the Bible Calvin wrote his own doctrines in Institutes of the Christian Religion which are summarized below and are discussed individually later.

Sovereignty - God is ultimate; therefore, His will is ultimate and final.

Unconditional election - According to His sovereign will He foreordained all things. He foreordained sin itself. He did this for His own glory. To further enhance His own glory, He predetermined that of sinners, He would save some and condemn others. He did this according to His own will so that it has nothing to do with anything men do.

Limited Atonement - For His elect, God has provided atonement and salvation through the blood of His Son Jesus Christ.

Total hereditary depravity - The problem is that through Adam's sin, his nature was corrupted, and this nature has been passed down to his descendants.

Irresistible grace - Having this corrupt nature, men cannot come to the knowledge of God by themselves. Even the elect cannot respond to God, cannot have faith, until the Holy Spirit opens their hearts to believe and understand. The grace of God, exerted in behalf of His elect, and, according to His sovereign will, cannot be thwarted.

Perseverance of the saints - The elect will be saved. His grace will sustain the elect and will not be

Προτεστάντες ακολουθούσαν μόνο το πανάρχαιο παράδειγμα της Καθολικής Εκκλησίας χρησιμοποιώντας την πολιτική εξουσία για την επιβολή των πνευματικών αρχών. Ο Καλβίνος κυβέρνησε με σιδερένιο χέρι μέχρι το θάνατό του». Καλβινισμός «Ism», REW, σελίδες 9-12

Calvin's Institutes of the Christian Religion¹¹ αποκαλύπτει τη θεολογία του. Δεν προέρχονται από τον Καλβίνο, αλλά απλώς συστηματοποιήθηκαν, τακτοποιήθηκαν και αναπτύχθηκαν από αυτόν. Δανειζόταν συχνά από τον Αυγουστίνο και ο Αυγουστίνος είχε δανειστεί από τον Αμβρόσιο και άλλους Πατέρες της εκκλησίας.¹² Αναμφίβολα οι Πατέρες επηρεάστηκαν από τη Γνωστική αίρεση και ακόμη και από τις παλαιές περσικές αντιλήψεις ότι η ύλη είναι εγγενώς κακή μέσα της. Ο Καλβίνος έχτισε το σύστημά του πάνω στα θεμέλια που έθεσαν οι προηγούμενοι μεταρρυθμιστές, ιδιαίτερα ο Λούθηρος και ο Μπούκερ, και άλλοι, αλλά τα περίεργα χαρίσματα της μάθησης, της λογικής και του στυλ τον έκαναν κατεξοχήν εξέχοντα θεολόγο του Μεταρρυθμιστικού κινήματος. Κάτω από ολόκληρο το σύστημα βρισκόταν η κυρίαρχη σκέψη της άπειρης και υπερβατικής κυριαρχίας του Θεού, για να μάθει ποιος είναι ο υπέρτατος σκοπός του ανθρώπου.

Αλλά όχι όπως οι προηγούμενοι μεταρρυθμιστές που ήθελαν να βασίζονται μόνο στη Βίβλο ο Καλβίνος έγραψε τα δικά του δόγματα Ιησού Χριστού τα οποία είναι συνοψίζονται παρακάτω και συζητούνται μεμονωμένα αργότερα.

κυριαρχία - Ο Θεός είναι απόλυτος. Επομένως, το θέλημά Του είναι το απόλυτο και οριστικό.

Εκλογή άνευ όρων - Σύμφωνα με το κυρίαρχο θέλημά Του προκαθόρισε τα πάντα. Προκαθόρισε την ίδια την αμαρτία. Αυτό το έκανε για τη δική Του δόξα. Για να ενισχύσει περαιτέρω τη δική Του δόξα, προκαθόρισε αυτή των αμαρτωλών, θα έσωζε κάποιους και θα καταδίκαιζε άλλους. Το έκανε αυτό σύμφωνα με το δικό Του θέλημα, έτσι ώστε να μην έχει καμία σχέση με οτιδήποτε κάνουν οι άνθρωποι.

Περιορισμένη Εξιλέωση - Για τους εκλεκτούς Του, ο Θεός έχει παράσχει εξιλέωση και σωτηρία μέσω του αίματος του Υιού Του Ιησού Χριστού.

⁴ Refer to Augustine's Thinking and Beliefs page 31.

¹¹ Ανατρέξτε στη μελέτη thebiblewayonline.com - Ιστοιχία της Χριστιανικής Θρησκείας.

¹² Ανατρέξτε στο Σκέψη και πεποιθήσεις του Αυγούστου, σελίδα 31.

removed so that they cannot be lost. Their salvation is sure.

Jacobus Arminius (1560-1609)

England had to some extent held Arminianism views. But Arminianism was started by Jacobus Arminius who was taught by Calvin's son-in-law. Unable to defend the Calvinistic beliefs he rejected his Calvinistic background and sought to modify Calvinism so that "God might not be considered the author of sin, nor man an automation in the hands of God." His modified beliefs caused much controversy among the Calvinist in Holland.

"His followers faced persecution from Calvinists; 200 pastors losing their posts, statesman John van Olden Barneveldt beheaded, Hugo Grotius imprisoned for life but escaping two years later. By 1635 the persecution had waned and followers began to return to Holland once again. They spread a principle of toleration throughout the churches in Holland so that there was much more religious toleration."

Adapted from
"selected quotes taken from The Moody Handbook of Theology by Paul Enns".

The *Reformation* sought, at least in some measure, to redirect the focus away from such legalistic ritualism, reintroducing the people to the joy of relationship with the Father by grace through faith, apart from such restrictive regulation. In 1647, for example, the Westminster Assembly completed and adopted the Westminster Larger Catechism, which was a rather lengthy list of 196 questions and responses helping to define the significant aspects of one's faith and practice. Question #180 "What is it to pray in the name of Christ?" In the response it is noted that our Lord's injunction is NOT complied with "by bare mentioning of His name, but by drawing our encouragement to pray, and our boldness, strength, and hope of acceptance in prayer, from Christ and His mediation."

(Adapted from REFLECTIONS by [Al Maxey](#) Issue #405- July 27, 09)

Chapter 2

Restoration Movement

1648 – 1849 AD

Ολική κληρονομική φθορά -Το πρόβλημα είναι ότι μέσω της αμαρτίας του Αδάμ, η φύση του αλλοιώθηκε, και αυτή η φύση έχει μεταβιβαστεί στους απογόνους του.

Ακαταμάχητος χάρη- Έχοντας αυτή τη διεφθαρμένη φύση, οι άνθρωποι δεν μπορούν να έρθουν στη γνώση του Θεού μόνοι τους. Ακόμη και οι εκλεκτοί δεν μπορούν να ανταποκριθούν στον Θεό, δεν μπορούν να έχουν πίστη, έως ότου το Άγιο Πνεύμα ανοίξει τις καρδιές τους για να πιστέψουν και να καταλάβεις. Η χάρη του Θεού, που ασκείται για λογαριασμό των εκλεκτών Του, και, σύμφωνα με το κυρίαρχο θέλημά Του, δεν μπορεί να ματαιωθεί.

Η επιμονή των αγίων -Οι εκλεκτοί θα σωθούν. Η χάρη Του θα στηρίξει τους εκλεκτούς και δεν θα αφαιρεθεί για να μην χαθούν. Η σωτηρία τους είναι σίγουρη.

Jacobus Arminius (1560-1609)

Η Αγγλία είχε ως ένα βαθμό τις απόψεις του Αρμινιανισμού. Αλλά ο Αρμινιανισμός ξεκίνησε από τον Jacobus Arminius που διδάχτηκε από τον γαμπρό του Calvin. Ανίκανος να υπερασπιστεί τις καλβινιστικές πεποιθήσεις, απέρριψε το καλβινιστικό υπόβαθρό του και προσπάθησε να τροποποιήσει τον Καλβινισμό έτσι ώστε «ο Θεός να μην θεωρείται ο δημιουργός της αμαρτίας, ούτε ο άνθρωπος ως αυτοματισμός στα χέρια του Θεού». Οι τροποποιημένες πεποιθήσεις του προκάλεσαν πολλές διαμάχες μεταξύ των Καλβινιστών στην Ολλανδία.

«Οι οπαδοί του αντιμετώπισαν διώξεις από Καλβινιστές. 200 πάστορες χάνουν τις θέσεις τους, ο πολιτικός John van Olden Barneveldt αποκεφαλίστηκε, ο Hugo Grotius φυλακίστηκε ισόβια αλλά δραπετεύει δύο χρόνια αργότερα. Μέχρι το 1635 ο διωγμός είχε εξασθενήσει και οι οπαδοί άρχισαν να επιστρέφουν για άλλη μια φορά στην Ολλανδία. Διέδωσαν μια αρχή ανεκτικότητας σε όλες τις εκκλησίες στην Ολλανδία, έτσι ώστε να υπάρχει πολύ μεγαλύτερη θρησκευτική ανοχή». Προσαρμογή από «επιλεγμένα αποσπάσματα από το The Moody Handbook of Theology του Paul Enns».

Η Μεταρρύθμιση επεδίωξε, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, να ανακατευθύνει την εστίαση μακριά από μια τέτοια νομικιστική τελετουργία, εισάγοντας ξανά τους ανθρώπους στη χαρά της σχέσης με τον Πατέρα μέσω της πίστης, εκτός από μια τέτοια περιοριστική ρύθμιση. Το 1647, για παράδειγμα, η Συνέλευση του Γουέστμινστερ ολοκλήρωσε και υιοθέτησε τη Μεγαλύτερη Κατήχηση του Γουέστμινστερ, η οποία

The Reformation Movement ended and the Restoration Movement began with a [series of religious wars](#) that culminated in the [Thirty Years' War](#). From 1618 to 1648 the Catholic [House of Habsburg](#) and its allies fought against the Protestant princes of Germany, supported at various times by [Denmark](#), [Sweden](#) and [France](#). The Habsburgs, who ruled [Spain](#), [Austria](#), the [Spanish Netherlands](#) and much of [Germany](#) and [Italy](#), were staunch defenders of the Catholic Church. Some historians believe that the era of the Reformation came to a close when Catholic France allied itself, first in secret and later on the battlefields, with Protestant states against the Habsburg dynasty.^[1] For the first time since the days of Luther, political and national convictions again outweighed religious convictions in Europe.

The movement began as an attempt to reform the Catholic Church. Many western Catholics were troubled by what they saw as false doctrines and malpractices within the [Catholic] Church, particularly involving the teaching and [sale of indulgences](#). [Another major contention was the practice of buying and selling church positions \(simony\)](#) and what was seen at the time as considerable corruption within the Church's hierarchy. This corruption was seen by many as systemic, even reaching the position of the Pope.

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation#Conclusion_and_legacy

While the Middle Ages saw some calls for a restoration of a primitive form of Christianity, such as John Wycliffe and John Hus, these groups were driven underground. As a result, it is difficult to find any direct links between the restoration movement and these earlier dissenters.^{[3]:13}

For in 1229 Council of Toulouse in Canon 14 stated "We prohibit also that the laity should be permitted to have the books of the Old or New Testament; unless anyone from motive of devotion should wish to have the Psalter or the Breviary for divine offices or the hours of the blessed Virgin; but we most strictly forbid their having any translation of these books.
hol.com/~mikesch/banned.htm

ήταν μια μάλλον εκτενής λίστα με 196 ερωτήσεις και απαντήσεις που βοηθούσαν στον καθορισμό των σημαντικών πτυχών της πίστης και της πρακτικής κάποιου. Ερώτηση #180 "Τι είναι να προσεύχεσαι στο όνομα του Χριστού;" Στην απάντηση σημειώνεται ότι η εντολή του Κυρίου μας ΔΕΝ τηρείται «με απλή αναφορά του ονόματός Του, αλλά αντλώντας την ενθάρρυνσή μας για προσευχή και την τόλμη, τη δύναμη και την ελπίδα μας για αποδοχή στην προσευχή, από τον Χριστό και τη μεσολάβησή Του». (Προσαρμογή από REFLECTIONS από [Al Maxey](#) Τεύχος #405-27 Ιουλίου 09)

Κεφάλαιο 2

Κίνημα Αποκατάστασης 1648 – 1849 μ.Χ

Το Μεταρρυθμιστικό Κίνημα τελείωσε και το Κίνημα της Αποκατάστασης ξεκίνησε με [ασειρά θρησκευτικών πολέμων](#) που κορυφώθηκε στο [Τριακονταετής Πόλεμος](#). Από το 1618 έως το 1648 ο καθολικός [Οίκος των Αψβούργων](#) και οι σύμμαχοί της πολέμησαν εναντίον των Προτεσταντών πρίγκιπες της Γερμανίας, υποστηριζόμενοι σε διάφορες περιόδους από [Ανία](#), [Σουηδία](#) και [Γαλλία](#). Οι Αψβούργοι, που κυβέρνησαν [Ισπανία](#), [Αυστρία](#), [οι Ισπανική Ολλανδία](#) και πολλά από [Γερμανία](#) και [Ιταλία](#), ήταν ένθερμοι υπερασπιστές της Καθολικής Εκκλησίας. Ορισμένοι ιστορικοί πιστεύουν ότι η εποχή της Μεταρρύθμισης έφτασε στο τέλος της όταν η Καθολική Γαλλία συμμάχησε, πρώτα στα κρυφά και αργότερα στα πεδία των μαχών, με τα προτεσταντικά κράτη κατά της δυναστείας των Αψβούργων.^[1] Για πρώτη φορά από την εποχή του Λούθηρου, οι πολιτικές και εθνικές πεποιθήσεις ξεπέρασαν και πάλι τις θρησκευτικές πεποιθήσεις στην Ευρώπη.

Το κίνημα ξεκίνησε ως μια προσπάθεια μεταρρύθμισης της Καθολικής Εκκλησίας. Πολλοί δυτικοί Καθολικοί προβληματίστηκαν από αυτό που έβλεπαν ως ψευδή δόγματα και κακές πρακτικές εντός της [Καθολικής] Εκκλησίας, ιδίως που αφορούσαν τη διδασκαλία και την πώληση συγχωροχάρτιδων. Μια άλλη σημαντική διαμάχη ήταν η πρακτική της αγοραπωλησίας εκκλησιαστικών θέσεων (simony) και αυτό που θεωρήθηκε τότε ως σημαντική διαφθορά στην ιεραρχία της Εκκλησίας. Αυτή η διαφθορά θεωρήθηκε από

Beginning with the Renaissance period [15th to 17th centuries] intellectual roots become easier to discern.^{[3]:11} At the heart of the Reformation there was an emphasis on the principle of "scripture alone" [one of Luther's points]^{[3]:22-23} This, along with the related anti-traditionalism and insistence on the right of individuals to read and interpret the Bible for themselves, formed part of the intellectual background of early Restoration Movement leaders.^{[3]:32} Persecution did not end with the Reformation as clearly evidenced in Foxe's Book of Martyrs.

In 1532, Thomas Harding, who with his wife, had been accused of heresy, was brought before the bishop of Lincoln, England and condemned for denying the real presence in the Eucharist Sacrament. He was then chained to a stake, erected for the purpose, at Chesham in the Pell, near Botely; and when they had set fire to the fagots [a bundle of sticks bound together for fuel], one of the spectators dashed out his brains with a billet. The priests told the people that whoever brought fagots to burn heretics would have an indulgence to commit sins for forty days.

Also, John Tewkesbury, a plain, simple man, who had been guilty of no other offence against what was called the holy Mother Church, than that of reading Tyndale's translation of the New Testament. At first, he was weak enough to adjure, but afterward repented, and acknowledged the truth. For this he was brought before the bishop of London, who condemned him as an obstinate heretic. He suffered greatly during the time of his imprisonment, so that when they brought him out for execution, he was almost dead. He was conducted to the stake in Smithfield, where he was burned, declaring his utter abhorrence of popery, and professing a firm belief that his cause was just in the sight of God.

Thus, were Christ's people betrayed every way, and their lives bought and sold. For, in the said parliament, the king made this most blasphemous and cruel act, to be a law forever: that whatsoever they were that should read the Scriptures in the mother-tongue (which was then called "Wickliffe's learning"), they should forfeit land, cattle, body, life, and goods, from their heirs forever, and so be condemned for heretics to God, enemies to the crown, and most arrant traitors to the land.

πολλούς συστημική, φτάνοντας ακόμη και στη θέση του Πάπα.

en.wikipedia.org/wiki/Protestant_Reformation#Conclusion_and_legacy

Ενώ ο Μεσαιώνας είδε ορισμένες εκκλήσεις για την αποκατάσταση μιας πρωτόγονης μορφής Χριστιανισμού, όπως ο John Wycliffe και ο John Hus, αυτές οι ομάδες οδηγήθηκαν στην υπόγεια. Ως αποτέλεσμα, είναι δύσκολο να βρεθεί κάποιος άμεσος δεσμός μεταξύ του κινήματος της αποκατάστασης και αυτών των προηγούμενων διαφωνούντων.^{[3]:13}

Για το 1229 Το Συμβούλιο της Τουλούζης στον Κανόνα 14 δήλωσε: «Απαγορεύουμε επίσης να επιτρέπεται στους λαϊκούς να έχουν τα βιβλία της Παλαιάς ή της Καινής Διαθήκης. εκτός κι αν κάποιος από κίνητρο αφοσίωσης επιθυμεί να έχει το Ψαλτήρι ή το Βραχίονα για θεία αξιώματα ή τις ώρες της Υπεραγίας Θεοτόκου. αλλά τους απαγορεύουμε αυστηρά να έχουν οποιαδήποτε μετάφραση αυτών των βιβλίων. hol.com/~mikesch/banned.htm

Ξεκινώντας με την περίοδο της Αναγέννησης [15ος έως 17ος αι.] οι πνευματικές ρίζες γίνονται πιο ευδιάκριτες.^{[3]:11} Στο επίκεντρο της Μεταρρύθμισης δόθηκε έμφαση στην αρχή «μόνο της γραφής» [ένα από τα σημεία του Λούθηρου]^{[3]:22-23} Αυτό, μαζί με τον σχετικό αντι-παραδοσιακισμό και την επιμονή στο δικαίωμα των ατόμων να διαβάζουν και να ερμηνεύουν τη Βίβλο μόνοι τους, αποτέλεσαν μέρος του πνευματικού υπόβαθρου των πρώιμων ηγετών του Κινήματος της Αποκατάστασης.^{[3]:32} Οι διώξεις δεν τελείωσαν με τη Μεταρρύθμιση όπως αποδεικνύεται ξεκάθαρα στο Βιβλίο των Μαρτύρων του Φοξ.

Το 1532, ο Τόμας Χάρντινγκ, ο οποίος με τη σύζυγό του είχε κατηγορηθεί για αίρεση, οδηγήθηκε ενώπιον του επισκόπου του Λίνκολν της Αγγλίας και καταδικάστηκε επειδή αρνήθηκε την πραγματική παρουσία στο Μυστήριο της Ευχαριστίας. Στη συνέχεια, αλυσοδέθηκε σε έναν πάσσαλο, που τον είχαν στήσει στο Chesham στο Pell, κοντά στο Botely. και όταν έβαλαν φωτιά στα φαγάκια [μια δέσμη με ξύλα δεμένα μεταξύ τους για καύσιμα], ένας από τους θεατές έσκασε τα μυαλά του με ένα μπιλιάρδο. Οι ιερείς είπαν στον λαό ότι όποιος έφερνε κοπέλες να κάψουν αιρετικούς θα είχε τέρψη να κάνει αμαρτίες για σαράντα μέρες.

There are countless examples of unspeakable and unimaginable torture during this period of English history. Many people fled England for the New World to escape poverty and persecution.

Adapted from Foxe's Book of Martyrs

This policy of prohibiting the reading of the Bible other than by the priest was reaffirmed by the Council of Trent (1545-64) which placed the Bible on its list of prohibited books, and forbade any person to read the Bible without a license from a Roman Catholic bishop or inquisitor.

jesus-is-lord.com/nobible.htm

John Locke (1632 – 1704)

John Locke sought a way to address religious division and persecution without abandoning scripture.^{[3]:78} To do this, Locke argued against the right of government to enforce religious orthodoxy and turned to the Bible to supply a set of beliefs that all Christians could agree upon,^{[3]:78-79} that is to "reduce religion to a set of essentials upon which all reasonable persons might agree."^{[3]:80} The **core teachings** that he viewed as essential were:

a. The messiahship of Jesus

b. Jesus' direct commands.^{[3]:78-79}

Christians could be devoutly committed to other Biblical teachings but, in Locke's view, they were non-essentials over which Christians should never fight or try to coerce each other.^{[3]:79} Unlike the Puritans and the later Restoration Movement, Locke did not call for a systematic restoration of the early church.^{[3]:79}

John Wesley (1703 – 1791)

Wesley's contribution as a theologian was to propose a system of opposing theological stances. His greatest theological achievement was his promotion of what he termed "Christian Perfection", or holiness of heart and life. Wesley held that, in this life, Christians could come to a state in which the love of God, or perfect love, reigned supreme in their hearts. His evangelical theology, especially his understanding of Christian perfection, was firmly grounded in his sacramental theology. He continually insisted on the general use of the means of grace (prayer, scripture, meditation, Holy

Επίσης, ο John Tewkesbury, ένας απλός, απλός άνθρωπος, που δεν είχε ένοχος άλλου αδικήματος ενάντια σε αυτό που ονομαζόταν η αγία Μητέρα Εκκλησία, εκτός από αυτό της ανάγνωσης της μετάφρασης της Καινής Διαθήκης από τον Tyndale. Στην αρχή, ήταν αρκετά αδύναμος για να ορκιστεί, αλλά στη συνέχεια μετανόησε και αναγνώρισε την αλήθεια. Γι' αυτό οδηγήθηκε ενώπιον του επισκόπου του Λονδίνου, ο οποίος τον καταδίκασε ως επίμονο αιρετικό. Υπέφερε πολύ τον καιρό της φυλάκισής του, ώστε όταν τον έβγαλαν για εκτέλεση, ήταν σχεδόν νεκρός. Τον οδήγησαν στον πάσσαλο στο Σμίθφιλντ, όπου τον έκαψαν, δηλώνοντας την απόλυτη απέχθειά του για την παπική και δηλώνοντας μια σταθερή πεποίθηση ότι ο σκοπός του ήταν δίκαιος στα μάτια του Θεού.

Έτσι, ο λαός του Χριστού προδόθηκε με κάθε τρόπο και η ζωή του αγοράστηκε και πουλήθηκε. Διότι, στο εν λόγω κοινοβούλιο, ο βασιλιάς έκανε αυτή την πιο βλάσφημη και σκληρή πράξη, να είναι νόμος για πάντα: ότι όποιες κι αν ήταν αυτές που θα έπρεπε να διαβάζουν τις Γραφές στη μητρική γλώσσα (η οποία τότε ονομαζόταν «μάθηση του Γουίκλιφ»), θα έπρεπε χάστε γη, βοοειδή, σώμα, ζωή και αγαθά, από τους κληρονόμους τους για πάντα, και έτσι να καταδικαστείτε για αιρετικούς στον Θεό, εχθρούς μέχρι το στέμμα και πιο επιτήδειους προδότες της γης.

Υπάρχουν αμέτρητα παραδείγματα ανείπτων και αφάνταστων βασανιστηρίων κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου της αγγλικής ιστορίας. Πολλοί άνθρωποι εγκατέλειψαν την Αγγλία για τον Νέο Κόσμο για να γλιτώσουν από τη φτώχεια και τις διώξεις.

Προσαρμογή από το Foxe's Book of Martyrs

Αυτή η πολιτική της απαγόρευσης της ανάγνωσης της Βίβλου εκτός από τον ιερέα επιβεβαιώθηκε από το Συμβούλιο του Τρεντ (1545-64) που τοποθέτησε τη Βίβλο στον κατάλογο των απαγορευμένων βιβλίων του και απαγόρευσε σε οποιοδήποτε άτομο να διαβάζει τη Βίβλο χωρίς άδεια από Ρωμαιοκαθολικός επίσκοπος ή ιεροεξεταστής.jesus-is-lord.com/nobible.htm

Τζον Λοκ(1632 – 1704)

Ο Τζον Λοκ αναζήτησε έναν τρόπο να αντιμετωπίσει τον θρησκευτικό διχασμό και τη δίωξη χωρίς να εγκαταλείψει τη γραφή.^{[3]:78} Για να το κάνει αυτό, ο Λοκ υποστήριξε το δικαίωμα της κυβέρνησης να επιβάλει τη θρησκευτική ορθοδοξία και στράφηκε στη Βίβλο για να παράσχει ένα σύνολο πεποιθήσεων στις οποίες θα

[Communion](#), etc.) as the means by which God [sanctifies](#) and transforms the believer.

To be made perfect in love meant that a Christian could live with a primary guiding regard for others and their welfare. He based this on Christ's quote that the second great command is "to love your neighbor as you love yourself." In his view, this orientation would cause a person to avoid any number of sins against his neighbor. This love, plus the love for God that could be the central focus of a person's faith, would be what Wesley referred to as "a fulfillment of the law of Christ."

Wesley believed that the living core of the Christian faith was revealed in Scripture; and the Bible was the sole foundational source of theological or doctrinal development. ... However, he believed that doctrine had to be in keeping with Christian orthodox tradition.

The doctrines which Wesley emphasized were [prevenient grace](#), personal salvation by faith, witness of the Spirit and sanctification. [Prevenient grace is [divine grace](#) which precedes human decision. It exists prior to and without reference to anything humans may have done. As humans are corrupted by the effects of [sin](#), preventient grace allows persons to engage their God-given [free will](#) to choose the salvation offered by God in Jesus Christ or to reject that salvific offer. wikipedia.org/wiki/Prevenient_Grace]

These views and beliefs were modified again and championed by John Wesley. These beliefs as stated in [The Moody Handbook of Theology](#) by Paul Enns are shown in the following table:

Election based on (fore) knowledge - God elected He knew would of their own free will believe preserve in the faith.
Unlimited Atonement- In His atonement, Ch redemption for all mankind, making all mankind sa atonement becomes effective only to those who b
Natural Ability- Man cannot save himself; the Ho effect the new birth.
Prevenient Grace- Preparatory work of the Holy the believer to respond to the gospel and coopera salvation.

μπορούσαν να συμφωνήσουν όλοι οι Χριστιανοί,^{[3]:78-79} δηλαδή να «ανάγει τη θρησκεία σε ένα σύνολο βασικών στοιχείων στα οποία θα μπορούσαν να συμφωνήσουν όλα τα λογικά άτομα».^{[3]:80} Οι βασικές διδασκαλίες που θεωρούσε ουσιαστικές ήταν:

b. ομεσσίατου Ιησού

σι. Οι άμεσες εντολές του Ιησού.^{[3]:78-79}

Οι Χριστιανοί θα μπορούσαν να είναι αφοσιωμένοι με ευλάβεια σε άλλες βιβλικές διδασκαλίες, αλλά, κατά την άποψη του Λοκ, ήταν μη ουσιώδεις για τις οποίες οι Χριστιανοί δεν έπρεπε ποτέ να παλεύουν ή να προσπαθήσουν να εξαναγκάσουν ο ένας τον άλλον.^{[3]:79} Σε αντίθεση με τους Πουριτανούς και το μεταγενέστερο Κίνημα της Αποκατάστασης, ο Λοκ δεν ζήτησε μια συστηματική αποκατάσταση της πρώιμης εκκλησίας.^{[3]:79}

John Wesley (1703 - 1791)

Η συμβολή του Wesley ως θεολόγος ήταν να προτείνει ένα σύστημα αντίθετων θεολογικών θέσεων. Το μεγαλύτερο θεολογικό του επίτευγμα ήταν η προώθηση αυτού που ονόμαζε "[Χριστιανική τελειότητα](#)", ή αγιότητα της καρδιάς και της ζωής. Ο Wesley υποστήριξε ότι, σε αυτή τη ζωή, οι Χριστιανοί θα μπορούσαν να φτάσουν σε μια κατάσταση στην οποία η αγάπη του Θεού, ή η τέλεια αγάπη, βασιλεύει υπέρτατη στις καρδιές τους. Η ευαγγελική του θεολογία, ειδικά η κατανόησή του για τη χριστιανική τελειότητα, ήταν σταθερά θεμελιωμένος στη μυστηριακή του θεολογία. Επέμεινε συνεχώς στη γενική χρήση των μέσων της χάριτος ([προσευχή](#), [γραφή](#), [Διαλογισμός](#), [Θεία Κοινωνία](#) κ.λπ.) ως το μέσο με το οποίο ο Θεός [αγιάζει](#) και μεταμορφώνει τον πιστό.

Το να γίνει τέλειος στην αγάπη σήμαινε ότι ένας Χριστιανός μπορούσε να ζει με πρωταρχικό σεβασμό για τους άλλους και την ευημερία τους. Αυτό το στήριξε στο απόφθεγμα του Χριστού ότι η δεύτερη μεγάλη εντολή είναι «να αγαπάς τον πλησίον σου όπως αγαπάς τον εαυτό σου». Κατά την άποψή του, αυτός ο προσανατολισμός θα έκανε ένα άτομο να αποφύγει οποιαδήποτε αμαρτία εναντίον του πλησίον του. Αυτή η αγάπη, συν την αγάπη για τον Θεό που θα μπορούσε να είναι το κεντρικό επίκεντρο της πίστης ενός ατόμου, θα ήταν αυτό που ο Wesley ανέφερε ως «εκπλήρωση του νόμου του Χριστού».

<p>Conditional Preservation- Believers have been empowered to live a victorious life. But they are capable of turning and losing their salvation.</p>	<p>Ο Wesley πίστευε ότι ο ζωντανός πυρήνας της χριστιανικής πίστης αποκαλύφθηκε στη Γραφή. και η Βίβλος ήταν η μόνη θεμελιώδης πηγή θεολογικής ή δογματικής ανάπτυξης. ... Ωστόσο, πίστευε ότι το δόγμα έπρεπε να είναι σύμφωνο με τη χριστιανική ορθόδοξη παράδοση.</p>					
<p>Prevenient grace was the theological underpinning of his belief that all persons were capable of being saved by faith in Christ. Unlike the Calvinists of his day, Wesley did not believe in pre-destination. He understood that Christian orthodoxy insisted that salvation was only possible by the sovereign grace of God. He expressed his understanding of humanity's relationship to God as utter dependence upon God's grace. God was at work to enable all people to be capable of coming to faith by empowering humans to have actual existential freedom of response to God.</p>	<p>Τα δόγματα που τόνισε ο Wesley ήταν προληπτική χάρη, προσωπική σωτηρία με πίστη, μαρτυρία του Πνεύματος και αγιασμός. [Προληπτική χάρη είναι η θεία χάρη που προηγείται της ανθρώπινης απόφασης. Υπάρχει πριν και χωρίς αναφορά σε οτιδήποτε μπορεί να έχουν κάνει οι άνθρωποι. Καθώς οι άνθρωποι είναι αλλοιωμένοι από τις επιπτώσεις του αμαρτία, η προληπτική χάρη επιτρέπει στα άτομα να ασχοληθούν με το θεόδοτο ελεύθερη βούληση να επιλέξει τη σωτηρία που προσέφερε ο Θεός στον Ιησού Χριστό ή να απορρίψει αυτή τη σωτηριολογική προσφορά. wikipedia.org/wiki/Prevenient_Grace]</p>					
<p>Wesley contended that a part of the theological method would involve experiential faith. In other words, truth would be vivified in personal experience of Christians (overall, not individually), if it were really truth. And every doctrine must be able to be defended rationally. He did not divorce faith from reason. Tradition, experience and reason, however, were subject always to Scripture, Wesley argued, because only there is the Word of God revealed 'so far as it is necessary for our salvation.'^[15]</p>	<p>Αυτές οι απόψεις και πεποιθήσεις τροποποιήθηκαν ξανά και υποστηρίχθηκαν από τον John Wesley. Αυτές οι πεποιθήσεις, όπως αναφέρονται στο The Moody Handbook of Theology από τον Paul Enns φαίνονται στον ακόλουθο πίνακα:</p>					
<p>In 1770 he wrote "There are many doctrines of a less essential nature ... In these we may think and let think; we may 'agree to disagree.' But, meantime, let us hold fast the essentials..."^[20] [This sure sounds like Locke's core essentials 50 to 70 years earlier.]</p>	<table border="1"> <tr> <td data-bbox="824 1108 1549 1224"> <p>Εκλογή βασισμένη στην (πρώην) γνώση - Ο Θεός εκείνους τους οποίους ήξερε ότι θα πίστευαν με τη θέληση στον Χριστό και θα διατηρούσαν στην πίστη.</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="824 1224 1549 1381"> <p>Απεριόριστη Εξιλέωση- Στην εξιλέωσή Του, ο Χριστός λύτρωση για όλη την ανθρωπότητα, κάνοντας ανθρωπότητα σωτήρια. Η εξιλέωση του Χριστού αποτελεσματική μόνο σε όσους πιστεύουν.</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="824 1381 1549 1497"> <p>Φυσική ικανότητα- Ο άνθρωπος δεν μπορεί να σώσει τον εαυτό του. το Άγιο Πνεύμα πρέπει να πραγματοποιήσει γέννηση.</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="824 1497 1549 1612"> <p>Προληπτική Χάρη- Η προπαρασκευαστική εργασία του Πνεύματος δίνει τη δυνατότητα στον πιστό να ανταποκριθεί στο ευαγγέλιο και να συνεργαστεί με τη σωτηρία του Θεού.</p> </td> </tr> <tr> <td data-bbox="824 1612 1549 1728"> <p>Διατήρηση υπό όρους - Οι πιστοί έχουν εξουσιοδοτηθεί να ζήσουν μια νικηφόρα ζωή. Είναι όμως ικανοί να απομακρυνθούν από τη χάρη και να χάσουν τη σωτηρία τους.</p> </td> </tr> </table>	<p>Εκλογή βασισμένη στην (πρώην) γνώση - Ο Θεός εκείνους τους οποίους ήξερε ότι θα πίστευαν με τη θέληση στον Χριστό και θα διατηρούσαν στην πίστη.</p>	<p>Απεριόριστη Εξιλέωση- Στην εξιλέωσή Του, ο Χριστός λύτρωση για όλη την ανθρωπότητα, κάνοντας ανθρωπότητα σωτήρια. Η εξιλέωση του Χριστού αποτελεσματική μόνο σε όσους πιστεύουν.</p>	<p>Φυσική ικανότητα- Ο άνθρωπος δεν μπορεί να σώσει τον εαυτό του. το Άγιο Πνεύμα πρέπει να πραγματοποιήσει γέννηση.</p>	<p>Προληπτική Χάρη- Η προπαρασκευαστική εργασία του Πνεύματος δίνει τη δυνατότητα στον πιστό να ανταποκριθεί στο ευαγγέλιο και να συνεργαστεί με τη σωτηρία του Θεού.</p>	<p>Διατήρηση υπό όρους - Οι πιστοί έχουν εξουσιοδοτηθεί να ζήσουν μια νικηφόρα ζωή. Είναι όμως ικανοί να απομακρυνθούν από τη χάρη και να χάσουν τη σωτηρία τους.</p>
<p>Εκλογή βασισμένη στην (πρώην) γνώση - Ο Θεός εκείνους τους οποίους ήξερε ότι θα πίστευαν με τη θέληση στον Χριστό και θα διατηρούσαν στην πίστη.</p>						
<p>Απεριόριστη Εξιλέωση- Στην εξιλέωσή Του, ο Χριστός λύτρωση για όλη την ανθρωπότητα, κάνοντας ανθρωπότητα σωτήρια. Η εξιλέωση του Χριστού αποτελεσματική μόνο σε όσους πιστεύουν.</p>						
<p>Φυσική ικανότητα- Ο άνθρωπος δεν μπορεί να σώσει τον εαυτό του. το Άγιο Πνεύμα πρέπει να πραγματοποιήσει γέννηση.</p>						
<p>Προληπτική Χάρη- Η προπαρασκευαστική εργασία του Πνεύματος δίνει τη δυνατότητα στον πιστό να ανταποκριθεί στο ευαγγέλιο και να συνεργαστεί με τη σωτηρία του Θεού.</p>						
<p>Διατήρηση υπό όρους - Οι πιστοί έχουν εξουσιοδοτηθεί να ζήσουν μια νικηφόρα ζωή. Είναι όμως ικανοί να απομακρυνθούν από τη χάρη και να χάσουν τη σωτηρία τους.</p>						
<p>Wesley promoted many social justice issues of the day, including the prison reform and abolitionism movement. He helped to organize and form societies of Christians throughout England, Scotland, Wales and Ireland as small groups that developed intensive, personal accountability, discipleship and religious instruction among members. His great contribution was to appoint itinerant, un-ordained preachers who travelled widely to evangelize and care for people in the societies. Young men who acted as their assistants were called "exhorters" who functioned in a similar fashion to the twelve apostles after the ascension of Jesus.</p>	<p>Η προληπτική χάρη ήταν το θεολογικό υπόβαθρο της πεποίθησής του ότι όλα τα άτομα ήταν ικανά να σωθούν με την πίστη στον Χριστό. Σε αντίθεση με τους καλβινιστές της εποχής του, ο Γουέсли δεν πίστευε προορισμός. Κατάλαβε ότι η χριστιανική</p>					

Adapted from wikipedia.org/wiki/John_Wesley

Puritans – 16th – 17th Centuries

One of the basic goals of the English Puritans was to restore a pure, "primitive" church that would be a true apostolic community.^{[3]:40,41} This mindset was a critical influence in the development of the Puritans in Colonial America.^{[3]:50-56}

Separate Baptists (1730 – 1740)

During the First Great Awakening a movement developed among the Baptists known as Separate Baptists. Two themes of this movement were the rejection of creeds and "freedom in the Spirit [The Bible as the only rule for proper church order to be followed carefully while avoiding precise details of biblical form which leads to legalist Biblicism].^{[3]:65} The Separate Baptists saw scripture as the "perfect rule" for the church [therefore, no need for a creed].^{[3]:66} However, while they turned to the Bible for a structural pattern for the church, they did not insist on complete agreement on the details of that pattern.^{[3]:67} This group originated in New England, but was especially strong in the South where the emphasis on a biblical pattern for the church grew stronger.^{[3]:67} In the last half of the 18th century it spread to the western frontier of Kentucky and Tennessee, where the Stone and Campbell movements would later take root.^{[3]:68} The development of the Separate Baptists in the southern frontier helped prepare the ground for the Restoration Movement, as the membership of both the Stone and Campbell groups drew heavily from among the ranks of the Separate Baptists.^{[3]:67}

Separate Baptist restorationism also contributed to the development of the Landmark Baptists in the same area at about the same time as the Stone-Campbell Restoration Movement. Under the leadership of James Robinson Graves, this group looked for a **precise blueprint** for the primitive church, believing that any deviation from that blueprint would keep one from being part of the true church.^{[3]:68} [Can they both be right, is either one right or are they both wrong?] wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

James O'Kelly (1732 -1826)

ορθοδοξία επέμενε ότι η σωτηρία ήταν δυνατή μόνο με την κυρίαρχη χάρη του Θεού. Εξέφρασε την κατανόησή του για τη σχέση της ανθρωπότητας με τον Θεό ως απόλυτη εξάρτηση από τη χάρη του Θεού. Ο Θεός εργαζόταν για να επιτρέψει σε όλους τους ανθρώπους να είναι σε θέση να φτάσουν στην πίστη, ενδυναμώνοντας τους ανθρώπους να έχουν πραγματική υπαρξιακή ελευθερία ανταπόκρισης στον Θεό.

Ο Wesley υποστήριξε ότι ένα μέρος της θεολογικής μεθόδου θα περιλάμβανε βιωματική πίστη. Με άλλα λόγια, η αλήθεια θα ζωντανεύει στην προσωπική εμπειρία των Χριστιανών (συνολικά, όχι μεμονωμένα), αν ήταν πραγματικά αλήθεια. Και κάθε δόγμα πρέπει να μπορεί να υπερασπίζεται ορθολογικά. Δεν χώρισε την πίστη από τη λογική. Ωστόσο, η παράδοση, η εμπειρία και ο λόγος υπάγονταν πάντα στη Γραφή, υποστήριξε ο Γουέσλι, επειδή μόνο εκεί αποκαλύπτεται ο Λόγος του Θεού «όσο είναι απαραίτητος για τη σωτηρία μας».^[15]

Το 1770 έγραψε «Υπάρχουν πολλά δόγματα λιγότερο ουσιαστικής φύσης... Σε αυτά μπορούμε να σκεφτούμε και να αφήσουμε να σκεφτούμε· μπορούμε συμφωνούμε στο ότι διαφωνούμε. ' Αλλά, στο μεταξύ, ας κρατήσουμε γερά τα βασικά...»^[20] [Αυτό ακούγεται σίγουρα σαν τα βασικά στοιχεία του Locke 50 με 70 χρόνια νωρίτερα.]

Ο Wesley προώθησε πολλά ζητήματα κοινωνικής δικαιοσύνης της εποχής, συμπεριλαμβανομένου του μεταρρύθμιση των φυλακών και κατάρτιση κίνηση. Βοήθησε να οργανωθούν και να σχηματιστούν κοινωνίες Χριστιανών σε όλη την έκταση Αγγλία, Σκωτία, Ουαλία και Ιρλανδία ως μικρές ομάδες που ανέπτυξαν εντατική, προσωπική ευθύνη, μαθητεία και θρησκευτική διδασκαλία μεταξύ των μελών. Η μεγάλη του συνεισφορά ήταν να διορίσει πλανόδιους, ακαθόριστους κήρυκες που ταξίδεψαν ευρέως σε ευαγγελίζομαι και φροντίδα για τους ανθρώπους στις κοινωνίες. Οι νεαροί άνδρες που ενεργούσαν ως βοηθοί τους ονομάζονταν «εκκλητικοί» που λειτουργούσαν με παρόμοιο τρόπο με τους δώδεκα αποστόλους μετά την ανάληψη του Ιησού.

Προσαρμογή από το wikipedia.org/wiki/John_Wesley

Πουριτανοί – 16ος – 17ος αι

Ένας από τους βασικούς στόχους του Αγγλικά πουριτανοί ήταν να αποκαταστήσει μια αγνή,

O'Kelly was an early advocate of seeking unity through a return to New Testament Christianity.^{[4]:216} In 1792, dissatisfied with the role of bishops in the Methodist Episcopal Church, he separated from that body. O'Kelly's movement, centering in Virginia and North Carolina, was originally called Republican Methodists. In 1794 they adopted the name Christian Church.^[5]

O'Kelly, Rice Haggard and others defined five cardinal principles of the Christian Church

1. Christ is the only head of the church
2. The name Christian is the only acceptable name
3. The Bible is the only rule of faith
4. Christian character is the only test of church fellowship
5. The right of private judgment is the privilege of all.

The Eternal Kingdom, F.W. Mattox, p. 312

Elias Smith (1764 – 1846) and Abner Jones (1767 – 1840)

Abner Jones a doctor left the Baptist church and formed a church he called the Christian Church in Lyndon, Vermont with the Bible as its only creed. The Eternal Kingdom, F.W. Mattox, p.313

Elias Smith of Vermont joined Dr. Jones in a movement espousing views similar to those of O'Kelly.^{[3]:68[6]:190} They believed that members could, by looking to scripture alone, simply be Christians without being bound to human traditions and the denominations that had been brought over from Europe.^{[3]:68[6]:190}

Barton W. Stone (1772 – 1844)

While attending Guilford Academy in North Carolina in 1790,^{[2]:71} Stone heard James McGready (a Presbyterian minister) speak.^{[2]:72} A few years later he became a Presbyterian minister himself.^{[2]:72} As Stone looked more deeply into the beliefs of the Presbyterians, especially the Westminster Confession of Faith, he doubted that some of the church beliefs were truly Bible-based.^{[2]:72,73} He was unable to accept the Calvinistic doctrines of total depravity, unconditional election and predestination.^{[2]:72, 73}

«πρωτόγονη» εκκλησία που θα ήταν μια αληθινή αποστολική κοινότητα.^{[3]:40,41} Αυτή η νοοτροπία ήταν μια κρίσιμη επιρροή στην ανάπτυξη των πουριτανών Αποικιακή Αμερική.^{[3]:50-56}

Ξεχωριστοί Βαπτιστές (1730 – 1740)

Κατά τη διάρκεια της Πρώτης Μεγάλης Αφύπνισης αναπτύχθηκε ένα κίνημα μεταξύ των Βαπτιστών γνωστό ως Ξεχωριστοί Βαπτιστές. Δύο θέματα αυτού του κινήματος ήταν η απόρριψη των δογμάτων και η «ελευθερία στο πνεύμα [Η Βίβλος είναι ο μόνος κανόνας για την ορθή εκκλησιαστική τάξη που πρέπει να ακολουθείται προσεκτικά, αποφεύγοντας τις ακριβείς λεπτομέρειες της βιβλικής μορφής που οδηγεί στον νομικιστικό Βιβλισμό].^{[3]:65} Οι χωριστοί Βαπτιστές έβλεπαν τη γραφή ως τον «τέλειο κανόνα» για την εκκλησία [επομένως, δεν υπάρχει ανάγκη για πίστη].^{[3]:66} Ωστόσο, ενώ στράφηκαν στη Βίβλο για ένα δομικό πρότυπο για την εκκλησία, δεν επέμειναν στην πλήρη συμφωνία σχετικά με τις λεπτομέρειες αυτού του σχεδίου.^{[3]:67} Αυτή η ομάδα προέρχεται από Νέα Αγγλία, αλλά ήταν ιδιαίτερα ισχυρή στο Νότο, όπου η έμφαση σε ένα βιβλικό πρότυπο για την εκκλησία δυνάμωσε.^{[3]:67} Στο τελευταίο μισό του 18ου αιώνα εξαπλώθηκε στα δυτικά σύνορα του Κεντάκι και Τενεσί, όπου αργότερα θα ριζώσουν τα κινήματα Stone και Campbell.^{[3]:68} Η ανάπτυξη των Ξεχωριστών Βαπτιστών στα νότια σύνορα βοήθησε στην προετοιμασία του εδάφους για το Κίνημα της Αποκατάστασης, καθώς η συμμετοχή και των δύο ομάδων Stone και Campbell προερχόταν σε μεγάλο βαθμό από τις τάξεις των Ξεχωριστών Βαπτιστών.^{[3]:67}

Ο χωριστός βαπτιστικός αναστηλωτισμός συνέβαλε επίσης στην ανάπτυξη του Βαπτιστές-ορόσημα στην ίδια περιοχή την ίδια περίπου εποχή με το Κίνημα Αποκατάστασης Stone-Campbell. Υπό την ηγεσία του Τζέιμς Ρόμπινσον Γκρέιβς, αυτή η ομάδα αναζήτησε ένα ακριβές σχέδιο για την πρωτόγονη εκκλησία, πιστεύοντας ότι οποιαδήποτε απόκλιση από αυτό το σχέδιο θα εμπόδιζε κάποιον από το να είναι μέρος της αληθινής εκκλησίας.^{[3]:68} [Μπορούν και οι δύο να έχουν δίκιο, έχει δίκιο είτε ο ένας ή έχουν άδικο και οι δύο;] wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Τζέιμς Ο'Κέλι (1732 -1826)

Ο'Κέλι ήταν ένας από τους πρώτους υποστηρικτές της αναζήτησης της ενότητας μέσω της επιστροφής στον Χριστιανισμό της Καινής Διαθήκης.^{[4]:216} Το 1792,

Cane Ridge Revival

In 1801, the Cane Ridge Revival in Kentucky would plant the seed for a movement in Kentucky and the Ohio River valley to disassociate from denominationalism and to become just Christians only - neither Catholic, Protestant nor Jew. In 1803 Stone and others withdrew from the Kentucky Presbytery and formed the Springfield Presbytery. The defining event of the Stone wing of the movement was the publication of *Last Will and Testament of The Springfield Presbytery*, at Cane Ridge, Kentucky, in 1804. The Last Will is a brief document in which Stone and five others announced their withdrawal from Presbyterianism and their intention to be solely part of the body of Christ.^[7] The writers appealed for the unity of all who follow Jesus, suggested the value of congregational self-governance and lifted the Bible as the source for understanding the will of God.

Christian Connection

Elias Smith had heard of the Stone movement by 1804, and the O'Kelly movement by 1808.^{[6]:190} The three groups merged by 1810.^{[6]:190} At that time the combined movement had a membership of approximately 20,000.^{[6]:190} This loose fellowship of churches was called by the names "Christian Connection/Connexion" or "Christian Church."^{[3]:68[6]:190}

Characteristics of the Stone movement

The cornerstone for the Stone movement was Christian freedom, which led them to a rejection of all the historical creeds, traditions and theological systems that had developed over time and a focus on a primitive Christianity based on the Bible.^{[3]:104,105}

While restoring primitive Christianity was central to the Stone movement, they saw restoring the lifestyle of the early church as essential, and during the early years "focused more . . . on holy and righteous living than on the forms and structures of the early church."^{[3]:103} The group did also seek to restore the primitive church.^{[3]:104} However, due to concern that emphasizing particular practices could undermine Christian freedom, this effort tended to take the form of rejecting tradition rather than an

δυσारेστημένος με τον ρόλο των επισκόπων στηνΜεθοδιστική Επισκοπική Εκκλησία, αποχωρίστηκε από εκείνο το σώμα. Η κίνηση του O'Kelly, με κέντροΒιργινίακαιΒόρεια Καρολίνα, αρχικά ονομαζόταν Ρεπουμπλικανοί Μεθοδιστές. Το 1794 υιοθέτησαν το όνομα Χριστιανική Εκκλησία.^[5]

Οι O'Kelly, Rice Haggard και άλλοι καθόρισαν πέντε βασικές αρχές της Χριστιανικής Εκκλησίας

6. Ο Χριστός είναι η μόνη κεφαλή της εκκλησίας
7. Το όνομα Χριστιανός είναι το μόνο αποδεκτό όνομα
8. Η Αγία Γραφή είναι ο μόνος κανόνας της πίστης
9. Ο χριστιανικός χαρακτήρας είναι η μόνη δοκιμασία της εκκλησιαστικής κοινωνίας
10. Το δικαίωμα της ιδιωτικής κρίσης είναι προνόμιο όλων.

The Eternal Kingdom, FW Mattox, σελ. 312

Ελίας Σμιθ(1764 - 1846) και Abner Jones (1767 - 1840)

Ο Άμπνερ Τζόουνς, ένας γιατρός, εγκατέλειψε την εκκλησία των Βαπτιστών και δημιούργησε μια εκκλησία που ονόμασε Χριστιανική Εκκλησία στο Λίντον του Βερμόντ με τη Βίβλο ως το μοναδικό δόγμα της.The Eternal Kingdom, FW Mattox, σελ.313

Elias Smith τουΒερμόντεντάχθηκανΟ Δρ Τζόουνςσε ένα κίνημα που υποστηρίζει απόψεις παρόμοιες με εκείνες του O'Kelly.^{[3]:68[6]:190}Πίστευαν ότι τα μέλη θα μπορούσαν, κοιτάζοντας μόνο τη Γραφή, να είναι απλώς Χριστιανοί χωρίς να δεσμεύονται με τις ανθρώπινες παραδόσεις και τα δόγματα που είχαν μεταφερθεί από την Ευρώπη.^{[3]:68[6]:190}

Barton W. Stone(1772 – 1844)

Ενώ παρακολουθούσα την Ακαδημία Guilford στοΒόρεια Καρολίνατο 1790,^{[2]:71}Ακούστηκε ο ΣτόουνΤζέιμς

ΜακΓκρίντι(έναπρεσβυτεριανόςυπουργός) μιλούν.^{[2]:72}Λίγα χρόνια αργότερα έγινε ο ίδιος υπουργός Πρεσβυτεριανός.^{[2]:72}Καθώς ο Στόουν εξέτασε βαθύτερα τις πεποιθήσεις των Πρεσβυτεριανών, ιδιαίτερα τωνΟμολογία Πίστεως του Γουέστμινστερ, αμφέβαλλε ότι ορισμένες από τις εκκλησιαστικές πεποιθήσεις βασίζονταν πραγματικά στη Βίβλο.^{[2]:72,73}Δεν μπόρεσε να δεχτεί τοΚαλβινιστικήδόγματα τωνολοκληρωτική εξαθλίωση,εκλογή άνευ όρωνκαιπροορισμός.^{[2]:72, 73}

explicit program of reconstructing New Testament practices.^{[3]:104} The emphasis on freedom was strong enough that the movement avoided developing any ecclesiastical traditions, resulting in a movement that was "largely without dogma, form, or structure."^{[3]:104,105} What held "the movement together was a commitment to primitive Christianity."^{[3]:105}

Another theme was that of hastening the millennium.^{[3]:104} Many Americans of the period believed that the millennium⁵ was near and based their hopes for the millennium on their new nation, the United States.^{[3]:104} Members of the Stone movement believed that only a unified Christianity based on the apostolic church, rather than a country or any of the existing denominations, could lead to the coming of the millennium.^{[3]:104} Stone's millennialism has been described as more "apocalyptic" than that of Alexander Campbell, in that he believed people were too flawed to usher in a millennial age through human progress.^{[8]:6,7} Rather, he believed that it depended on the power of God, and that while waiting for God to establish His kingdom, one should live as if the rule of God were already fully established.^{[8]:6}

For the Stone movement, this had less to do with eschatological theories [the study of theology and philosophy concerned with the final or the ultimate destiny of humanity, commonly referred to as the end of the world.]⁶ and more about a commitment to live as if the kingdom of God were already established on earth.^{[8]:6,7} This apocalyptic perspective or world view led many in the Stone movement to adopt pacifism, avoid participating in civil government, and reject violence, militarism, greed, materialism and slavery.^{[8]:6}

en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Thomas Campbell (1763 – 1854)

Another restoration movement was launched when Thomas Campbell published the *Declaration and Address of the Christian Association of Washington* in 1809. In which he set forth some of his convictions

Cane Ridge Revival

Το 1801, το Cane Ridge Revival σε Κεντάκι θα φύτευε τον σπόρο για μια μετακίνηση μέσα Κεντάκι και το Ποταμός Οχάιο κοιλιάδα να αποσυνδεθεί από θρησκευτισμό και να γίνουμε μόνο χριστιανοί - ούτε Καθολικοί, ούτε Προτεστάντες ούτε Εβραίοι. Το 1803 ο Στόουν και άλλοι αποσύρθηκαν από το Πρεσβυτέριο του Κεντάκι και σχημάτισαν το Σπρίνγκφιλντ Πρεσβυτέριο. Το καθοριστικό γεγονός της πτέρυγας Stone του κινήματος ήταν η δημοσίευση της Τελευταία Θέληση και Διαθήκη του Σπρίνγκφιλντ Πρεσβυτέριο, στο Cane Ridge του Κεντάκι, το 1804. Η Τελευταία Βούληση είναι ένα σύντομο έγγραφο στο οποίο ο Stone και πέντε άλλοι ανακοίνωσαν την αποχώρησή τους από τον Πρεσβυτεριανισμό και την πρόθεσή τους να είναι αποκλειστικά μέρος του σώματος του Χριστού.^[7] Οι συγγραφείς έκαναν έκκληση για την ενότητα όλων όσοι ακολουθούν τον Ιησού, πρότειναν την αξία της εκκλησιαστικής αυτοδιακυβέρνησης και ανέβασαν τη Βίβλο ως πηγή για την κατανόηση του θελήματος του Θεού.

Χριστιανική Σύνδεση

Ο Elias Smith είχε ακούσει για το κίνημα Stone το 1804 και το κίνημα O'Kelly το 1808.^{[6]:190} Οι τρεις ομάδες συγχωνεύτηκαν μέχρι το 1810.^{[6]:190} Εκείνη την εποχή το συνδυασμένο κίνημα είχε μέλη περίπου 20.000.^{[6]:190} Αυτή η χαλαρή κοινωνία των εκκλησιών ονομαζόταν με τα ονόματα "Χριστιανική Σύνδεση/Σύνδεση" ή «Χριστιανική Εκκλησία».^{[3]:68[6]:190}

Χαρακτηριστικά του κινήματος Stone

Ο ακρογωνιαίος λίθος για το κίνημα του Stone ήταν η χριστιανική ελευθερία, η οποία τους οδήγησε στην απόρριψη όλων των ιστορικών δογμάτων, παραδόσεων και θεολογικών συστημάτων που είχαν αναπτυχθεί με την πάροδο του χρόνου και εστίαση σε έναν πρωτόγονο Χριστιανισμό βασισμένο στη Βίβλο.^{[3]:104,105}

Ενώ η αποκατάσταση του πρωτόγονου Χριστιανισμού ήταν κεντρική στο κίνημα του Stone, θεώρησαν την αποκατάσταση του τρόπου ζωής της πρώιμης εκκλησίας ως απαραίτητη, και κατά τα πρώτα χρόνια «επικεντρώθηκε περισσότερο... στην ιερή και δίκαιη ζωή παρά στις μορφές και τις δομές της πρώτης

⁵ Refer to thebiblewayonline.com - Millennium

⁶ <http://en.wikipedia.org/wiki/Eschatology>

about the church of Jesus Christ, as he organized the Christian Association of Washington, in Washington County, Pennsylvania, not as a church but as an association of persons seeking to grow in faith.^{[1]:108-111} On May 4, 1811, the Christian Association constituted itself as a congregationally governed church and became known as Brush Run Church.^{[1]:117} When their study of the New Testament led the reformers to begin to practice baptism by immersion, the nearby Redstone Baptist Association invited Brush Run Church to join with them for the purpose of fellowship. They agreed provided that they would be "allowed to preach and to teach whatever they learned from the Scriptures."^{[9]:86}

Alexander Campbell (1788 – 1866)

Thomas' son Alexander joined him in the U.S. in 1809, and before long assumed the leading role in the movement.^{[3]:106} The Campbells worked within the Redstone Baptist Association during the period 1815 through 1824. While both the Campbells and the Baptists shared baptism by immersion and congregational polity, [often known as **congregationalism**, a system of [church governance](#) in which every [local church](#) congregation is independent, [ecclesiastically sovereign](#), or [autonomous](#) - wikipedia.org/wiki/Congregationalist_polity] it was soon clear that he and his associates were not traditional Baptists. Within the Redstone Association, the differences became intolerable to some of the Baptist leaders when Alexander Campbell began publishing a journal, *The Christian Baptist*, promoting reform. Campbell anticipated the conflict and moved his membership to a congregation of the Mahoning Baptist Association in 1824.^{[1]:131}

Alexander used *The Christian Baptist* to address what he saw as the key issue of reconstructing the apostolic Christian community in a systematic and rational manner. Part of this should be clearly distinguishing between essential and non-essential aspects of primitive Christianity.^{[3]:}

εκκλησίας.^{[3]:103} Η ομάδα επιδίωξε επίσης να αποκαταστήσει την πρωτόγονη εκκλησία.^{[3]:104} Ωστόσο, λόγω ανησυχίας ότι η έμφαση σε συγκεκριμένες πρακτικές θα μπορούσε να υπονομεύσει τη χριστιανική ελευθερία, αυτή η προσπάθεια έτεινε να λάβει τη μορφή της απόρριψης της παράδοσης παρά ενός ρητού προγράμματος ανασυγκρότησης πρακτικών της Καινής Διαθήκης.^{[3]:104} Η έμφαση στην ελευθερία ήταν αρκετά ισχυρή ώστε το κίνημα απέφυγε να αναπτύξει εκκλησιαστικές παραδόσεις, με αποτέλεσμα ένα κίνημα που ήταν «σε μεγάλο βαθμό χωρίς δόγμα, μορφή ή δομή».^{[3]:104.105} Αυτό που κράτησε «το κίνημα ενωμένο ήταν μια δέσμευση στον πρωτόγονο Χριστιανισμό».^{[3]:105}

Ένα άλλο θέμα ήταν αυτό της επίστευσης του χιλιετηρίδα.^{[3]:104} Πολλοί Αμερικανοί της περιόδου πίστευαν ότι η χιλιετία¹³ ήταν κοντά και στήριξαν τις ελπίδες τους για τη χιλιετία στο νέο τους έθνος, το Ηνωμένες Πολιτείες.^{[3]:104} Τα μέλη του κινήματος Stone πίστευαν ότι μόνο ένας ενοποιημένος Χριστιανισμός βασισμένος στο αποστολικό εκκλησία, αντί για μια χώρα ή οποιοδήποτε από τα υπάρχοντα δόγματα, θα μπορούσε να οδηγήσει στην έλευση της χιλιετίας.^{[3]:104} Ο χιλιετισμός του Στόουν έχει περιγραφεί ως πιο «αποκαλυπτικός» από αυτόν του Αλεξάντερ Κάμπελ, καθώς πίστευε ότι οι άνθρωποι ήταν πολύ ελαττωματικοί για να ξεκινήσουν μια χιλιετία μέσω της ανθρώπινης προόδου.^{[8]:6,7} Αντίθετα, πίστευε ότι εξαρτιόταν από τη δύναμη του Θεού και ότι, ενώ περιμένει κανείς τον Θεό να ιδρύσει τη βασιλεία Του, θα έπρεπε να ζήσει σαν να είχε ήδη εγκαθιδρυθεί πλήρως η κυριαρχία του Θεού.^{[8]:6}

Για το κίνημα Stone, αυτό είχε λιγότερη σχέση εσχατολογική θεωρία [η μελέτη του θεολογία και φιλοσοφία ασχολείται με το τελικό ή το απόλυτο ΠΕΠΡΩΜΕΝΟ του ανθρωπότητα, που συνήθως αναφέρεται ως το τέλος του κόσμου.]¹⁴ και περισσότερα για τη δέσμευση να ζεις σαν να ήταν ήδη εγκατεστημένη η βασιλεία του Θεού στη γη.^{[8]:6,7} Αυτή η αποκαλυπτική προοπτική ή κοσμοθεωρία οδήγησε πολλούς στο κίνημα Stone να υιοθετήσουν τον ειρηνισμό, να αποφύγουν τη συμμετοχή στην πολιτική κυβέρνηση και να απορρίψουν τη βία, τον μιλιταρισμό, την απληστία, τον υλισμό και τη σκλαβιά.^{[8]:6}

¹³Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - Millennium

¹⁴<http://en.wikipedia.org/wiki/Eschatology>

Things he identified as essential to apostolic Christianity were:

- a. congregational autonomy
- b. a plurality of elders in each congregation
- c. weekly communion and
- d. immersion [of believers] for the remission of sins."^{[3]:106}

Among those things he rejected as non-essential were:

- a. the holy kiss
- b. deaconesses
- c. communal living
- d. foot washing and
- e. charismatic exercises."^{[3]:106}

Walter Scott (1796-1861)

In 1827, the Mahoning Association appointed Walter Scott as an evangelist. Through Scott's efforts, the Mahoning Association grew rapidly. In 1828, Thomas Campbell visited several of the congregations formed by Scott and heard him preach. Campbell believed that Scott was bringing an important new dimension to the movement with his approach to evangelism.^{[1]:132-133} In 1830, The Mahoning Baptist Association disbanded. Alexander ceased publication of the *Christian Baptist*, and in January 1831, he began publication of the *Millennial Harbinger*.^{[1]:144-145}

wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Influence of the Enlightenment

Thomas Campbell was a student of the Enlightenment philosopher John Locke [1632-1674].^{[3]:82} Remember Locke had two core principles a) The messiahship of Jesus and b) Jesus' direct commands. Campbell proposed the same solution to religious division as had been advanced earlier by Herbert and Locke: "reduce religion to a set of essentials upon which all reasonable persons might agree."^{[3]:80} The essentials he identified were those things for which the Bible provided:

- a. Thus saith the Lord,'
- b. Approved precedent"^{[3]:81}

He also argued for "a complete restoration of apostolic Christianity."^{[3]:82} Thomas believed that creeds served to divide Christians. He also believed that the Bible was clear enough that anyone could

en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Τόμας Κάμπελ(1763 – 1854)

Ένα άλλο κίνημα αποκατάστασης ξεκίνησε όταν ο Thomas Campbell δημοσίευσε τη Διακήρυξη και τη Διεύθυνση της Χριστιανικής Ένωσης της Ουάσιγκτον το 1809. Στην οποία εξέθεσε μερικές από τις πεποιθήσεις του για την εκκλησία του Ιησού Χριστού, καθώς οργάνωσε τη Χριστιανική Ένωση της Ουάσιγκτον, στην κομητεία Ουάσιγκτον , Πενσυλβάνια, όχι ως εκκλησία αλλά ως ένωση προσώπων που επιδιώκουν να αναπτυχθούν στην πίστη.^{[1]:117} Όταν η μελέτη τους για την Καινή Διαθήκη οδήγησε τους μεταρρυθμιστές να αρχίσουν να εξασκούν το βάπτισμα με εμβάπτισμα, η γειτονική Ένωση Βαπτιστών Redstone κάλεσε την Brush Run Church να ενωθεί μαζί τους με σκοπό τη συναναστροφή. Συμφώνησαν με την προϋπόθεση ότι θα τους «επιτρεπόταν να κηρύττουν και να διδάσκουν ό,τι έμαθαν από τις Γραφές».^{[9]:86}

Αλεξάντερ Κάμπελ(1788 – 1866)

ο γιος του Θωμά Αλέξανδρο ενώθηκε μαζί του στις ΗΠΑ το 1809 και σύντομα ανέλαβε τον ηγετικό ρόλο στο κίνημα.^{[3]:106} Οι Κάμπελ εργάστηκαν στον Σύνδεσμο Βαπτιστών Redstone κατά την περίοδο 1815 έως 1824. Ενώ τόσο οι Κάμπελ όσο και οι Βαπτιστές μοιράζονταν το βάπτισμα με βύθιση και εκκλησιαστική πολιτική, [συχνά γνωστό ως congregationalism, ένα σύστημα εκκλησιαστική διακυβέρνηση στο οποίο κάθε τοπική εκκλησία εκκλησία είναι ανεξάρτητη, εκκλησιαστικά κυρίαρχος, ή αυτονόμος - wikipedia.org/wiki /Congregationalist_polity] σύντομα έγινε σαφές ότι αυτός και οι συνεργάτες του δεν ήταν παραδοσιακοί Βαπτιστές. Εντός της Ένωσης Redstone, οι διαφορές έγιναν αφόρητες σε μερικούς από τους ηγέτες των Βαπτιστών όταν ο Alexander Campbell άρχισε να δημοσιεύει ένα περιοδικό, The Christian Baptist, το οποίο προωθούσε τη μεταρρύθμιση. Ο Κάμπελ προέβλεψε τη σύγκρουση και μετέφερε τα μέλη του σε μια κοινότητα του Συνδέσμου Βαπτιστών Mahoning το 1824.^{[1]:131}

Ο Αλέξανδρος χρησιμοποίησε τον Χριστιανό Βαπτιστή για να αντιμετωπίσει αυτό που έβλεπε ως το βασικό ζήτημα της ανασυγκρότησης της αποστολικής χριστιανικής κοινότητας με συστηματικό και ορθολογικό τρόπο. Μέρος αυτού θα πρέπει να είναι η

understand it and, as a result, that creeds were unnecessary.^{[11]:114}

Alexander Campbell was also deeply influenced by Enlightenment thinking, in particular the Scottish School of Common Sense of Thomas Reid and Dugald Stewart.^{[3]:84} This group saw the Bible as providing concrete facts rather than abstract truths, and advocated a scientific or Baconian approach to interpreting the Bible that would begin with those facts, arrange the ones applicable to a given topic, and then use them to draw conclusions.^{[3]:84} Alexander reflected this approach arguing repeatedly that "the Bible is a book of facts, not of opinions, theories, abstract generalities, nor of verbal definitions."^{[3]:84} He believed that if Christians would limit themselves to the facts found in the Bible, they would necessarily come to agreement, and he saw those facts as providing a blueprint or constitution for the church.^{[3]:84,}

[wiki/Restoration_Movement](#)

Characteristics of the movement

Thomas Campbell's approach combined the Enlightenment approach to unity with the Reformed and Puritan traditions of restoration.^{[3]:82,106} The Enlightenment affected the Campbell movement in two ways. First, it provided the idea that Christian unity could be achieved by finding a set of essentials that all reasonable people could agree on. The second was the concept of a rational faith that was formulated and defended on the basis of a set of facts derived from the Bible.^{[3]:85, 86}

Like many others of his time, Alexander Campbell believed in the millennial⁷ theory. However, his was more optimistic than Stone's.^{[8]:6} He had more confidence in the potential for human progress and believed that Christians could unite to transform the world and initiate a millennial age.^{[8]:6} Alexander's approach was basically postmillennial, anticipating that the progress of the church and society would lead to an age of peace and righteousness before the return of Christ.^{[8]:6} This optimistic approach meant that, in addition to commitment to primitivism, there was also a progressive strand to

σαφής διάκριση μεταξύ ουσιαστικών και μη ουσιαστικών πτυχών του πρωτόγονου Χριστιανισμού.^{[3]:}

Πράγματα που προσδιόρισε ως απαραίτητα για τον αποστολικό Χριστιανισμό ήταν:

- e. κοινοβουλευτική αυτονομία
- f. πλήθος πρεσβυτέρων σε κάθε εκκλησία
- g. εβδομαδιαία κοινωνία και
- h. βύθιση [των πιστών] για άφεση αμαρτιών».^{[3]:106}

Μεταξύ αυτών που απέρριψε ως μη ουσιαστικά ήταν:

- f. τον ιερό ασπασμό
- g. διακόνισσες
- h. κοινοτική διαβίωση
- i. πλύσιμο ποδιών και
- j. χαρισματικές ασκήσεις».^{[3]:106}

Walter Scott (1796-1861)

Το 1827, η Ένωση Mahoning διόρισε τον Walter Scott ως ευαγγελιστή. Μέσω των προσπαθειών του Scott, η Ένωση Mahoning αναπτύχθηκε γρήγορα. Το 1828, ο Τόμας Κάμπελ επισκέφτηκε αρκετές από τις εκκλησίες που είχε σχηματίσει ο Σκοτ και τον άκουσε να κηρύττει. Ο Κάμπελ πίστευε ότι ο Σκοτ έφερνε μια σημαντική νέα διάσταση στο κίνημα με την προσέγγισή του στον ευαγγελισμό.^{[1]:132-133} Το 1830, η Ένωση Βαπτιστών Mahoning διαλύθηκε. Ο Αλέξανδρος σταμάτησε την έκδοση του Χριστιανού Βαπτιστή και τον Ιανουάριο του 1831 άρχισε να δημοσιεύει το Millennial Harbinger.^{[1]:144-145}

[wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement](#)

Επιρροή του Διαφωτισμού

Ο Τόμας Κάμπελ ήταν μαθητής του φιλοσόφου του Διαφωτισμού Τζον Λοκ [1632-1674].^{[3]:82} Θυμηθείτε ότι ο Λοκ είχε δύο βασικές αρχές α) Τομεσσίατου Ιησού και β) άμεσες εντολές του Ιησού. Ο Κάμπελ πρότεινε την ίδια λύση για τον θρησκευτικό διχασμό όπως είχε προταθεί νωρίτερα από τον Χέρμπερτ και τον Λοκ: «να μειώσουμε τη θρησκεία σε ένα σύνολο βασικών στοιχείων στα οποία θα μπορούσαν να συμφωνήσουν όλα τα λογικά άτομα».^{[3]:80} Τα βασικά στοιχεία που εντόπισε ήταν εκείνα τα πράγματα για τα οποία η Βίβλος παρείχε:

- c. Έτσι λέει ο Κύριος,
- d. Εγκεκριμένο προηγούμενο^{[3]:81}

⁷ Refer to [thebiblewayonline.com](#) - Millennium

his thinking.^{[8]:7}
en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Chapter 3

Millennialism

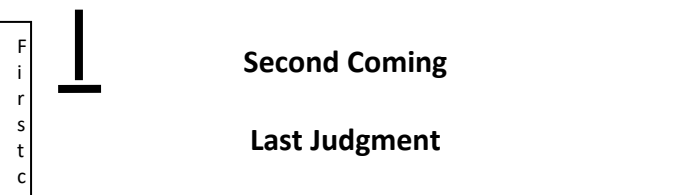
The term "millennium" does not occur in English translation. It is from a Latin word meaning a thousand years. The various interpretations are:

Premillennialists take it that Christ's kingdom has not yet been established and that his second literal and bodily coming to earth will precede its establishment, after which he will reign for a thousand years before the end of history.

Dispensationalists believe that Israel is distinct from the Church, and that God will establish a millennial kingdom in Israel where Christ, upon His return, will rule the world from Jerusalem for a thousand years

Postmillennialists believe Christ's kingdom was established as a sequel to his first coming, that the millennium will be a golden age of the kingdom lasting till near the end of history and after which Christ will come a second time at the end of history.

Amillennialists do not accept any of these theories, but for various reasons. Some of them believe that no time element at all is symbolized by the thousand years, but simply the completeness of the victory of Christ and his saints over Satan and all his agents. See comparison on the following page.

ατρέξετε στο thebiblewayonline.com - Millennium

Υποστήριξε επίσης «μια πλήρη αποκατάσταση του αποστολικού Χριστιανισμού».^{[3]:82} Ο Θωμάς πίστευε ότι τα δόγματα χρησίμευαν για να διχάσουν τους χριστιανούς. Πίστευε επίσης ότι η Βίβλος ήταν αρκετά σαφής ώστε ο καθένας μπορούσε να την καταλάβει και, ως εκ τούτου, ότι τα δόγματα ήταν περιττά.^{[11]:114}

Ο Αλεξάντερ Κάμπελ επηρεάστηκε επίσης βαθιά από τη σκέψη του Διαφωτισμού, ιδιαίτερα από τη Σκωτσέζικη Σχολή Κοινής Λογικής του Thomas Reid και του Dugald Stewart.^{[3]:84} Αυτή η ομάδα είδε τη Βίβλο να παρέχει συγκεκριμένα γεγονότα και όχι αφηρημένες αλήθειες και υποστήριξε μια επιστημονική ή Baconian προσέγγιση για την ερμηνεία της Βίβλου που θα ξεκινούσε με αυτά τα γεγονότα, θα τακτοποιούσε αυτά που ισχύουν για ένα δεδομένο θέμα και στη συνέχεια θα τα χρησιμοποιούσε για την εξαγωγή συμπερασμάτων.^{[3]:84} Ο Αλέξανδρος αντανακλούσε αυτή την προσέγγιση υποστηρίζοντας επανειλημμένα ότι «η Βίβλος είναι ένα βιβλίο γεγονότων, όχι απόψεων, θεωριών, αφηρημένων γενικοτήτων, ούτε λεκτικών ορισμών».^{[3]:84} Πίστευε ότι αν οι Χριστιανοί περιορίζονταν στα γεγονότα που βρίσκονται στη Βίβλο, θα συμφωνούσαν αναγκαστικά και έβλεπε αυτά τα γεγονότα ως ένα σχέδιο ή σύνταγμα για την εκκλησία.^{[3]:84}

wiki/Restoration_Movement

Χαρακτηριστικά της κίνησης

Η προσέγγιση του Thomas Campbell συνδύασε την προσέγγιση του Διαφωτισμού για την ενότητα με τις μεταρρυθμιστικές και πουριτανικές παραδόσεις της αποκατάστασης.^{[3]:82,106} Ο Διαφωτισμός επηρέασε το κίνημα του Κάμπελ με δύο τρόπους. Πρώτον, παρείχε την ιδέα ότι η χριστιανική ενότητα θα μπορούσε να επιτευχθεί με την εύρεση ενός συνόλου βασικών στοιχείων στα οποία θα μπορούσαν να συμφωνήσουν όλοι οι λογικοί άνθρωποι. Το δεύτερο ήταν η έννοια μιας λογικής πίστης που διατυπώθηκε και υπερασπίστηκε με βάση ένα σύνολο γεγονότων που προέρχονται από τη Βίβλο.^{[3]:85, 86}

Όπως και οι άλλοι της εποχής του, ο Alexander Campbell πίστευε στο millennial¹⁵θεωρία. Ωστόσο, το δικό του ήταν πιο αισιόδοξο από του Stone.^{[8]:6} Είχε μεγαλύτερη εμπιστοσύνη στις δυνατότητες της προόδου και πίστευε ότι οι Χριστιανοί

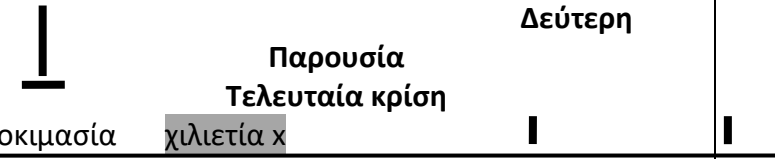
F
i
r
s
t
c
o
m
i
n
g
o
f

E
t
e
r
n
i
t
y

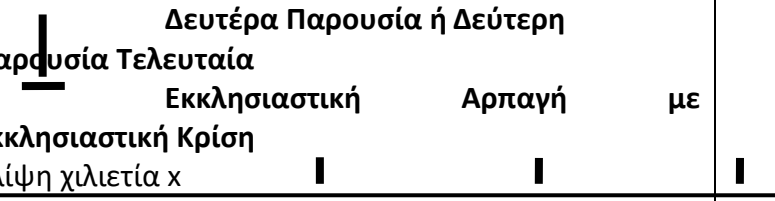
<p style="text-align: center;">tribulation</p> <p>millennium x</p> <p style="text-align: center;">1. Post-tribulational Premillennialism</p> <p style="text-align: center;"> Second Coming with Church </p> <p style="text-align: center;"> Second Coming or Last Church Judgment </p> <p style="text-align: center;">tribulation</p> <p>millennium x</p>	<p>μπορούσαν να ενωθούν για να μεταμορφώσουν τον κόσμο και να ξεκινήσουν μια χιλιετία.^{[8]:6} Η προσέγγιση του Αλέξανδρου ήταν βασικά μετά τη χιλιετία, προσδοκώντας ότι η πρόοδος της εκκλησίας και της κοινωνίας θα οδηγούσε σε μια εποχή ειρήνης και δικαιοσύνης πριν από την επιστροφή του Χριστού.^{[8]:6} Αυτή η αισιόδοξη προσέγγιση σήμαινε ότι, εκτός από τη δέσμευση στον πρωτογονισμό, υπήρχε και μια προοδευτική πτυχή στη σκέψη του.^{[8]:7} en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement</p>
<p style="text-align: center;">2. Pre-tribulational Premillennialism (dispensational)</p> <p style="text-align: center;">κεφάλαιο 3</p> <p style="text-align: center;">χιλιετισμός</p> <p>Ο όρος "millennium" δεν απαντάται στην αγγλική μετάφραση. Είναι από μια λατινική λέξη που σημαίνει χίλια χρόνια. Οι διάφορες ερμηνείες είναι:</p> <p>Προμιλεννιαλιστές πάρτε το ότι η βασιλεία του Χριστού δεν έχει ακόμη εγκαθιδρυθεί και ότι η δεύτερη κυριολεκτική και σωματική έλευση του στη γη θα προηγηθεί της εγκαθίδρυσής της, μετά την οποία θα βασιλεύσει για χίλια χρόνια πριν από το τέλος της ιστορίας.</p> <p>Διαχειριστές πιστέψτε ότι το Ισραήλ είναι διαφορετικό από την Εκκλησία και ότι ο Θεός θα ιδρύσει ένα χιλιετές βασίλειο στο Ισραήλ όπου ο Χριστός, με την επιστροφή Του, θα κυβερνά τον κόσμο από την Ιερουσαλήμ για χίλια χρόνια</p> <p>Μεταμιλεννιαλιστές πιστέψτε ότι το βασίλειο του Χριστού ιδρύθηκε ως συνέχεια της πρώτης έλευσης του, ότι η χιλιετία θα είναι μια χρυσή εποχή της βασιλείας που θα διαρκέσει σχεδόν μέχρι το τέλος της ιστορίας και μετά την οποία ο Χριστός θα έρθει για δεύτερη φορά στο τέλος της ιστορίας.</p>	<p>κεφάλαιο 3</p> <p style="text-align: center;">χιλιετισμός</p> <p>Ο όρος "millennium" δεν απαντάται στην αγγλική μετάφραση. Είναι από μια λατινική λέξη που σημαίνει χίλια χρόνια. Οι διάφορες ερμηνείες είναι:</p> <p>Προμιλεννιαλιστές πάρτε το ότι η βασιλεία του Χριστού δεν έχει ακόμη εγκαθιδρυθεί και ότι η δεύτερη κυριολεκτική και σωματική έλευση του στη γη θα προηγηθεί της εγκαθίδρυσής της, μετά την οποία θα βασιλεύσει για χίλια χρόνια πριν από το τέλος της ιστορίας.</p> <p>Διαχειριστές πιστέψτε ότι το Ισραήλ είναι διαφορετικό από την Εκκλησία και ότι ο Θεός θα ιδρύσει ένα χιλιετές βασίλειο στο Ισραήλ όπου ο Χριστός, με την επιστροφή Του, θα κυβερνά τον κόσμο από την Ιερουσαλήμ για χίλια χρόνια</p> <p>Μεταμιλεννιαλιστές πιστέψτε ότι το βασίλειο του Χριστού ιδρύθηκε ως συνέχεια της πρώτης έλευσης του, ότι η χιλιετία θα είναι μια χρυσή εποχή της βασιλείας που θα διαρκέσει σχεδόν μέχρι το τέλος της ιστορίας και μετά την οποία ο Χριστός θα έρθει για δεύτερη φορά στο τέλος της ιστορίας.</p>
<p>millennium x</p> <p style="text-align: center;">3. Postmillennialism</p>	<p>Αμιλεννιαλιστές δεν αποδέχονται καμία από αυτές τις θεωρίες, αλλά για διάφορους λόγους. Μερικοί από αυτούς πιστεύουν ότι κανένα στοιχείο του χρόνου δεν συμβολίζεται με τα χίλια χρόνια, αλλά απλώς την πληρότητα της νίκης του Χριστού και των αγίων του επί του Σατανά και όλων των παραγόντων του. Δείτε τη σύγκριση στην επόμενη σελίδα.</p>

δ
C
o
n
i
n
g
L
a
s
t
J
u
d
g
m
e
n
t

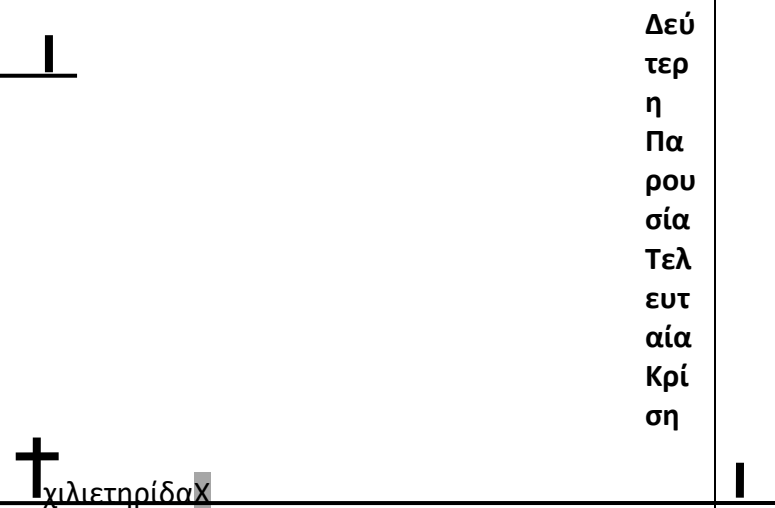
π
ρ
ώ
τ
η
έ
λ
ε
υ
σ
η
τ
ο
υ
Ι
η
σ
ού

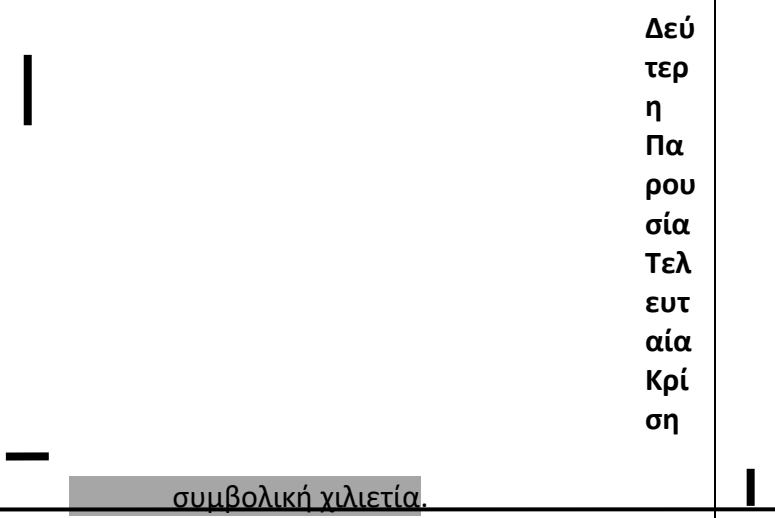
5. Μεταπολεμικός Προμιλενιαλισμός

6. Προ-θλιβερός Premillennialism (dispensational)

7. Μεταχιλιετισμός

—
symbolic
millennium

4. Amillennialism
en.wikipedia.org/wiki/Postmillennialism

The first clear opponent of premillennialism associated with Christianity was Marcion (85-160 AD). Marcion opposed the use of the Old Testament and most books of the New Testament that were not written by the apostle Paul. He was the first great heretic who broke drastically with the faith of the early church in abandoning the doctrine of the imminent, personal return of Christ. Marcion did not believe in a real incarnation, and consequently there was no logical place in his system for a real Second Coming. He expected the majority of mankind to be lost denying the validity of the Old Testament and its Law. Other pre-Nicean premillennialists were Irenaeus, Justin, Theophilus, Tertullian, and Hippolytus of Rome.

en.wikipedia.org/wiki/Premillennialism

Millennialism is also a doctrine of medieval Zoroastrianism concerning successive thousand-year periods, each of which will end in a cataclysm of heresy and destruction, until the final destruction of evil and of the spirit of evil by a triumphant king of peace at the end of the final millennial age (supposed by some to be the year 2000). "Then Saoshyant [In Persian mythology Saoshyant is the one who will come to renew all life at the end of time.] makes the creatures again pure, and the resurrection and future existence occur" (*Zand-i Vohuman Yasht 3:62*).

Various other social and political movements, both religious and secular, have also been linked to millennialist metaphors

What does the Bible state? Revelation 20:1-15

- "And I saw an angel coming down out of heaven,
- having the key to the Abyss and holding in his hand a great chain.
- He seized the dragon, that ancient serpent, who is the devil, or Satan, and bound him for a thousand years.
- He threw him into the Abyss, and locked and sealed it over him, to keep him from deceiving the nations anymore until the thousand years were ended.
- After that, he must be set free for a short time.
- I saw thrones on which were seated those who had been given authority to judge.
- And I saw the souls of those who had been beheaded because of their testimony for Jesus and because of the word of God. They had not worshiped the beast or his image and had not received his mark on their foreheads or their hands.
- They came to life and reigned with Christ a thousand years. (The rest of the dead did not come to life until the thousand years were ended.) This is the first resurrection.
- Blessed and holy are those who have part in the first resurrection.
- The second death has no power over them, but they will be priests of God and of Christ and will reign with him for a thousand years.

8. Αμιλεννιαλισμόςen.wikipedia.org/wiki/Postmillennialism

Ο πρώτος ξεκάθαρος αντίπαλος του προμιλενιαλισμού που σχετίζεται με τον Χριστιανισμό ήταν ο Μαρκίων (85-160 μ.Χ.). Ο Μαρκίων αντιτάχθηκε στη χρήση της Παλαιάς Διαθήκης και των περισσότερων βιβλίων της Καινής Διαθήκης που δεν γράφτηκαν από τον απόστολο Παύλο. Ήταν ο πρώτος μεγάλος αιρετικός που έσπασε δραστικά την πίστη της πρώτης εκκλησίας εγκαταλείποντας το δόγμα της επικείμενης, προσωπικής επιστροφής του Χριστού. Ο Marcion δεν πίστευε σε μια πραγματική ενσάρκωση, και κατά συνέπεια δεν υπήρχε λογική θέση στο σύστημά του για μια πραγματική Δευτέρα Παρουσία. Περίμενε ότι η πλειοψηφία της ανθρωπότητας θα χαθεί αρνούμενος την εγκυρότητα της Παλαιάς Διαθήκης και του Νόμου της. Άλλοι προ-Νίκαιας προμιλενιαλιστές ήταν ο Ειρηναίος, ο Ιουστίνος, ο Θεόφιλος, ο Τερτυλλιανός και ο Ιππόλυτος της Ρώμης.

en.wikipedia.org/wiki/Premillennialism

Ο χιλιετισμός είναι επίσης ένα δόγμα του μεσαιωνικού Ζωροαστρισμού που αφορά διαδοχικές περιόδους χιλιάδων ετών, καθεμία από τις οποίες θα καταλήξει σε έναν κατακλυσμό αίρεσης και καταστροφής, μέχρι την τελική καταστροφή του κακού και του πνεύματος του κακού από έναν θριαμβευτή βασιλιά της ειρήνης στο τέλος του η τελευταία χιλιετία (που υποτίθεται ότι είναι το έτος 2000). «Τότε ο Saoshyant [Στην περσική μυθολογία ο Saoshyant είναι αυτός που θα έρθει για να ανανεώσει όλη τη ζωή στο τέλος του χρόνου.] κάνει τα πλάσματα και πάλι αγνά, και η ανάσταση και η μελλοντική ύπαρξη εμφανίζονται» (*Zand-i Vohuman Yasht 3:62*).

Διάφορα άλλα κοινωνικά και πολιτικά κινήματα, τόσο θρησκευτικά όσο και κοσμικά, έχουν επίσης συνδεθεί με μιλεννιαλιστικές μεταφορές

Τι αναφέρει η Βίβλος; Αποκάλυψη 20:1-15

- "Και είδα έναν άγγελο να κατεβαίνει από τον ουρανό,
- έχοντας το κλειδί της Άβυσσος και κρατώντας στο χέρι του μια μεγάλη αλυσίδα.

- When the thousand years are over, Satan will be released from his prison and will go out to deceive the nations in the four corners of the earth — Gog and Magog — to gather them for battle. In number they are like the sand on the seashore. They marched across the breadth of the earth and surrounded the camp of God's people, the city he loves. But fire came down from heaven and devoured them.
- And the devil, who deceived them, was thrown into the lake of burning sulfur, where the beast and the false prophet had been thrown. They will be tormented day and night for ever and ever.
- Then I saw a great white throne and him who was seated on it. Earth and sky fled from his presence, and there was no place for them.
- And I saw the dead, great and small, standing before the throne, and books were opened. Another book was opened, which is the book of life. The dead were judged according to what they had done as recorded in the books. The sea gave up the dead that were in it, and death and Hades gave up the dead that were in them, and each person was judged according to what he had done. Then death and Hades were thrown into the lake of fire. The lake of fire is the second death. If anyone's name was not found written in the book of life, he was thrown into the lake of fire.

A brief explanation

- **An Angel from Heaven** - John is on earth when he sees this part of the vision
- **Having the key to the abyss** – In chapter nine Satan had this key, so now He has been defeated.
- **The dragon bound for 1000 years** - The devil is totally and perfectly [completely] defeated and bound with reference to his working through Rome against the church, (witness the chain, the pit and the sealing closed). This was the end of the history of the Roman Empire but not for Satan. He would be released to try again using other nations.

- Έπιασε τον δράκο, εκείνο το αρχαίο φίδι, που είναι ο διάβολος, ή ο Σατανάς, και τον έδεσε για χίλια χρόνια.
- Τον πέταξε στην άβυσσο, και την κλείδωσε και σφράγισε από πάνω του, για να τον εμποδίσει να εξαπατήσει πια τα έθνη μέχρι να τελειώσουν τα χίλια χρόνια.
- Μετά από αυτό, πρέπει να αφηθεί ελεύθερος για μικρό χρονικό διάστημα.
- Είδα θρόνους στους οποίους κάθονταν εκείνοι στους οποίους είχε δοθεί εξουσία να κρίνουν.
- Και είδα τις ψυχές εκείνων που είχαν αποκεφαλιστεί λόγω της μαρτυρίας τους για τον Ιησού και λόγω του λόγου του Θεού. Δεν είχαν προσκυνήσει το θηρίο ή την εικόνα του και δεν είχαν λάβει το σημάδι του στα μέτωπά τους ή στα χέρια τους.
- Ήρθαν στη ζωή και βασίλεψαν μαζί με τον Χριστό χίλια χρόνια. (Οι υπόλοιποι νεκροί δεν ήρθαν στη ζωή παρά μόνο όταν συμπληρώθηκαν τα χίλια χρόνια.) Αυτή είναι η πρώτη ανάσταση.
- Μακάριοι και άγιοι όσοι έχουν μέρος στην πρώτη ανάσταση.
- Ο δεύτερος θάνατος δεν έχει εξουσία πάνω τους, αλλά θα είναι ιερείς του Θεού και του Χριστού και θα βασιλεύουν μαζί του για χίλια χρόνια.
- Όταν περάσουν τα χίλια χρόνια, ο Σατανάς θα απελευθερωθεί από τη φυλακή του και θα βγει για να εξαπατήσει τα έθνη στις τέσσερις γωνίες της γης — Γωγ και Μαγώγ — για να τους μαζέψεις για μάχη. Σε αριθμό είναι σαν την άμμο στην ακρογιαλιά. Πέρασαν σε όλο το πλάτος της γης και περικύκλωσαν το στρατόπεδο του λαού του Θεού, την πόλη που αγαπά. Αλλά κατέβηκε φωτιά από τον ουρανό και τους κατέφαγε.
- Και ο διάβολος, που τους εξαπάτησε, ρίχτηκε στη λίμνη του φλεγόμενου θείου, όπου είχαν ρίξει το θηρίο και τον ψευδοπροφήτη. Θα βασανίζονται μέρα και νύχτα για πάντα.
- Τότε είδα έναν μεγάλο λευκό θρόνο και αυτόν που καθόταν πάνω του. Γη και ουρανός έφυγαν από την παρουσία του και δεν υπήρχε θέση γι' αυτούς.
- Και είδα τους νεκρούς, μεγάλους και μικρούς, να στέκονται μπροστά στο θρόνο, και ανοίχτηκαν βιβλία. Άνοιξε άλλο ένα βιβλίο, που είναι το βιβλίο της ζωής. Οι νεκροί κρίθηκαν σύμφωνα με όσα είχαν κάνει όπως καταγράφονται στα βιβλία. Η θάλασσα παρέδωσε τους νεκρούς που ήταν μέσα της, και ο θάνατος και ο Άδης παρέδωσαν τους

- **For 1000 years** - 1000 years does not speak of a time period but a state of affairs. Applied to Satan it is total defeat. Applied to the saints it is total victory. The number 1000 means totality. Psalm 50:10 says God owns the cattle on a thousand hills. Deuteronomy 7:9 says God keeps His promises for a thousand generations. Psalm 105:8 and 1 Chronicles 16:15 says God commanded His word for a thousand generations. The idea is totality and not a limited time period.

Notice some other ideas or theories regarding the 1000 years:

1. 1000 years is the whole Christian dispensation (from then until the end of time). The problem with this idea is that it requires a little time period of earth history after the end of time.
 2. 1000 years is all of time until just before the second coming of Christ. The problem with this idea is that it would limit the reigning priesthood period of the Christians to less than the whole Christian era.
 3. 1000 years following the destruction of Rome when Christianity flourished. The problem with this idea is that it would require the dead martyrs to be raised about a thousand years ago.
- **Satan in the sealed abyss** - Satan is not limited in action, he is stopped!
 - **Satan loosed for a little time to deceive the nations** - This is not a time period but a message where God says to the Christians: "I protected you in the past and will do it in the future, anywhere, anytime, against any foe. This is God's guarantee for the future, just like in Ezekiel 38-39.
 - **Those sitting on thrones** - Those who sit on thrones are reigning. They are those to whom was given the authority to judge. Who are they? They are victorious, faithful saints, living or dead. Jesus had promised that the overcomers would share with Him in ruling over the nations (Revelation 2:26f; 3:21; 11:15-18; 18:20). This is the same as Daniel 7: 21, 22.

νεκρούς που ήταν μέσα τους, και ο καθένας κρίθηκε σύμφωνα με όσα είχε κάνει. Τότε ο θάνατος και ο Άδης ρίχτηκαν στη λίμνη της φωτιάς. Η λίμνη της φωτιάς είναι ο δεύτερος θάνατος. Αν το όνομα κάποιου δεν βρισκόταν γραμμένο στο βιβλίο της ζωής, τον έριχναν στη λίμνη της φωτιάς.

Μια σύντομη εξήγηση

- **Ένας Άγγελος από τον Παράδεισο**- Ο Γιάννης είναι στη γη όταν βλέπει αυτό το μέρος του οράματος
- **Έχοντας το κλειδί στην άβυσσο**– Στο κεφάλαιο ένατο ο Σατανάς είχε αυτό το κλειδί, οπότε τώρα έχει νικηθεί.
- **Ο δράκος δεμένος για 1000 χρόνια**- Ο διάβολος είναι εντελώς και τέλεια [εντελώς] ηττημένος και δεσμευμένος με αναφορά στο έργο του μέσω της Ρώμης ενάντια στην εκκλησία, (μάρτυρες ότι η αλυσίδα, ο λάκκος και η σφράγιση έκλεισαν). Αυτό ήταν το τέλος της ιστορίας της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας αλλά όχι για τον Σατανά. Θα αποφυλακιζόταν για να προσπαθήσει ξανά χρησιμοποιώντας άλλα έθνη.
- **Για 1000 χρόνια**- 1000 χρόνια δεν μιλούν για χρονική περίοδο αλλά για κατάσταση πραγμάτων. Εφαρμόζεται στον Σατανά είναι ολοκληρωτική ήττα. Εφαρμόζεται στους αγίους είναι ολοκληρωτική νίκη. Ο αριθμός 1000 σημαίνει ολότητα. Ο Ψαλμός 50:10 λέει ότι ο Θεός έχει τα βοοειδή σε χίλιους λόφους. Το Δευτερονόμιο 7:9 λέει ότι ο Θεός τηρεί τις υποσχέσεις Του για χίλιες γενιές. Το εδάφιο Ψαλμός 105:8 και 1 Χρονικών 16:15 λέει ότι ο Θεός διέταξε τον λόγο Του για χίλιες γενιές. Η ιδέα είναι ολότητα και όχι περιορισμένη χρονική περίοδος.

Παρατηρήστε κάποιες άλλες ιδέες ή θεωρίες σχετικά με τα 1000 χρόνια:

1. 1.000 χρόνια είναι ολόκληρη η χριστιανική απονομή (από τότε μέχρι το τέλος του χρόνου). Το πρόβλημα με αυτήν την ιδέα είναι ότι απαιτεί μια μικρή χρονική περίοδο της ιστορίας της γης μετά το τέλος του χρόνου.
2. 1000 χρόνια είναι όλος ο χρόνος μέχρι λίγο πριν τη δεύτερη έλευση του Χριστού. Το πρόβλημα με αυτήν την ιδέα είναι ότι θα περιορίζε την περίοδο της βασιλείας της ιεροσύνης των Χριστιανών σε λιγότερο από ολόκληρη τη χριστιανική εποχή.

- **Souls of them beheaded for Jesus' sake** - These are the martyrs in the persecution. They are resurrected (they live) and reign with Christ. Picture the battleground after the battle of Revelation 19 with the ground littered with the bodies of the slain. Those slain that are Christian martyrs are resurrected and join the living saints on thrones to rule with God. Those who were killed did not lose out because immediately they were raised to die no more. This is the "first resurrection." Notice that these are only the martyrs in the conflict of Revelation and not those Christians who had died all throughout history. This is not a literal resurrection that will happen when Jesus returns. Here is only a symbolic way of saying the faithful saints are victorious and secure.
 - **The rest of the dead** - are those who died in the vision in service of the beast and they remain dead for 1000 years (symbolically) only to be raised up and destroyed again. They were living losers. They are dead losers and they will live again only to be losers. Verse 5 is parenthetical. To get the sense read v4 then v5b: ("The Christian martyrs lived and reigned with Christ for a thousand years. This is the first resurrection.") That the foes of Jesus remain dead for a thousand years simply means that they were totally defeated in their war against Christ and the church. It is not referring to a literal time period.
 - **The first resurrection** - this is the resurrection of martyrs for Jesus. It is called "first" because John will see a second resurrection. Both God's servants and the beast's servants died in the first death but only the good guys are in the first resurrection. The first resurrection is to life and reigning but the second resurrection is to the second death. The message is that the dead in Christ share in the victory just as surely as do the living servants of God.
 - **Priests of God ...reign 1000 years** - this doesn't talk about how long Jesus reigns but how long the saints would reign. The point here is not time but total victory and blessedness. What they had before they died (kingdom of priests), continued
3. 1000 χρόνια μετά την καταστροφή της Ρώμης όταν άκμασε ο Χριστιανισμός. Το πρόβλημα με αυτή την ιδέα είναι ότι θα απαιτούσε να αναστηθούν οι νεκροί μάρτυρες πριν από περίπου χίλια χρόνια.
- **Ο Σατανάς στη σφραγισμένη άβυσσο**- Ο Σατανάς δεν περιορίζεται στη δράση, είναι σταματημένος!
 - **Ο Σατανάς έχασε για λίγο χρόνο για να εξαπατήσει τα έθνη**- Αυτή δεν είναι μια χρονική περίοδος αλλά ένα μήνυμα όπου ο Θεός λέει στους Χριστιανούς: "Σας προστάτεψα στο παρελθόν και θα το κάνω στο μέλλον, οπουδήποτε, οποτεδήποτε, ενάντια σε οποιονδήποτε εχθρό. Αυτή είναι η εγγύηση του Θεού για το μέλλον, όπως ακριβώς στο Ιεζεκιήλ 38-39.
 - **Αυτοί που κάθονται στους θρόνους**- Αυτοί που κάθονται στους θρόνους βασιλεύουν. Είναι εκείνοι στους οποίους δόθηκε η εξουσία να κρίνουν. Ποιοι είναι αυτοί? Είναι νικητές, πιστοί άγιοι, ζωντανοί ή νεκροί. Ο Ιησούς είχε υποσχεθεί ότι οι νικητές θα συμμετείχαν μαζί Του στην κυριαρχία των εθνών (Αποκάλυψη 2:26στ· 3:21· 11:15-18· 18:20). Αυτό είναι το ίδιο με το Δανιήλ 7:21, 22.
 - **Οι ψυχές τους αποκεφαλίστηκαν για χάρη του Ιησού**- Αυτοί είναι οι μάρτυρες του διωγμού. Ανασταίνονται (ζούν) και βασιλεύουν με τον Χριστό. Φανταστείτε το πεδίο μάχης μετά τη μάχη της Αποκάλυψης 19 με το έδαφος γεμάτο με τα σώματα των σκοτωμένων. Όσοι σκοτωμένοι είναι χριστιανοί μάρτυρες αναστούνται και ενώνονται με τους ζωντανούς αγίους στους θρόνους για να κυβερνήσουν με τον Θεό. Όσοι σκοτώθηκαν δεν έχασαν γιατί αμέσως αναστήθηκαν για να μην πεθάνουν πια. Αυτή είναι η «πρώτη ανάσταση». Παρατηρήστε ότι αυτοί είναι μόνο οι μάρτυρες στη σύγκρουση της Αποκάλυψης και όχι εκείνοι οι Χριστιανοί που είχαν πεθάνει σε όλη την ιστορία. Αυτή δεν είναι μια κυριολεκτική ανάσταση που θα συμβεί όταν επιστρέψει ο Ιησούς. Εδώ είναι μόνο ένας συμβολικός τρόπος να πούμε ότι οι πιστοί άγιοι είναι νικητές και ασφαλείς.
 - **Οι υπόλοιποι νεκροί**- είναι αυτοί που πέθαναν στο όραμα στην υπηρεσία του θηρίου και παραμένουν νεκροί για 1000 χρόνια (συμβολικά) μόνο για να αναστηθούν και να καταστραφούν ξανά. Ήταν

after they died. In life and in death the servants of God are victorious.

- **Satan loosed and deceives the nations (again)** - Satan will continue to operate in the world to destroy the faith of God's servants.
- **Gog and Magog** - They are anybody yet nobody in particular just as they were used in Ezekiel 38, 39. The message is this in both places: God says to His people: "I have already defended you and made you victorious in this present crisis and I will do it again whenever you need it." The emphasis is on the size of this new future enemy (whatever) and the ease with which God will defeat them also. Christians, don't worry about God's desire and ability to protect you against any and all enemies, now or in the future! A note about pre-millennial theories: All attempts to create a huge army of God-haters in a world where Satan does not act and only God's servants live is doomed to failure (especially if you believe in the impossibility of apostasy).
- **The devil cast into the lake of fire** - The lake of fire symbolizes total defeat. Nobody returns after being thrown into the lake of fire. This is not about eternal punishment but victory of God's people and defeat of God's enemies.
- **Great white throne** - is not the literal judgment day before which all men must appear one day. This is just like Daniel 7:9-12 where Rome (the fourth kingdom) is judged.
- **Second resurrection** - the beast's worshippers are raised. The servants of God are not because they were raised 1000 years earlier (in the vision).

In this vision the devil is bound 1000 years to show how he was totally defeated in his war against the church using Rome. He is loosed a little while because after Rome there would be other attempts and they would meet the same fate. Victory is presented by the vision of saints (living ones and raised ones) reigning and judging in perfect [complete] victory. This chapter says complete victory of Christ and His church and complete defeat for Satan and the church persecuting Roman

ζωντανοί ηττημένοι. Είναι νεκροί χαμένοι και θα ζήσουν ξανά μόνο για να είναι ηττημένοι. Ο στίχος 5 είναι σε παρένθεση. Για να έχετε την έννοια διαβάστε το v4 και μετά το v5b: ("Οι χριστιανοί μάρτυρες έζησαν και βασίλευσαν μαζί με τον Χριστό για χίλια χρόνια. Αυτή είναι η πρώτη ανάσταση.") Το ότι οι εχθροί του Ιησού παραμένουν νεκροί για χίλια χρόνια σημαίνει απλώς ότι νικήθηκαν ολοκληρωτικά στον πόλεμο τους εναντίον του Χριστού και της εκκλησίας. Δεν αναφέρεται σε κυριολεκτική χρονική περίοδο.

- **Η πρώτη ανάσταση**- αυτή είναι η ανάσταση των μαρτύρων για τον Ιησού. Λέγεται «πρώτος» γιατί ο Ιωάννης θα δει μια δεύτερη ανάσταση. Και οι δούλοι του Θεού και οι δούλοι του θηρίου πέθαναν στον πρώτο θάνατο, αλλά μόνο τα καλά παιδιά είναι στην πρώτη ανάσταση. Η πρώτη ανάσταση είναι για ζωή και βασιλεία, αλλά η δεύτερη ανάσταση είναι για τον δεύτερο θάνατο. Το μήνυμα είναι ότι οι νεκροί εν Χριστώ μοιράζονται τη νίκη εξίσου σίγουρα όπως και οι ζωντανοί δούλοι του Θεού.
- **Οι ιερείς του Θεού ... βασιλεύουν 1000 χρόνια**- αυτό δεν μιλάει για το πόσο καιρό θα βασιλεύει ο Ιησούς αλλά για το πόσο καιρό θα βασιλεύουν οι άγιοι. Το θέμα εδώ δεν είναι ο χρόνος αλλά η απόλυτη νίκη και ευλογία. Αυτό που είχαν πριν πεθάνουν (βασιλείο των ιερέων), συνεχίστηκε και μετά το θάνατό τους. Στη ζωή και στο θάνατο οι δούλοι του Θεού είναι νικητές.
- **Ο Σατανάς λύθηκε και εξαπατά τα έθνη (ξανά)**- Ο Σατανάς θα συνεχίσει να δρα στον κόσμο για να καταστρέψει την πίστη των υπηρετών του Θεού.
- **Γωγ και Μαγώγ**- Είναι οποιοσδήποτε, αλλά κανένας συγκεκριμένα όπως χρησιμοποιήθηκαν στο Ιεζεκιήλ 38, 39. Το μήνυμα είναι το εξής και στα δύο μέρη: Ο Θεός λέει στον λαό Του: «Σας έχω ήδη υπερασπιστεί και σας έχω κάνει νικητή σε αυτή την παρούσα κρίση και θα κάντε το ξανά όποτε το χρειάζεστε». Η έμφαση δίνεται στο μέγεθος αυτού του νέου μελλοντικού εχθρού (ότι κι αν είναι) και στην ευκολία με την οποία ο Θεός θα τους νικήσει επίσης. Χριστιανοί, μην ανησυχείτε για την επιθυμία και την ικανότητα του Θεού να σας προστατεύσει από όλους τους εχθρούς, τώρα ή στο μέλλον! Μια σημείωση για τις θεωρίες πριν από τη χιλιετία: Όλες

Empire. Revelation 20 explanation from The Revelation of John The Apostle, Joe McKinney, TheBibleWay Online

Chapter 4

Mergers and Divisions

Merge of the Stone and Campbell movements

The Campbell movement was characterized by a "systematic and rational reconstruction" of the early church, in contrast to the Stone movement which was characterized by radical freedom and lack of dogma.^{[3]:106-108}

Despite their differences, the two movements agreed on several critical issues.^{[3]:108} Both saw restoring apostolic Christianity as a means of hastening the millennium.^{[3]:108} Both also saw restoring the early church as a route to Christian freedom.^{[3]:108} And, both believed that unity among Christians⁸ could be achieved by using apostolic Christianity as a model.^{[3]:108} The commitment of both movements to restoring the early church and to uniting Christians was enough to motivate a union between many in the two movements.^{[8]:8, 9}
en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Note: Since both believed in church autonomy, what was purpose of merging?

"Raccoon John" Smith (1784-1868)

The two groups united at High Street Meeting House, Lexington, Kentucky with a handshake between Barton W. Stone and "Raccoon" John Smith, Saturday, December 31, 1831.^{[9]:116-120} Smith had been chosen, by those present, to speak in behalf of the followers of the Campbells.^{[9]:116}

Two representatives of those assembled were appointed to carry the news of the union to all the

οι προσπάθειες να δημιουργηθεί ένας τεράστιος στρατός μισητών του Θεού σε έναν κόσμο όπου ο Σατανάς δεν ενεργεί και ζουν μόνο οι δούλοι του Θεού είναι καταδικασμένες σε αποτυχία (ειδικά αν πιστεύετε στην αδυναμία της αποστασίας).

- **Ο διάβολος έριξε στη λίμνη της φωτιάς**- Η λίμνη της φωτιάς συμβολίζει την ολοκληρωτική ήττα. Κανείς δεν επιστρέφει αφού τον ρίξουν στη λίμνη της φωτιάς. Δεν πρόκειται για αιώνια τιμωρία αλλά για νίκη του λαού του Θεού και ήττα των εχθρών του Θεού.
- **Μεγάλος λευκός θρόνος**- δεν είναι η κυριολεκτική ημέρα της κρίσης πριν από την οποία όλοι οι άνθρωποι πρέπει να εμφανιστούν μια μέρα. Αυτό είναι ακριβώς όπως το Δανιήλ 7:9-12 όπου κρίνεται η Ρώμη (το τέταρτο βασίλειο).
- **Δεύτερη ανάσταση**- οι προσκυνητές του θηρίου εγείρονται. Οι δούλοι του Θεού δεν είναι επειδή ανατράφηκαν 1000 χρόνια νωρίτερα (στο όραμα).

Σε αυτό το όραμα ο διάβολος είναι δεσμευμένος 1000 χρόνια για να δείξει πώς ηττήθηκε ολοκληρωτικά στον πόλεμο του ενάντια στην εκκλησία χρησιμοποιώντας τη Ρώμη. Χάνεται για λίγο γιατί μετά τη Ρώμη θα γίνονταν άλλες προσπάθειες και θα είχαν την ίδια μοίρα. Η νίκη παρουσιάζεται με το όραμα των αγίων (ζωντανών και αναστημένων) που βασιλεύουν και κρίνουν σε τέλεια [πλήρη] νίκη. Αυτό το κεφάλαιο λέει πλήρη νίκη του Χριστού και της εκκλησίας Του και πλήρη ήττα για τον Σατανά και την εκκλησία που καταδιώκει τη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Εξήγηση της Αποκάλυψης 20 από το The Revelation of John The Apostle, Joe McKinney, TheBibleWay Online

Κεφάλαιο 4

Συγχωνεύσεις και Διαιρέσεις

Συγχώνευση των κινήματων Stone και Campbell

⁸ Refer to thebiblewayonline.com - United In Christ

churches: John Rogers, for the Christians and "Raccoon" John Smith for the reformers. Despite some challenges, the merger succeeded.^{[1]:153-154} Many believed the union held great promise for the future success of the combined movement, and greeted the news enthusiastically.^{[8]:9}

With the merger, there was the challenge of what to call the new movement. Clearly, finding a Biblical, non-sectarian name was important. Stone wanted to continue to use the name "Christians." Alexander Campbell insisted upon "Disciples of Christ". As a result, both names were used.^{[1]:27-28}

From the beginning of the movement, the free exchange of ideas among the people was fostered by the journals published by its leaders. Alexander Campbell published *The Christian Baptist* and *The Millennial Harbinger*. Stone published *The Christian Messenger*.^{[12]:208} In a respectful way, both men routinely published the contributions of others whose positions were radically different from their own.

When Stone and Alexander Campbell's Reformers (also known as Disciples and Christian Baptists) united in 1832, only a minority of Christians from the Smith/Jones and O'Kelly movements participated.^{[6]:190} Those that did were from congregations west of the Appalachian Mountains that had come into contact with the Stone movement.^{[6]:190} The eastern members had several key differences with the Stone and Campbell group: an emphasis on conversion experience, quarterly observance of communion, and nontrinitarianism.^{[6]:190} Those who did not unite with Campbell merged with the Congregational Churches in 1931 to form the Congregational Christian Churches.^{[6]:191} In 1957, the Congregational Christian Church merged with the Evangelical and Reformed Church to become the United Church of Christ.^{[6]:191}

en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Strains of War, Societies and Singing/Church Music

Το κίνημα του Κάμπελ χαρακτηριζόταν από μια «συστηματική και ορθολογική ανασυγκρότηση» της πρώιμης εκκλησίας, σε αντίθεση με το κίνημα του Στόουν που χαρακτηριζόταν από ριζική ελευθερία και έλλειψη δόγματος.^{[3]:106-108}

Παρά τις διαφορές τους, τα δύο κινήματα συμφώνησαν σε αρκετά κρίσιμα ζητήματα.^{[3]:108} Και οι δύο είδαν την αποκατάσταση του αποστολικού Χριστιανισμού ως μέσο για την επίσπευση της χιλιετίας.^{[3]:108} Και οι δύο είδαν επίσης την αποκατάσταση της πρώτης εκκλησίας ως μια διαδρομή προς τη χριστιανική ελευθερία.^{[3]:108} Και, και οι δύο πίστευαν ότι η ενότητα μεταξύ των Χριστιανών¹⁶ θα μπορούσε να επιτευχθεί χρησιμοποιώντας ως πρότυπο τον αποστολικό Χριστιανισμό.^{[3]:108} Η δέσμευση και των δύο κινήματων για την αποκατάσταση της πρώτης εκκλησίας και για την ένωση των Χριστιανών ήταν αρκετή για να παρακινήσει μια ένωση μεταξύ πολλών στα δύο κινήματα.^{[8]:8}

en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Σημείωση: Εφόσον και οι δύο πίστευαν στην εκκλησιαστική αυτονομία, ποιος ήταν ο σκοπός της συγχώνευσης;

"Raccoon John" Smith (1784-1868)

Οι δύο ομάδες ενώθηκαν στο High Street Meeting House, στο Λέξινγκτον, στο Κεντάκι με μια χειραψία μεταξύ του Barton W. Stone και του "Raccoon" John Smith, Σάββατο 31 Δεκεμβρίου 1831.^{[9]:116-120} Ο Smith είχε επιλεγεί, από τους παρευρισκόμενους, να μιλήσει εκ μέρους των οπαδών των Campbells.^{[9]:116}

Δύο εκπρόσωποι των συγκεντρωθέντων ορίστηκαν για να μεταφέρουν τα νέα της ένωσης σε όλες τις εκκλησίες: ο John Rogers, για τους Χριστιανούς και ο "Raccoon" John Smith για τους μεταρρυθμιστές. Παρά ορισμένες προκλήσεις, η συγχώνευση πέτυχε.^{[1]:153-154} Πολλοί πίστευαν ότι το σωματείο υπόσχεται πολλά για τη μελλοντική επιτυχία του συνδυασμένου κινήματος και χαιρέτισαν τα νέα με ενθουσιασμό.^{[8]:9}

Με τη συγχώνευση, υπήρχε η πρόκληση για το πώς θα ονομαστεί το νέο κίνημα. Σαφώς, ήταν σημαντική η εύρεση ενός Βιβλικού, μη θρησκευτικού ονόματος. Ο Στόουν ήθελε να συνεχίσει να χρησιμοποιεί το όνομα

Once the pioneer preachers of the Restoration Movement, such as Stone and the Campbell's, had formulated the basic principles of the Movement, they began to preach with a vigor that stimulated the church to a period of phenomenal growth. Estimates among the disciples themselves placed their numbers at 100,000 in 1836 and at 200,000 or even 300,000 in 1850. According to the census of 1850 the disciples constituted the fourth largest religious body in the nation. The census of 1870 placed it at fifth place. The zealous labors of the pioneer preachers, as well as the freedom from denominational shackles offered by the Restoration to liberty-loving Americans, powered this period of rapid progress. However, disruptive influences lay on the horizon, and they threatened to hamper, or even undo, all of this progress.

I. The Civil War

The Civil War was greatly disruptive to the American religious scene. Some churches were divided and others were so discouraged that they ceased to meet. The whole nation including many brethren were so caught up with war fever that little room was left in their hearts for spiritual concern. Young men of the church went off to join the ranks of the Blue and the Gray, and not a few of them died in battle. Some preachers deplored brethren taking up arms against one another, while others, forgetting their calling and disclaiming their brethren in the opposing section, themselves unsheathed the sword. One preacher and college president by the name of James A. Garfield became noted for his valor, was promoted to the rank of brigadier-general, and eventually became the twentieth president of the United States.

Two questions were brought to the attention of Christians by the Civil War or its issues. One was the slavery question. Could a Christian Scripturally own slaves? If so, how was he required to treat them? Though there were extremists on both sides of the question, it seems that most preachers were neutral and encouraged Christians in the North and South not to allow this to become a divisive issue. ... The prevailing view among brethren seemed to be that slavery was a political, rather than moral, question. The Bible did not expressly forbid slavery but rather regulated it (Lev. 25:39-46; I Cor. 7:17-24; Eph. 6:5-

«Χριστιανοί». Ο Alexander Campbell επέμενε στους «Μαθητές του Χριστού». Ως αποτέλεσμα, χρησιμοποιήθηκαν και τα δύο ονόματα.^{[1]:27-28}

Από την αρχή του κινήματος, η ελεύθερη ανταλλαγή ιδεών μεταξύ του λαού προωθήθηκε από τα περιοδικά που εκδόθηκαν από τους ηγέτες του. Ο Αλεξάντερ Κάμπελ εξέδωσε το The Christian Baptist και το The Millennial Harbinger. Ο Στόουν εξέδωσε το The Christian Messenger.^{[12]:208} Με σεβασμό, και οι δύο άνδρες δημοσίευαν τακτικά τις συνεισφορές άλλων των οποίων οι θέσεις ήταν ριζικά διαφορετικές από τις δικές τους.

Όταν ο Στόουν και Αλεξάντερ Κάμπελ Οι Μεταρρυθμιστές (επίσης γνωστοί ως Μαθητές και Χριστιανοί Βαπτιστές) ενώθηκαν το 1832, συμμετείχε μόνο μια μειοψηφία Χριστιανών από τα κινήματα Smith/Jones και O'Kelly.^{[6]:190} Εκείνοι που το έκαναν ήταν από εκκλησίες δυτικά των Απαλαχίων βουνών που είχαν έρθει σε επαφή με το κίνημα των Πέτρων.^{[6]:190} Τα ανατολικά μέλη είχαν αρκετές βασικές διαφορές με την ομάδα Στόουν και Κάμπελ: έμφαση στην εμπειρία μετατροπής, την τριμηνιαία τήρηση της κοινωνίας και μη τριαδικότητα.^{[6]:190} Εκείνοι που δεν ενώθηκαν με τον Κάμπελ συγχωνεύτηκαν με τις Εκκλησίες του Συνεδρίου το 1931 για να σχηματίσουν τις Εκκλησίες της Εκκλησίας.^{[6]:191} Το 1957, η Εκκλησιαστική Χριστιανική Εκκλησία συγχωνεύτηκε με την Ευαγγελική και Μεταρρυθμισμένη Εκκλησία για να γίνει η Ενωμένη Εκκλησία του Χριστού.^{[6]:191}

en.wikipedia.org/wiki/Restoration_Movement

Στελέχη Πολέμου, Κοινωνίες και Τραγούδι/Εκκλησιαστική Μουσική

Μόλις οι πρωτοπόροι κήρυκες του Κινήματος της Αποκατάστασης, όπως ο Στόουν και ο Κάμπελ, είχαν διατυπώσει τις βασικές αρχές του Κινήματος, άρχισαν να κηρύττουν με σθένος που ώθησε την εκκλησία σε μια περίοδο εκπληκτικής ανάπτυξης. Οι εκτιμήσεις μεταξύ των ίδιων των μαθητών έθεσαν τον αριθμό τους σε 100.000 το 1836 και σε 200.000 ή και 300.000 το 1850. Σύμφωνα με την απογραφή του 1850 οι μαθητές αποτελούσαν το τέταρτο μεγαλύτερο θρησκευτικό σώμα στο έθνος. Η απογραφή του 1870 το κατέταξε στην πέμπτη θέση. Ο ζήλος κόπος των πρωτοπόρων κηρύκων, καθώς και η ελευθερία από τα θρησκευτικά δεσμά που πρόσφερε η Αποκατάσταση στους λάτρεις της ελευθερίας Αμερικανούς, τροφοδότησε αυτή την περίοδο ταχείας προόδου. Ωστόσο, οι διασπαστικές

9; Philemon). Most brethren, while wishing to avert religious division and war over this matter, probably hoped that slavery would eventually be brought to a peaceable and legal end.

The other question to attract Christian's concerns was the Christian's participation in carnal warfare. Again, the most devout and influential preachers were opposed to brethren's involvement in warfare and pled with brethren not to become involved, though their pleas seem to have fallen on deaf ears for the most part.

II. The Missionary Society

Since most congregations during the Restoration Movement formed themselves into inter-congregational associations of some sort, the question of "cooperation" was soon raised among the brethren. While those in Stone's following looked with suspicion at such organizing efforts, those of Campbell's following seemed to think that some sort of extra-congregational cooperation or organization was well-nigh essential to the progress of the cause. Consequently, brethren at first began to meet in informal, district gatherings. However, as time went by these "cooperation meetings" increased in formality and scale. District meetings became state meetings, and state meetings became national meetings. At first, such meetings were defended on the basis that they were only intended to encourage, inform, and unify brethren, and promote evangelism. Alexander Campbell wrote extensively in defense of greater organization among local churches. Brethren finally met in Cincinnati, Ohio in 1849 and formed the American Christian Missionary Society. Alexander Campbell had concerns that holding conventions would lead the movement into divisive denominationalism. He did not attend the gathering.^{[12]:245} However, he was elected its first president. As soon as the Society was formed opposition to it began to mount. Interrupted temporarily by the Civil War, this opposition continued to increase until conflict over the Society gradually issued in an open breach of fellowship between the advocates and the adversaries in the latter half of the Nineteenth Century.

επιρροές βρίσκονταν στον ορίζοντα και απείλησαν να παρεμποδίσουν, ή ακόμα και να αναιρέσουν, όλη αυτή την πρόοδο.

I. Ο Εμφύλιος Πόλεμος

Ο Εμφύλιος Πόλεμος ήταν πολύ ανατρεπτικός στην αμερικανική θρησκευτική σκηνή. Κάποιες εκκλησίες χωρίστηκαν και άλλες τόσο αποθαρρυνμένες που έπαψαν να συναντιούνται. Ολόκληρο το έθνος, συμπεριλαμβανομένων πολλών αδελφών, ήταν τόσο κατακλυσμένο από πολεμικό πυρετό που έμεινε ελάχιστος χώρος στις καρδιές τους για πνευματική ανησυχία. Οι νέοι της εκκλησίας έφυγαν για να ενταχθούν στις τάξεις των Μπλε και των Γκρι και δεν είναι λίγοι αυτοί που πέθαναν στη μάχη. Μερικοί ιεροκήρυκες αποδοκίμασαν τους αδελφούς που έπαιρναν τα όπλα ο ένας εναντίον του άλλου, ενώ άλλοι, ξεχνώντας την κλήση τους και αποκηρύσσοντας τους αδελφούς τους στο αντίπαλο τμήμα, ξεσκέπασαν οι ίδιοι το ξίφος. Ένας ιεροκήρυκας και πρόεδρος κολεγίου με το όνομα Τζέιμς Α. Γκάρφιλντ έγινε γνωστός για την ανδρεία του, προήχθη στο βαθμό του ταξιαρχου και τελικά έγινε ο εικοστός πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών.

Δύο ερωτήσεις τέθηκαν υπόψη των Χριστιανών από τον Εμφύλιο Πόλεμο ή τα ζητήματά του. Το ένα ήταν το ζήτημα της δουλείας. Θα μπορούσε ένας Χριστιανός Γραφικά να έχει δούλους; Αν ναι, πώς έπρεπε να τους μεταχειριστεί; Αν και υπήρχαν εξτρεμιστές και στις δύο πλευρές του ζητήματος, φαίνεται ότι οι περισσότεροι ιεροκήρυκες ήταν ουδέτεροι και ενθάρρυναν τους Χριστιανούς στο Βορρά και στο Νότο να μην επιτρέψουν να γίνει αυτό θέμα διχασμού. ... Η επικρατούσα άποψη μεταξύ των αδελφών φαινόταν ότι ήταν ότι η δουλεία ήταν ένα πολιτικό και όχι ηθικό ζήτημα. Η Αγία Γραφή δεν απαγόρευε ρητά τη δουλεία, αλλά μάλλον τη ρύθμιζε (Λευιτ. 25:39-46· Α΄ Κορ. 7:17-24· Εφεσ. 6:5-9· Φιλήμων). Τα περισσότερα αδέρφια, ενώ ήθελαν να αποτρέψουν τη θρησκευτική διαίρεση και τον πόλεμο για αυτό το θέμα, πιθανώς ήλπιζαν ότι η δουλεία θα οδηγούσε τελικά σε ένα ειρηνικό και νόμιμο τέλος.

Το άλλο ερώτημα που προσέλκυσε τις ανησυχίες του Χριστιανού ήταν η συμμετοχή του Χριστιανού στον σαρκικό πόλεμο. Και πάλι, οι πιο ευσεβείς και με επιρροή ιεροκήρυκες ήταν αντίθετοι στην ανάμειξη των αδελφών στον πόλεμο και παρακαλούσαν τους

The bases of objections to the missionary society have varied, but the most notable ones may be summarized as follows:

- there is no Scriptural authority for it
- it is not needed, for the church is sufficient to do the spiritual work that needs to be done
- it supplants the church, and
- it infringes upon the independence and autonomy of the local churches.

III. Instrumental Music

About the time that the American Christian Missionary Society got underway the question of instrumental music in the worship of the churches arose. Not long before the Civil War the church at Midway, Kentucky became the first church on record to introduce instrumental music into worship (supposedly to aid their deplorable singing). Practically every church and preacher of influence, including Campbell himself, stood united in their opposition to instrumental music in worship. However, following the Civil War churches began to use the instrument more and more and the battle over it was joined with increasing fury. The objections to instrumental music in worship have substantially been:

- it is an unauthorized addition to the singing directed by the New Testament (Eph. 5:19; Col. 3:16)
- it is not instructive to the intelligence (I Cor. 14:15), and
- it is contrary to the spiritual character of the church's worship. The contentions over the missionary society and the instrument, as well as lesser ones, finally escalated into a division among the churches that was formally recognized by the Religious Census in 1906. bible.ca/history/eubanks/history-eubanks-42.htm

Are these same objections valid today for the following organizations or activities?

- Disaster relief or Global Samaritans
- Healing Hands International
- World Christian Broadcast
- Gospel Broadcast Network
- Inner City Ministries
- Restoration Radio

αδελφούς να μην εμπλακούν, αν και οι εκκλησίες τους φαίνεται να έπεσαν στο κενό ως επί το πλείστον.

II. Η Ιεραποστολική Εταιρεία

Εφόσον οι περισσότερες εκκλησίες κατά τη διάρκεια του Κινήματος της Αποκατάστασης συγκροτήθηκαν σε κάποιου είδους διασυννοριακές ενώσεις, το ζήτημα της «συνεργασίας» τέθηκε σύντομα μεταξύ των αδελφών. Ενώ εκείνοι που ακολουθούσαν τον Στόουν κοίταζαν με καχυποψία τέτοιες οργανωτικές προσπάθειες, εκείνοι του Κάμπελ φάνηκαν να πιστεύουν ότι κάποιο είδος εξωκοινοτικής συνεργασίας ή οργάνωσης ήταν σχεδόν ουσιαστικό για την πρόοδο του σκοπού. Κατά συνέπεια, οι αδελφοί στην αρχή άρχισαν να συναντιούνται σε ανεπίσημες συγκεντρώσεις της περιοχής. Ωστόσο, όσο περνούσε ο καιρός αυτές οι «συναντήσεις συνεργασίας» αυξάνονταν σε επισημότητα και κλίμακα. Οι συνεδριάσεις της περιφέρειας έγιναν κρατικές συνεδριάσεις και οι πολιτειακές συνεδριάσεις έγιναν εθνικές. Στην αρχή, αυτές οι συναντήσεις υπερασπίστηκαν με βάση το ότι είχαν σκοπό μόνο να ενθαρρύνουν, να ενημερώσουν και να ενώσουν τους αδελφούς, και προάγουν τον ευαγγελισμό. Ο Alexander Campbell έγραψε εκτενώς για την υπεράσπιση της μεγαλύτερης οργάνωσης μεταξύ των τοπικών εκκλησιών. Οι αδελφοί συναντήθηκαν τελικά στο Σινσινάτι του Οχάιο το 1849 και σχημάτισαν την Αμερικανική Χριστιανική Ιεραποστολική Εταιρεία. Ο Αλεξάντερ Κάμπελ είχε ανησυχίες ότι η διεξαγωγή συνεδριάσεων θα οδηγούσε το κίνημα σε διχαστικό θρησκευτικό εθνικισμό. Δεν παρευρέθηκε στη συγκέντρωση.^{[12]:245} Ωστόσο, εξελέγη πρώτος πρόεδρος της. Μόλις σχηματίστηκε η Εταιρεία, η αντίθεση σε αυτήν άρχισε να αυξάνεται. Διακοπείσα προσωρινά από τον Εμφύλιο Πόλεμο, αυτή η αντίθεση συνέχισε να αυξάνεται έως ότου η σύγκρουση για την Κοινωνία προέκυψε σταδιακά σε μια ανοιχτή ρήξη συναναστροφής μεταξύ των υπερασπιστών και των αντιπάλων στο δεύτερο μισό του δέκατου ένατου αιώνα.

Οι βάσεις των αντιρρήσεων για την ιεραποστολική κοινωνία ποικίλλουν, αλλά οι πιο αξιοσημείωτες μπορούν να συνοψιστούν ως εξής:

- δεν υπάρχει Γραφική αυθεντία για αυτό
- δεν χρειάζεται, γιατί η εκκλησία αρκεί για να κάνει το πνευματικό έργο που πρέπει να γίνει
- αντικαθιστά την εκκλησία, και

- One congregation overseeing multiple congregations mission work
- Singing along in deep feeling of reverence and praise to God with religious music, “gospel music” on the radio, a CD or music group where all media use musical instruments.
- Multiple song leaders or praise teams.

Some Teachings of the Restoration (Stone – Campbell Movement)

These two movements shared several key beliefs.

- a. They believed the Bible was the inspired Word of God and the ultimate authority in the life of the believer.
- b. They believed the models and patterns of church life in the New Testament were meant to demonstrate God’s plan for the church through the ages.
- c. They believed God intended His people, the church not just one assembly or congregation, to be united, not divided. Agreement on the essentials of the New Testament faith can create the unity God intended for His church.

After Campbell’s death, fault lines began to form in the movement. The problem was not with the founding principles, but with their application. Everyone agreed on the principle of unity around New Testament essentials, but not everyone agreed on what those essentials were or how to determine what should be considered an essential.

Two primary schools of interpretation formed their battle lines over the question of instrumental music in worship. The group that eventually became the non-instrumental Churches of Christ took a position that prohibited “innovations” in worship that were not specifically commanded in the New Testament. Lacking a New Testament command to use instruments in worship, they argued for their prohibition. The other interpretation position was that since there was not a specific command prohibiting the use of a musical instrument then it was allowable. Refer to thebiblewayonline.com study Bible Forty years after Campbell’s death, the split was officially recognized and the non-instrumental churches we recognized as a separate group.

- παραβιάζει την ανεξαρτησία και την αυτονομία των τοπικών εκκλησιών.

III. Ορχηστρική μουσική

Περίπου την εποχή που ξεκίνησε η Αμερικανική Χριστιανική Ιεραποστολική Εταιρεία προέκυψε το ζήτημα της ενόργανης μουσικής στη λατρεία των εκκλησιών. Λίγο πριν από τον Εμφύλιο Πόλεμο, η εκκλησία στο Μίντγουεϊ του Κεντάκι έγινε η πρώτη εκκλησία που ηχογραφήθηκε που εισήγαγε την ορχηστρική μουσική στη λατρεία (υποτίθεται για να βοηθήσει το αξιοθρήνητο τραγούδι τους). Πρακτικά κάθε εκκλησία και ιεροκήρυκας επιρροής, συμπεριλαμβανομένου του ίδιου του Κάμπελ, στάθηκαν ενωμένοι στην αντίθεσή τους στην ενόργανη μουσική στη λατρεία. Ωστόσο, μετά τον Εμφύλιο Πόλεμο, οι εκκλησίες άρχισαν να χρησιμοποιούν το όργανο όλο και περισσότερο και η μάχη γι’ αυτό ενωνόταν με αυξανόμενη οργή. Οι αντιρρήσεις για την ενόργανη μουσική στη λατρεία ήταν ουσιαστικά:

- είναι μια μη εξουσιοδοτημένη προσθήκη στο τραγούδι που διευθύνει η Καινή Διαθήκη (Εφεσ. 5:19· Κολ. 3:16)
- δεν είναι διδακτικό στη νοημοσύνη (Α' Κορ. 14:15), και
- είναι αντίθετο με τον πνευματικό χαρακτήρα της λατρείας της εκκλησίας. Οι διαφωνίες για την ιεραποστολική κοινωνία και το όργανο, καθώς και για μικρότερες, τελικά κλιμακώθηκαν σε διαίρεση μεταξύ των εκκλησιών που αναγνωρίστηκε επίσημα από τη Θρησκευτική Απογραφή του 1906. bible.ca/history/eubanks/history-eubanks-42.htm

Ισχύουν αυτές οι ίδιες ενστάσεις σήμερα για τους παρακάτω οργανισμούς ή δραστηριότητες;

- Αρωγή καταστροφών ή Παγκόσμιοι Σαμαρείτες
- Healing Hands International
- World Christian Broadcast
- Gospel Broadcast Network
- Υπουργεία Εσωτερικής Πόλης
- Ραδιόφωνο αποκατάστασης
- Μια εκκλησία που επιβλέπει το έργο της αποστολής πολλών εκκλησιών
- Τραγουδώντας με βαθιά αίσθηση ευλάβειας και δοξολογίας προς τον Θεό με θρησκευτική μουσική, «γκόσπελ μουσική» στο ραδιόφωνο, ένα CD ή μουσικό γκρουπ όπου όλα τα μέσα χρησιμοποιούν μουσικά όργανα.

Sadly, the divisions of this unity movement were not over with this division. The Christian Church movement had another issue simmering just below the surface in the issue of baptism. One of the joyful restorations of the early Campbell/Stone movement was the restoration of baptism by immersion to the church. Infant baptism by sprinkling was a virtually universal practice among the historic European churches represented on the American frontier. As they turned to the New Testament for guidance, the reformers discovered the mode of baptism in the New Testament church was almost certainly total immersion, not sprinkling. They further determined that the only acceptable candidate for baptism is someone of sufficient age to choose baptism for him or herself.

Again, the movement was nearly unanimous on the core issue. The divisive question was how to regard those who considered themselves to be Christian but were un-immersed. On one side were those who believed church membership and assurance of salvation should only be offered to those who were immersed. On the other side were those who regarded adult immersion as the ideal but recognized the genuine Christian faith of those baptized by other means in other traditions. The real question is fellowship and how does God want it practiced.

In the late 1920's this issue came to a head in a series of ugly fights over cooperation on the mission field between Campbell/Stone missionaries and those of traditions who baptize infants. One side wanted to demand that Campbell/Stone missionaries confine any cooperation the mission field to denominations that practiced immersion. Others saw the need to cooperate with others regardless of their baptismal theology.

Refer to
thebiblewayonline.com - baptism

The struggle became so intense that another split ensued. Thousands of congregations left the movement and formed their own non-denominational group centered around the North American Christian Convention. This group consisted of those who found baptism by immersion to be an absolute issue. Those who stayed in the old

- Πολλαπλοί ηγέτες τραγουδιών ή επαινετικές ομάδες.

Μερικές διδασκαλίες της αποκατάστασης (Κίνημα Stone – Campbell)

Αυτά τα δύο κινήματα μοιράζονταν πολλές βασικές πεποιθήσεις.

- Πίστευαν ότι η Βίβλος ήταν ο εμπνευσμένος Λόγος του Θεού και η απόλυτη εξουσία στη ζωή του πιστού.
- Πίστευαν ότι τα πρότυπα και τα πρότυπα της εκκλησιαστικής ζωής στην Καινή Διαθήκη είχαν σκοπό να καταδείξουν το σχέδιο του Θεού για την εκκλησία ανά τους αιώνες.
- Πίστευαν ότι ο Θεός σκόπευε ο λαός Του, η εκκλησία όχι μόνο μια συνέλευση ή εκκλησία, να είναι ενωμένος, όχι διαιρεμένος. Η συμφωνία για τα βασικά στοιχεία της πίστης της Καινής Διαθήκης μπορεί να δημιουργήσει την ενότητα που ο Θεός προόριζε για την εκκλησία Του.

Μετά το θάνατο του Κάμπελ, άρχισαν να σχηματίζονται ρήγματα στο κίνημα. Το πρόβλημα δεν ήταν στις ιδρυτικές αρχές, αλλά στην εφαρμογή τους. Όλοι συμφώνησαν στην αρχή της ενότητας γύρω από τα βασικά στοιχεία της Καινής Διαθήκης, αλλά δεν συμφώνησαν όλοι σχετικά με το ποια ήταν αυτά τα βασικά ή πώς να καθορίσουν τι θα έπρεπε να θεωρείται ουσιώδες.

Δύο δημοτικά σχολεία ερμηνείας σχημάτισαν τις γραμμές μάχης τους για το ζήτημα της ενόργανης μουσικής στη λατρεία. Η ομάδα που τελικά έγινε οι μη οργανικές Εκκλησίες του Χριστού πήρε μια θέση που απαγόρευε «καινοτομίες» στη λατρεία που δεν επιτάσσονταν ειδικά στην Καινή Διαθήκη. Ελλείψει εντολής της Καινής Διαθήκης για χρήση οργάνων στη λατρεία, υποστήριξαν την απαγόρευσή τους. Η άλλη ερμηνευτική θέση ήταν ότι εφόσον δεν υπήρχε συγκεκριμένη εντολή που να απαγορεύει τη χρήση μουσικού οργάνου, τότε ήταν επιτρεπτή. Ανατρέξτε στη μελέτη της Βίβλου thebiblewayonline.com Σαράντα χρόνια μετά το θάνατο του Campbell, η διάσπαση αναγνωρίστηκε επίσημα και οι μη οργανικές εκκλησίες αναγνωρίσαμε ως ξεχωριστή ομάδα.

Δυστυχώς, οι διαιρέσεις αυτού του κινήματος ενότητας δεν τελείωσαν με αυτόν τον διχασμό. Το κίνημα της Χριστιανικής Εκκλησίας είχε ένα άλλο θέμα που σιγοβράζει ακριβώς κάτω από την επιφάνεια στο θέμα

International Convention of Christian Churches tended to be those who were more open to accepting the un-immersed as Christians in their own right. The split has been slowly progressing for about 70 years.

In recent decades, yet another division has begun to occur. Since 1985 Disciple Renewal has been challenging the theological liberalism that has grown up in the Christian Church (Disciples of Christ) denomination that formed in 1968 out of the old International Convention of Christian Churches. Disciple Renewal began with a commitment to work within the denomination for change and spiritual renewal. Unfortunately, as time went by it became clear that the denomination was totally closed to change or challenge, and Disciple Renewal formed Disciple Heritage Fellowship as a gathering point for those who left the denomination and for evangelicals who were still in the denomination.

Though no one wanted to see division, division is slowly taking place. For the first time, division is focused on the founding principles of the movement, not just the working out of the details.

The Disciples of Christ have abandoned their belief in the inspiration and reliability of the Bible, denied there is a consistent New Testament faith to which we can return, and traded the idea of unity around biblical essentials for unity by negotiation between denominational bodies.

disciple-

heritage.org/downloads/10.pdf

Restoration Timeline

John Locke	1632 - 1704
John Wesley	1703 – 1791
James O'Kelly	1732 – 1826
Elias Smith	1764 – 1846
Abner Jones	1767 – 1840
Barton Stone	1772 – 1844
Thomas Campbell	1763 – 1854
Alexander Campbell	1788 – 1866
Walter Scott	1796 – 1861
“Raccoon” John Smith	1784 – 1868

Restoration

About the turn of the 18th century several religious leaders independent of each other

του βαπτίσματος. Μία από τις χαρούμενες αποκαταστάσεις του πρώιμου κινήματος Campbell/Stone ήταν η αποκατάσταση του βαπτίσματος με βύθιση στην εκκλησία. Ο βαπτισμός των νηπίων με ψεκασμό ήταν μια σχεδόν καθολική πρακτική μεταξύ των ιστορικών ευρωπαϊκών εκκλησιών που εκπροσωπούσαν στα αμερικανικά σύνορα. Καθώς στράφηκαν στην Καινή Διαθήκη για καθοδήγηση, οι μεταρρυθμιστές ανακάλυψαν ότι ο τρόπος του βαπτίσματος στην εκκλησία της Καινής Διαθήκης ήταν σχεδόν σίγουρα η ολική βύθιση, όχι το ράντισμα. Καθόρισαν περαιτέρω ότι ο μόνος αποδεκτός υποψήφιος για βάπτισμα είναι κάποιος σε ηλικία που να μπορεί να επιλέξει το βάπτισμα για τον εαυτό του.

Και πάλι, το κίνημα ήταν σχεδόν ομόφωνο στο βασικό ζήτημα. Το διχαστικό ερώτημα ήταν πώς να θεωρούν εκείνους που θεωρούσαν τους εαυτούς τους χριστιανούς αλλά δεν ήταν βυθισμένοι. Από τη μία πλευρά ήταν εκείνοι που πίστευαν ότι η ένταξη στην εκκλησία και η διαβεβαίωση της σωτηρίας έπρεπε να προσφερθούν μόνο σε εκείνους που ήταν βυθισμένοι. Από την άλλη πλευρά ήταν εκείνοι που θεωρούσαν την ενήλικη βύθιση ως το ιδανικό, αλλά αναγνώρισαν την γνήσια χριστιανική πίστη όσων βαφτίστηκαν με άλλα μέσα σε άλλες παραδόσεις. Το πραγματικό ερώτημα είναι η κοινωνία και πώς θέλει ο Θεός να ασκηθεί.

Στα τέλη της δεκαετίας του 1920, αυτό το ζήτημα ήρθε στο προσκήνιο σε μια σειρά από άσχημες διαμάχες για τη συνεργασία στο ιεραποστολικό πεδίο μεταξύ των ιεραποστόλων Campbell/Stone και εκείνων των παραδόσεων που βαφτίζουν νήπια. Η μία πλευρά ήθελε να απαιτήσει από τους ιεραποστόλους Campbell/Stone να περιορίσουν οποιαδήποτε συνεργασία στον τομέα της αποστολής σε ονομασίες που ασκούσαν την εμβάπτιση. Άλλοι είδαν την ανάγκη να συνεργάζονται με άλλους ανεξάρτητα από τη βαπτιστική τους θεολογία.

Ανατρέξτε στο thebiblewayonline.com - βάπτισμα

Ο αγώνας έγινε τόσο έντονος που ακολούθησε άλλη μια διάσπαση. Χιλιάδες εκκλησίες εγκατέλειψαν το κίνημα και σχημάτισαν τη δική τους μη θρησκευτική ομάδα με επίκεντρο τη Βορειοαμερικανική Χριστιανική Συνέλευση. Αυτή η ομάδα αποτελούνταν από εκείνους που βρήκαν το βάπτισμα με κατάδυση ως απόλυτο ζήτημα. Εκείνοι που παρέμειναν στην παλιά Διεθνή Συνέλευση των Χριστιανικών Εκκλησιών έτειναν να

begin to question how so many differing teaching and practices set forth in so many associations in their creeds all be the church of the Bible. They reasoned that God wanted unity so why could not everyone just turn to the Bible and the Bible alone to find God's instruction to man. In fact, this appears to be the meaning of the parable of the sower in Luke 8. By returning to the Word and planting it in good and honest hearts, free from control of men and, their creeds and doctrines, it will produce obedient people, Christians, the church Jesus established.

The heart of the restoration movement was to unite believers:

1. Cease to use government to enforce religion
2. Use scripture alone. Reject all human creeds and dogma
3. Obtain and retain love of God and man

During this movement various leaders offered their understanding of the requirements for believers in Christ to become united in Him

Locke

- a. Rejected the right of church through government to establish and enforce a state religion
- b. The Bible supplies a set of essential beliefs upon which all reasonable people can agree:
 - i. The messiahship of Jesus
 - ii. Jesus' direct commands
- c. Non essentials upon which Christians disagree should not be forced upon others

Wesley

- a. Agree to disagree on non-essential doctrine
- b. Cease fighting and arguing about the non-essentials

Separate Baptists

- a. Reject all creeds and use only the Bible as the perfect rule but without requiring complete agreement on pattern
- b. Avoid precise detail as it leads to legalism and division

Landmark Baptists

- a. The Bible is a precise blueprint without any deviations allowed

είναι εκείνοι που ήταν πιο ανοιχτοί στο να αποδεχτούν τους μη βυθισμένους ως Χριστιανούς από μόνοι τους. Η διάσπαση εξελίσσεται αργά για περίπου 70 χρόνια.

Τις τελευταίες δεκαετίες, ένας ακόμη διαχωρισμός έχει αρχίσει να εμφανίζεται. Από το 1985 η Ανανέωση Μαθητών αμφισβητεί τον θεολογικό φιλελευθερισμό που αναπτύχθηκε στο δόγμα της Χριστιανικής Εκκλησίας (Μαθητές του Χριστού) που σχηματίστηκε το 1968 από την παλιά Διεθνή Σύμβαση Χριστιανικών Εκκλησιών. Η Ανανέωση Μαθητών ξεκίνησε με τη δέσμευση να εργαστεί μέσα στο δόγμα για αλλαγή και πνευματική ανανέωση. Δυστυχώς, όσο περνούσε ο καιρός έγινε σαφές ότι το δόγμα ήταν τελείως κλειστό για αλλαγή ή αμφισβήτηση, και το Disciple Renewal σχημάτισε το Disciple Heritage Fellowship ως σημείο συγκέντρωσης για όσους εγκατέλειψαν το δόγμα και για τους Ευαγγελικούς που ήταν ακόμη στο δόγμα.

Αν και κανείς δεν ήθελε να δει διχασμό, σιγά σιγά λαμβάνει χώρα διαίρεση. Για πρώτη φορά, η διαίρεση επικεντρώνεται στις θεμελιώδεις αρχές του κινήματος, όχι μόνο στην επεξεργασία των λεπτομερειών.

Οι Μαθητές του Χριστού έχουν εγκαταλείψει την πίστη τους στην έμπνευση και την αξιοπιστία της Βίβλου, αρνήθηκαν ότι υπάρχει μια συνεπής πίστη της Καινής Διαθήκης στην οποία μπορούμε να επιστρέψουμε, και αντάλλαξαν την ιδέα της ενότητας γύρω από τα βιβλικά βασικά στοιχεία με την ενότητα μέσω διαπραγματεύσεων μεταξύ θρησκευτικών σωμάτων. disciple-heritage.org/downloads/10.pdf

Χρονοδιάγραμμα αποκατάστασης

Τζον Λοκ	1632 - 1704
Τζον Γουέσλι	1703 – 1791
Τζέιμς Ο'Κέλι	1732 – 1826
Ελίας Σμιθ	1764 – 1846
Άμπνερ Τζόουνς	1767 – 1840
Μπάρτον Στόουν	1772 – 1844
Thomas Campbell	1763 – 1854
Αλεξάντερ Κάμπελ	1788 – 1866
Γουόλτερ Σκοτ	1796 – 1861
«Ρακούν» Τζον Σμιθ	1784 – 1868

Αποκατάσταση

Περίπου στις αρχές του 18ου αιώνα, αρκετοί θρησκευτικοί ηγέτες, ανεξάρτητοι ο ένας από τον άλλον, αρχίζουν να αναρωτιούνται πώς τόσες διαφορετικές διδασκαλίες και πρακτικές που

- b. Deviation from blueprint keeps one from true church

O'Kelly/Haggard

- a. Christ is the only head of the church
- b. The name Christian is the only acceptable name
- c. The Bible is the only rule of faith
- d. Christian character is the only test of church fellowship
- e. The right of private judgment is the privilege of all.

Barton Stone

- a. Congregational governance
- b. Restoring lifestyle of early church that is holy and righteous living rather than or over form and structures
- c. Freedom in Christ is more important than emphasis of a particular practice [as a ritual].

Campbell

- a. Approved precedent added to core /essential beliefs.
- b. Bible a book of facts (not opinions, theories, abstract truths or verbal definitions) and a rational faith was to be formulated and defined upon these facts.
- c. Congregational autonomy
- d. A plurality of elders in each congregation
- e. Weekly communion and
- f. Immersion of believers for the remission of sins
- g. Thus saith the Lord,

Congregationalists

a. People needed a conversion experience
During this long period of time, they differed in many ways some unwilling to cut the ties of past teachings and practices yet, they recognized their current "church" was not like the church they read about in their Bible.

Many if not most of these reformers and restorationists had one thing in common they wanted to either reform, restore or return to the church of the Bible and to be united with all other believers and to be Christians only.

There was unity for a time, but diverse and polarizing opinions emerged:

διατυπώνονται σε τόσους πολλούς συνειρμούς στα δόγματά τους είναι όλες η εκκλησία της Βίβλου. Σκέφτηκαν ότι ο Θεός ήθελε ενότητα, οπότε γιατί δεν μπορούσαν όλοι να στραφούν στη Βίβλο και μόνο στη Βίβλο για να βρουν την οδηγία του Θεού στον άνθρωπο. Στην πραγματικότητα, αυτό φαίνεται να είναι το νόημα της παραβολής του σπορέα στο Λουκάς 8. Επιστρέφοντας στον Λόγο και φυτεύοντάς τον σε καλές και ειλικρινείς καρδιές, ελεύθερο από τον έλεγχο των ανθρώπων και, τα δόγματα και τα δόγματά τους, θα παράγει υπάκουους ανθρώπους, Χριστιανούς, την εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς.

Η καρδιά του κινήματος της αποκατάστασης ήταν να ενώσει τους πιστούς:

- 7. Σταματήστε να χρησιμοποιείτε την κυβέρνηση για την επιβολή της θρησκείας
- 8. Χρησιμοποιήστε τη γραφή μόνο. Απορρίψτε όλα τα ανθρώπινα δόγματα και δόγματα
- 9. Αποκτήστε και διατηρήστε την αγάπη του Θεού και του ανθρώπου

Κατά τη διάρκεια αυτής της κίνησης διάφοροι ηγέτες πρόσφεραν την κατανόησή τους για τις απαιτήσεις για τους πιστούς στον Χριστό να ενωθούν σε Αυτόν

Ο Λοκ

- k. Απέρριψε το δικαίωμα της εκκλησίας μέσω της κυβέρνησης να ιδρύσει και να επιβάλει μια κρατική θρησκεία
- l. Η Βίβλος παρέχει ένα σύνολο βασικών πεποιθήσεων στις οποίες μπορούν να συμφωνήσουν όλοι οι λογικοί άνθρωποι:
 - iii. Η μεσσία του Ιησού
 - iv. Οι άμεσες εντολές του Ιησού
- m. Τα μη βασικά για τα οποία διαφωνούν οι Χριστιανοί δεν πρέπει να επιβάλλονται σε άλλους

Ο Γουέσλι

- ένα. Συμφωνήστε να διαφωνήσετε σε μη ουσιώδες δόγμα
- σι. Σταματήστε να τσακώνεστε και να μαλώνετε για τα μη ουσιώδη

Ξεχωριστοί Βαπτιστές

- ένα. Απορρίψτε όλα τα δόγματα και χρησιμοποιήστε μόνο τη Βίβλο ως τον τέλει κανόνα, αλλά χωρίς να απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με το πρότυπο

- The Bible is a blueprint, constitution or pattern where **complete agreement on details is not required**. For those IN CHRIST living righteously among men and before God was more important than adhering to form, structure and precise understanding.
- The Bible is a **precise blueprint that must be followed without deviation**. Those who deviate from the leaders' interpretation of the precise blueprint are not to be fellowshipped. Consequently, there is a continual defining the preciseness of the blueprint which leads to disagreement and more separation.

To remain united and in fellowship, issues must be prayerfully resolved:

1. Who decides the degree of preciseness of understanding one must have to remain in fellowship - God or Man?
2. Does one's interpretation on some non-gospel teaching determine another's fellowship with God or another Christian?
3. Can one be in fellowship with God but not with others in Christ?
4. If the Bible is silent on a subject does that silence require a thing or prohibit it? Likewise, when the Bible specifies something it neither requires or prohibits something else.
5. The writings of church fathers, reformers, restorationists or today's authors cannot be a condition of man's fellowship with God or His children.

Even after achieving some success, it was not long, like their forefathers after 100 AD, that they began to drift and accept doctrines of the past and establish new creeds or reestablish old ones.

Conclusion

There appears to be a common thread running throughout history. Each generation draws upon the beliefs and thoughts of past generation. Leaders and or writers record their conclusions which the next generation draws upon. Some are accepted others reject probably based upon their prior

σι. Αποφύγετε την ακριβή λεπτομέρεια καθώς οδηγεί σε νομικισμό και διχασμό

Βαπτιστές-ορόσημα

ένα. Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο χωρίς επιτρεπόμενες αποκλίσεις

σι. Η απόκλιση από το σχέδιο κρατά κάποιον από την αληθινή εκκλησία

Ο'Kelly/Haggard

ένα. Ο Χριστός είναι η μόνη κεφαλή της εκκλησίας

σι. Το όνομα Χριστιανός είναι το μόνο αποδεκτό όνομα

ντο. Η Αγία Γραφή είναι ο μόνος κανόνας της πίστης

η. Ο χριστιανικός χαρακτήρας είναι η μόνη δοκιμασία της εκκλησιαστικής κοινωνίας

ο. Το δικαίωμα της ιδιωτικής κρίσης είναι προνόμιο όλων.

Μπάρτον Στόουν

ένα. Εκκλησιαστική διακυβέρνηση

σι. Αποκατάσταση του τρόπου ζωής της πρώιμης εκκλησίας που είναι ιερή και δίκαιη διαβίωση παρά ή πάνω από τη μορφή και τις δομές

ντο. Η εν Χριστώ ελευθερία είναι πιο σημαντική από την έμφαση σε μια συγκεκριμένη πρακτική [ως τελετουργία].

Κάμπελ

ο. Εγκεκριμένο προηγούμενο που προστέθηκε στις βασικές/ουσιώδεις πεποιθήσεις.

ρ. Η Βίβλος ένα βιβλίο με γεγονότα (όχι απόψεις, θεωρίες, αφηρημένες αλήθειες ή λεκτικούς ορισμούς) και μια λογική πίστη επρόκειτο να διατυπωθεί και να οριστεί πάνω σε αυτά τα γεγονότα.

α. Εκκλησιαστική αυτονομία

γ. Πληθώρα πρεσβυτέρων σε κάθε εκκλησία

σ. Εβδομαδιαία κοινωνία και

τ. Βύθιση των πιστών για άφεση αμαρτιών

υ. Έτσι λέει ο Κύριος,

Εκκλησιαστικοί

ένα. Οι άνθρωποι χρειάζονταν μια εμπειρία μετατροπής

Κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς χρονικής περιόδου, διέφεραν με πολλούς τρόπους, μερικοί απρόθυμοι να κόψουν τους δεσμούς των προηγούμενων διδασκαλιών και πρακτικών, αναγνώρισαν ότι η σημερινή «εκκλησία» τους δεν ήταν σαν την εκκλησία για την οποία διάβαζαν στη Βίβλο τους.

understandings and concepts. This process is absolutely necessary in the world of the unknown such as medicine, computers, chemistry, physics and math where there is not nor has ever been a revealed standard. Therefore, each piece of knowledge is a building block.

This study has shown that men and leaders of their generation tend to accept the opinions of “learned men” of the past rather than relying on a thorough study of the words from God. Observe.

1. Justin Martyr was a disciple of Socrates and Plato and did not appear to have prepared himself very well in regard to the scriptures.
2. Irenaeus of Lyons relied upon *The Shepherd of Hermas* as scripture.
3. Origen corrected the Septuagint from his knowledge of Hebrew. But his Stoic, Neo-Pythagorean and Platonic beliefs clouded his reasoning.
4. Ambrose’s theology was significantly influenced by that of Origen.
5. Augustine admired Cicero and ranked him above all other ancient writers and retained his dual system of the soul and body belief.
6. Wycliffe relied upon Jerome’s flawed Latin Vulgate in translating the Bible into English, which may have been all that was available to him.
7. Luther was taught to be suspicious of and to test everything but still accepted much of the “church fathers” teachings.
8. John Calvin often quoted the teachings of Augustine and Ambrose.
9. John Locke’s teachings influenced Thomas and Alexander Campbell.

Believers in Christ were persecuted for their refusal to deny Christ and accept another Gospel or to conform to some other religious doctrine, such as; a) Judaism, b) Pagan or Emperor Worship while under Imperial Rome, c) Catholicism during and after the Middle or Dark ages or d) Catholicism and Protestantism in the Reformation and Restoration eras.

Πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι από αυτούς τους μεταρρυθμιστές και τους αναστηλωτές είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ήθελαν είτε να μεταρρυθμίσουν, να αποκαταστήσουν ή να επιστρέψουν στην εκκλησία της Βίβλου και να ενωθούν με όλους τους άλλους πιστούς και να είναι μόνο Χριστιανοί.

Υπήρχε ενότητα για κάποιο διάστημα, αλλά προέκυψαν διαφορετικές και πολωτικές απόψεις:

- Η Αγία Γραφή είναι ένα σχέδιο, σύνταγμα ή πρότυπο όπου δεν απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με τις λεπτομέρειες. Για όσους ΕΝ ΧΡΙΣΤΟ ζουν δίκαια μεταξύ των ανθρώπων και ενώπιον του Θεού ήταν πιο σημαντικό από το να προσκολλώνται στη μορφή, τη δομή και την ακριβή κατανόηση.
- Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο που πρέπει να ακολουθηθεί χωρίς παρεκκλίσεις. Όσοι αποκλίνουν από την ερμηνεία των ηγετών για το ακριβές σχέδιο δεν πρέπει να γίνονται συντροφιά. Κατά συνέπεια, υπάρχει ένας συνεχής καθορισμός της ακρίβειας του σχεδιαγράμματος που οδηγεί σε διαφωνίες και περισσότερο διαχωρισμό.

Να παραμείνουμε ενωμένοι και στην κοινωνία, τα ζητήματα πρέπει να επιλύονται με προσευχή:

11. Ποιος αποφασίζει τον βαθμό ακρίβειας της κατανόησης που πρέπει να έχει κάποιος για να παραμείνει στην κοινωνία - Θεός ή Άνθρωπος;
12. Κάνει την ερμηνεία κάποιου σε κάποια μη ευαγγελική διδασκαλία καθορίζει την κοινωνία κάποιου άλλου με τον Θεό ή άλλου χριστιανού;
13. Μπορεί κανείς να είναι σε κοινωνία με τον Θεό αλλά όχι με άλλους εν Χριστώ;
14. Εάν η Βίβλος είναι σιωπηλή για ένα θέμα, αυτή η σιωπή απαιτεί κάτι ή το απαγορεύει; Ομοίως, όταν η Βίβλος προσδιορίζει κάτι, ούτε απαιτεί ούτε απαγορεύει κάτι άλλο.
15. Τα γραπτά των πατέρων της εκκλησίας, των μεταρρυθμιστών, των αναστηλωτών ή των σημερινών συγγραφέων δεν μπορούν να αποτελούν προϋπόθεση για την κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό ή τα παιδιά Του.

Ακόμη και αφού πέτυχαν κάποια επιτυχία, δεν άργησαν, όπως οι προπάτορές τους μετά το 100 μ.Χ., να άρχισαν να παρασύρονται και να αποδέχονται δόγματα

By relying upon divinely revealed knowledge one can obtain a more accurate knowledge and understanding of the will of God.

During hundreds of years through persecution many have attempted to return to God using only the Bible. The last 200 years or so has seen many differences in opinion or interpretation which when put on the same standing as revealed truth has resulted in new religious organizations. One needs to determine if they are part of the problem by asking themselves **“Have I personally searched the scriptures to determine what it states in reaching my conclusions? Or, have I searched the Bible to see if my ‘Biblical doctrine’ can be found and interpreted to conform to my belief and conclusion.”**

The following is a list of some relative recent teachings staunchly believed and made a test of fellowship. Many of them have been rejected in whole or in part.

- The “emblems” of the Lord’s Supper must be covered.
- The bread used in the Lord’s Supper must be made from wheat flour, broken after prayer and before distributing to the members to partake.
- The Cup, fruit of the vine, must be fermented wine.
- Only one cup can be used not individual cups.
- Bible classes divide the church, therefore cannot be practiced.
- Singing as worship to God must not include a musical instrument or in harmony but chants.
- Women must have their head covered with something other than their hair when assembled.
- Women cannot cut or trim their hair.
- Congregations of Christians cannot own buildings.
- Meals cannot be eaten within the “church building.”
- Owning gym, family life centers and camps are sinful.
- Christians cannot participate in Christmas.
- Mixed swimming cannot be tolerated as it is sinful.
- Dancing of any kind is sinful.

του παρελθόντος και να ιδρύουν νέα δόγματα ή να επανιδρώνουν παλιά.

συμπέρασμα

Φαίνεται ότι υπάρχει ένα κοινό νήμα που τρέχει σε όλη την ιστορία. Κάθε γενιά βασίζεται στις πεποιθήσεις και τις σκέψεις της προηγούμενης γενιάς. Οι ηγέτες ή/και οι συγγραφείς καταγράφουν τα συμπεράσματά τους από τα οποία αντλεί η επόμενη γενιά. Μερικοί γίνονται αποδεκτοί άλλοι απορρίπτονται πιθανώς βάσει των προηγούμενων αντιλήψεων και εννοιών τους. Αυτή η διαδικασία είναι απολύτως απαραίτητη στον κόσμο του αγνώστου όπως η ιατρική, οι υπολογιστές, η χημεία, η φυσική και τα μαθηματικά, όπου δεν υπάρχει ούτε έχει αποκαλυφθεί ποτέ ένα πρότυπο. Επομένως, κάθε γνώση είναι ένα δομικό στοιχείο.

Αυτή η μελέτη έδειξε ότι οι άνδρες και οι ηγέτες της γενιάς τους τείνουν να αποδέχονται τις απόψεις των «λόγων ανθρώπων» του παρελθόντος αντί να βασίζονται σε μια ενδελεχή μελέτη των λόγων του Θεού. Παρατηρώ.

19. Ο Ιουστίνος Μάρτυς ήταν μαθητής του Σωκράτη και του Πλάτωνα και δεν φαινόταν να έχει προετοιμαστεί πολύ καλά σε σχέση με τις γραφές.
20. Ο Ειρηναίος της Λυών βασίστηκε στον Ποιμένα του Ερμά ως γραφή.
21. Ο Ωριγένης διόρθωσε τους Εβδομήκοντα από τις γνώσεις του στα Εβραϊκά. Αλλά οι Στωϊκές, Νεοπυθαγόρειες και Πλατωνικές πεποιθήσεις του θόλωναν το σκεπτικό του.
22. Η θεολογία του Αμβροσίου επηρεάστηκε σημαντικά από αυτή του Ωριγένη.
23. Ο Αυγουστίνος θαύμαζε τον Κικέρωνα και τον κατέταξε πάνω από όλους τους άλλους αρχαίους συγγραφείς και διατήρησε το διττό του σύστημα πεποιθήσεων ψυχής και σώματος.
24. Ο Γουίκλιφ βασίστηκε στην ελαττωματική Λατινική Βουλγάτα του Ιερώνυμου για τη μετάφραση της Βίβλου στα αγγλικά, η οποία μπορεί να ήταν το μόνο που είχε στη διάθεσή του.
25. Ο Λούθηρος διδάχθηκε να είναι καχύποπτος και να δοκιμάζει τα πάντα, αλλά παρόλα αυτά δεχόταν πολλές από τις διδασκαλίες των «πατέρων της εκκλησίας».
26. Ο Ιωάννης Καλβίνος παρέθεσε συχνά τις διδασκαλίες του Αυγουστίνου και του Αμβροσίου.

- Participating in government, even voting is sinful.
- Serving in the armed forces is sinful.
- Donations to church affiliated schools and colleges are sinful.
- Using any literature other than the Bible is wrong.
- The name of the church must be “ _____ ” without any location.
- Drinking any alcoholic beverage is sinful.
- Using tobacco of any kind is sinful.
- Marriage among races is not biblical.
- The Bible prohibits Christians owning slaves.
- Churches cannot incorporate in any endeavor.
- Congregations cannot employ a preacher on a regular basis.
- Multiple song leaders at a time is entertainment therefore sinful.

Many devout people, past and present, believe their interpretations were the exact will of God. Yet, many have been rejected in whole or in part upon further study. What changed? Was it the Bible or man’s interpretation? Do we NOW know ALL the TRUTH? Will what we so firmly hold as conditions of fellowship with God be proven wrong in generations to come? Are our beliefs so FINAL that we are beyond learning?

The Gospel or Gospel of Christ is:

- a. God, as Jesus of Nazareth, was human but without sin, offered His physical body to God as the blood sacrifice, sin-offering, for the removal of sin.
- b. His burial and subsequent resurrection was victory of death.
- c. His ascension back to His previous abode with God, the Father.

Those who put their trust in Him by being buried into His death are resurrected as new spiritual beings. They grow into the likeness, image and nature of God by living (walking in) the teachings (doctrines) of Christ and His Apostles only and are in fellowship with God and all others in Christ even if they have some different understanding on some teaching other than the Gospel.

27. Οι διδασκαλίες του John Locke επηρέασαν τον Thomas και τον Alexander Campbell.

Οι πιστοί στον Χριστό διώχθηκαν για την άρνησή τους να αρνηθούν τον Χριστό και να δεχτούν ένα άλλο Ευαγγέλιο ή να συμμορφωθούν με κάποιο άλλο θρησκευτικό δόγμα, όπως π.χ. α) Ιουδαϊσμός, β) Ειδωλολατρική ή Αυτοκρατορική Λατρεία υπό την Αυτοκρατορική Ρώμη, γ) Καθολικισμός κατά τη διάρκεια και μετά τον Μεσαίωνα ή Σκοτεινό αιώνας ή δ) Καθολικισμός και Προτεσταντισμός στην εποχή της Μεταρρύθμισης και της Αποκατάστασης.

Βασιζόμενος στη θεϊκά αποκαλυπτόμενη γνώση μπορεί κανείς να αποκτήσει ακριβέστερη γνώση και κατανόηση του θελήματος του Θεού.

Κατά τη διάρκεια εκατοντάδων ετών μέσω διωγμών, πολλοί προσπάθησαν να επιστρέψουν στον Θεό χρησιμοποιώντας μόνο τη Βίβλο. Τα τελευταία 200 περίπου χρόνια παρατηρήθηκαν πολλές διαφορές απόψεων ή ερμηνειών, οι οποίες όταν τοποθετηθούν στην ίδια θέση με την αποκαλυπτόμενη αλήθεια έχουν οδηγήσει σε νέες θρησκευτικές οργανώσεις. Κάποιος πρέπει να προσδιορίσει εάν είναι μέρος του προβλήματος ρωτώντας τον εαυτό του: «Έχω ψάξει προσωπικά τις γραφές για να προσδιορίσω τι δηλώνει για να καταλήξω στα συμπεράσματά μου; Ή, έχω ψάξει τη Βίβλο για να δω αν μπορεί να βρεθεί και να ερμηνευτεί η «Βιβλική μου διδασκαλία» ώστε να συμμορφώνεται με τις πεποιθήσεις και τα συμπεράσματά μου».

Ακολουθεί μια λίστα με ορισμένες σχετικές πρόσφατες διδασκαλίες που πιστεύονταν ακράδαντα και έκαναν μια δοκιμασία συναναστροφής. Πολλά από αυτά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει.

- Τα «έμβλημα» του Δείπνου του Κυρίου πρέπει να καλύπτονται.
- Το ψωμί που χρησιμοποιείται στο Δείπνο του Κυρίου πρέπει να παρασκευάζεται από αλεύρι σίτου, να σπάζεται μετά την προσευχή και πριν διανεμηθεί στα μέλη για να μείνουν.
- Το Κύπελλο, ο καρπός του αμπελιού, πρέπει να είναι ζυμωμένο κρασί.
- Μόνο ένα φλιτζάνι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και όχι μεμονωμένα κύπελλα.

We must diligently study scripture, accept its truths and be willing to follow it wherever it leads us.

Chapter 7

Summary

a.

Some Teachings and practices of Reformers

2. Wycliffe

1. Christ is the head of the Church
2. Church Leaders must be moral men – not purchase position
3. Bible is sole authority for man – not Catholic Church
4. Only two orders of church leaders – elders and deacons

3. Luther

1. Bible alone constitutes final authority for a Christian

Restoration

About the turn of the 18th century several religious leaders independent of each other begin to question how so many differing teaching and practices set forth in so many associations in their creeds all be the church of the Bible. They reasoned that God wanted unity so why could not everyone just turn to the Bible and the Bible alone to find God's instruction to man. In fact, this appears to be the meaning of the parable of the sower in Luke 8. By returning to the Word and planting it in good and honest hearts, free from control of men and, their creeds and doctrines, it will produce obedient people, Christians, the church Jesus established.

The heart of the restoration movement was to unite believers:

4. Cease to use government to enforce religion
5. Use scripture alone. Reject all human creeds and dogma
6. Obtain and retain love of God and man

During this movement various leaders offered their understanding of the requirements for believers in Christ to become united in Him

Locke

- Τα μαθήματα της Βίβλου διχάζουν την εκκλησία, επομένως δεν μπορούν να ασκηθούν.
- Το τραγούδι ως λατρεία προς τον Θεό δεν πρέπει να περιλαμβάνει μουσικό όργανο ή σε αρμονία αλλά άσματα.
- Οι γυναίκες πρέπει να έχουν το κεφάλι τους καλυμμένο με κάτι άλλο εκτός από τα μαλλιά τους όταν συναρμολογούνται.
- Οι γυναίκες δεν μπορούν να κόψουν ή να κόψουν τα μαλλιά τους.
- Οι εκκλησίες των Χριστιανών δεν μπορούν να κατέχουν κτίρια.
- Τα γεύματα δεν μπορούν να καταναλωθούν μέσα στο «κτήριο της εκκλησίας».
- Η ιδιοκτησία γυμναστηρίου, κέντρων οικογενειακής ζωής και κατασκηνώσεων είναι αμαρτία.
- Οι χριστιανοί δεν μπορούν να συμμετέχουν στα Χριστούγεννα.
- Η μικτή κολύμβηση δεν γίνεται ανεκτή καθώς είναι αμαρτωλή.
- Ο κάθε είδους χορός είναι αμαρτωλός.
- Η συμμετοχή στην κυβέρνηση, ακόμη και η ψήφος είναι αμαρτία.
- Η θητεία στις ένοπλες δυνάμεις είναι αμαρτία.
- Οι δωρεές σε σχολεία και κολέγια που συνδέονται με την εκκλησία είναι αμαρτωλές.
- Η χρήση οποιασδήποτε βιβλιογραφίας εκτός από τη Βίβλο είναι λάθος.
- Το όνομα της εκκλησίας πρέπει να είναι « _____ » χωρίς καμία τοποθεσία.
- Η κατανάλωση οποιουδήποτε αλκοολούχου ποτού είναι αμαρτία.
- Η χρήση καπνού κάθε είδους είναι αμαρτία.
- Ο γάμος μεταξύ φυλών δεν είναι βιβλικός.
- Η Αγία Γραφή απαγορεύει στους Χριστιανούς να έχουν σκλάβους.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να συνεργαστούν σε καμία προσπάθεια.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να προσλαμβάνουν κήρυκα σε τακτική βάση.
- Πολλαπλοί ηγέτες τραγουδιών κάθε φορά είναι ψυχαγωγία, επομένως αμαρτωλή.

Πολλοί ευσεβείς άνθρωποι, παρελθόν και παρόν, πιστεύουν ότι οι ερμηνείες τους ήταν το ακριβές θέλημα του Θεού. Ωστόσο, πολλά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει μετά από περαιτέρω μελέτη. Τι άλλαξε; Ήταν η Βίβλος ή η ανθρώπινη ερμηνεία; Ξέρουμε ΤΩΡΑ

- f. Rejected the right of church through government to establish and enforce a state religion
- g. The Bible supplies a set of essential beliefs upon which all reasonable people can agree:
 - i. The messiahship of Jesus
 - ii. Jesus' direct commands
- h. Non essentials upon which Christians disagree should not be forced upon others

Wesley

- a. Agree to disagree on non-essential doctrine
- b. Cease fighting and arguing about the non-essentials

Separate Baptists

- a. Reject all creeds and use only the Bible as the perfect rule but without requiring complete agreement on pattern
- b. Avoid precise detail as it leads to legalism and division

Landmark Baptists

- a. The Bible is a precise blueprint without any deviations allowed
- b. Deviation from blueprint keeps one from true church

O'Kelly/Haggard

- a. Christ is the only head of the church
- b. The name Christian is the only acceptable name
- c. The Bible is the only rule of faith
 - i. Christian character is the only test of church fellowship
 - j. The right of private judgment is the privilege of all.

Barton Stone

- a. Congregational governance
- b. Restoring lifestyle of early church that is holy and righteous living rather than or over form and structures
- c. Freedom in Christ is more important than emphasis of a particular practice [as a ritual].

Campbell

- h. Approved precedent added to core /essential beliefs.
- i. Bible a book of facts (not opinions, theories, abstract truths or verbal definitions) and a rational faith was to be formulated and defined upon these facts.

ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ; Θα αποδειχθεί ότι αυτό που τόσο σταθερά υποστηρίζουμε ως συνθήκες κοινωνίας με τον Θεό είναι λάθος στις επόμενες γενιές; Είναι οι πεποιθήσεις μας τόσο ΤΕΛΙΚΟΙ που δεν μαθαίνουμε; Το Ευαγγέλιο ή Ευαγγέλιο του Χριστού είναι:

ένα. Ο Θεός, ως Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ήταν άνθρωπος αλλά χωρίς αμαρτία, προσφέρθηκε Το φυσικό του σώμα στον Θεό ως αιματηρή θυσία, προσφορά αμαρτίας, για την απομάκρυνση της αμαρτίας.

σι. Η ταφή του και η μετέπειτα ανάστασή του ήταν η νίκη του θανάτου.

ντο. Η ανάληψή Του πίσω στην προηγούμενη κατοικία Του με τον Θεό, τον Πατέρα.

Όσοι τον εμπιστεύονται με το να ταφούν στο θάνατό Του, ανασταίνουν ως νέα πνευματικά όντα. Αναπτύσσονται στην ομοίωση, την εικόνα και τη φύση του Θεού ζώντας (περπατώντας) τις διδασκαλίες (δόγματα) του Χριστού και των Αποστόλων Του μόνο και είναι σε κοινωνία με τον Θεό και όλους τους άλλους εν Χριστώ, ακόμα κι αν έχουν διαφορετική αντίληψη για κάποια άλλη διδασκαλία παρά το Ευαγγέλιο.

Πρέπει να μελετάμε επιμελώς τη γραφή, να αποδεχόμαστε τις αλήθειες της και να είμαστε πρόθυμοι να την ακολουθήσουμε όπου μας οδηγεί.

Κεφάλαιο 7

Περίληψη

b.

Μερικές διδασκαλίες και πρακτικές των μεταρρυθμιστών

4. Wycliffe

1. Ο Χριστός είναι η κεφαλή της Εκκλησίας
2. Οι ηγέτες της Εκκλησίας πρέπει να είναι ηθικοί άνδρες – όχι να αγοράζουν θέση
3. Η Βίβλος είναι η μόνη εξουσία για τον άνθρωπο – όχι η Καθολική Εκκλησία
4. Μόνο δύο τάγματα εκκλησιαστικών ηγετών – πρεσβυτέρων και διακόνων

5. Λούθηρος

1. Η Βίβλος από μόνη της αποτελεί την τελική εξουσία για έναν Χριστιανό

Αποκατάσταση

Περίπου στις αρχές του 18ου αιώνα, αρκετοί θρησκευτικοί ηγέτες, ανεξάρτητοι ο ένας από τον άλλον, αρχίζουν να αναρωτιούνται πώς τόσες

- j. Congregational autonomy
- k. A plurality of elders in each congregation
- l. Weekly communion and
- m. Immersion of believers for the remission of sins
- n. Thus saith the Lord,

Congregationalists

a. People needed a conversion experience
 During this long period of time, they differed in many ways some unwilling to cut the ties of past teachings and practices yet, they recognized their current "church" was not like the church they read about in their Bible.

Many if not most of these reformers and restorationists had one thing in common they wanted to either reform, restore or return to the church of the Bible and to be united with all other believers and to be Christians only.

There was unity for a time, but diverse and polarizing opinions emerged:

- The Bible is a blueprint, constitution or pattern where **complete agreement on details is not required**. For those IN CHRIST living righteously among men and before God was more important than adhering to form, structure and precise understanding.
- The Bible is a **precise blueprint that must be followed without deviation**. Those who deviate from the leaders' interpretation of the precise blueprint are not to be fellowshipped. Consequently, there is a continual defining the preciseness of the blueprint which leads to disagreement and more separation.

To remain united and in fellowship, issues must be prayerfully resolved:

6. Who decides the degree of preciseness of understanding one must have to remain in fellowship - God or Man?
7. Does one's interpretation on some non-gospel teaching determine another's fellowship with God or another Christian?
8. Can one be in fellowship with God but not with others in Christ?

διαφορετικές διδασκαλίες και πρακτικές που διατυπώνονται σε τόσους πολλούς συνειρμούς στα δόγματά τους είναι όλες η εκκλησία της Βίβλου. Σκέφτηκαν ότι ο Θεός ήθελε ενότητα, οπότε γιατί δεν μπορούσαν όλοι να στραφούν στη Βίβλο και μόνο στη Βίβλο για να βρουν την οδηγία του Θεού στον άνθρωπο. Στην πραγματικότητα, αυτό φαίνεται να είναι το νόημα της παραβολής του σπορέα στο Λουκάς 8. Επιστρέφοντας στον Λόγο και φυτεύοντάς τον σε καλές και ελικρινείς καρδιές, ελεύθερο από τον έλεγχο των ανθρώπων και, τα δόγματα και τα δόγματά τους, θα παράγει υπάκουους ανθρώπους, Χριστιανούς, την εκκλησία που ίδρυσε ο Ιησούς.

Η καρδιά του κινήματος της αποκατάστασης ήταν να ενώσει τους πιστούς:

10. Σταματήστε να χρησιμοποιείτε την κυβέρνηση για την επιβολή της θρησκείας
11. Χρησιμοποιήστε τη γραφή μόνο. Απορρίψτε όλα τα ανθρώπινα δόγματα και δόγματα
12. Αποκτήστε και διατηρήστε την αγάπη του Θεού και του ανθρώπου

Κατά τη διάρκεια αυτής της κίνησης διάφοροι ηγέτες πρόσφεραν την κατανόησή τους για τις απαιτήσεις για τους πιστούς στον Χριστό να ενωθούν σε Αυτόν

Ο Λοκ

- p. Απέρριψε το δικαίωμα της εκκλησίας μέσω της κυβέρνησης να ιδρύσει και να επιβάλει μια κρατική θρησκεία
- q. Η Βίβλος παρέχει ένα σύνολο βασικών πεποιθήσεων στις οποίες μπορούν να συμφωνήσουν όλοι οι λογικοί άνθρωποι:
 - i. Η μεσσία του Ιησού
 - ii. Οι άμεσες εντολές του Ιησού
- r. Τα μη βασικά για τα οποία διαφωνούν οι Χριστιανοί δεν πρέπει να επιβάλλονται σε άλλους

Ο Γουέσλι

- ένα. Συμφωνήστε να διαφωνήσετε σε μη ουσιώδες δόγμα
- σι. Σταματήστε να τσακώνεστε και να μαλώνετε για τα μη ουσιώδη

Ξεχωριστοί Βαπτιστές

- ένα. Απορρίψτε όλα τα δόγματα και χρησιμοποιήστε μόνο τη Βίβλο ως τον τέλειο κανόνα, αλλά χωρίς να απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με το πρότυπο

9. If the Bible is silent on a subject does that silence require a thing or prohibit it? Likewise, when the Bible specifies something it neither requires or prohibits something else.

10. The writings of church fathers, reformers, restorationists or today's authors cannot be a condition of man's fellowship with God or His children.

Even after achieving some success, it was not long, like their forefathers after 100 AD, that they began to drift and accept doctrines of the past and establish new creeds or reestablish old ones.

Conclusion

There appears to be a common thread running throughout history. Each generation draws upon the beliefs and thoughts of past generation. Leaders and or writers record their conclusions which the next generation draws upon. Some are accepted others reject probably based upon their prior understandings and concepts. This process is absolutely necessary in the world of the unknown such as medicine, computers, chemistry, physics and math where there is not nor has ever been a revealed standard. Therefore, each piece of knowledge is a building block.

This study has shown that men and leaders of their generation tend to accept the opinions of "learned men" of the past rather than relying on a thorough study of the words from God. Observe.

10. Justin Martyr was a disciple of Socrates and Plato and did not appear to have prepared himself very well in regard to the scriptures.

11. Irenaeus of Lyons relied upon *The Shepherd of Hermas* as scripture.

12. Origen corrected the Septuagint from his knowledge of Hebrew. But his Stoic, Neo-Pythagorean and Platonic beliefs clouded his reasoning.

13. Ambrose's theology was significantly influenced by that of Origen.

14. Augustine admired Cicero and ranked him above all other ancient writers and retained his dual system of the soul and body belief.

σι. Αποφύγετε την ακριβή λεπτομέρεια καθώς οδηγεί σε νομικισμό και διχασμό

Βαπτιστές-ορόσημα

ένα. Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο χωρίς επιτρεπόμενες αποκλίσεις

σι. Η απόκλιση από το σχέδιο κρατά κάποιον από την αληθινή εκκλησία

Ο'Kelly/Haggard

ένα. Ο Χριστός είναι η μόνη κεφαλή της εκκλησίας

σι. Το όνομα Χριστιανός είναι το μόνο αποδεκτό όνομα

ντο. Η Αγία Γραφή είναι ο μόνος κανόνας της πίστης

ς. Ο χριστιανικός χαρακτήρας είναι η μόνη δοκιμασία της εκκλησιαστικής κοινωνίας

τ. Το δικαίωμα της ιδιωτικής κρίσης είναι προνόμιο όλων.

Μπάρτον Στόουν

ένα. Εκκλησιαστική διακυβέρνηση

σι. Αποκατάσταση του τρόπου ζωής της πρώιμης εκκλησίας που είναι ιερή και δίκαιη διαβίωση παρά ή πάνω από τη μορφή και τις δομές

ντο. Η εν Χριστώ ελευθερία είναι πιο σημαντική από την έμφαση σε μια συγκεκριμένη πρακτική [ως τελετουργία].

Κάμπελ

ν. Εγκεκριμένο προηγούμενο που προστέθηκε στις βασικές/ουσιώδεις πεποιθήσεις.

ω. Η Βίβλος ένα βιβλίο με γεγονότα (όχι απόψεις, θεωρίες, αφηρημένες αλήθειες ή λεκτικούς ορισμούς) και μια λογική πίστη επρόκειτο να διατυπωθεί και να οριστεί πάνω σε αυτά τα γεγονότα.

χ. Εκκλησιαστική αυτονομία

γ. Πληθώρα πρεσβυτέρων σε κάθε εκκλησία

z. Εβδομαδιαία κοινωνία και

aa. Βύθιση των πιστών για άφεση αμαρτιών

bb. Έτσι λέει ο Κύριος,

Εκκλησιαστικοί

ένα. Οι άνθρωποι χρειάζονταν μια εμπειρία μετατροπής

Κατά τη διάρκεια αυτής της μακράς χρονικής περιόδου, διέφεραν με πολλούς τρόπους, μερικοί απρόθυμοι να κόψουν τους δεσμούς των προηγούμενων διδασκαλιών και πρακτικών, αναγνώρισαν ότι η σημερινή «εκκλησία» τους δεν ήταν σαν την εκκλησία για την οποία διάβαζαν στη Βίβλο τους.

15. Wycliffe relied upon Jerome's flawed Latin Vulgate in translating the Bible into English, which may have been all that was available to him.
16. Luther was taught to be suspicious of and to test everything but still accepted much of the "church fathers" teachings.
17. John Calvin often quoted the teachings of Augustine and Ambrose.
18. John Locke's teachings influenced Thomas and Alexander Campbell.

Believers in Christ were persecuted for their refusal to deny Christ and accept another Gospel or to conform to some other religious doctrine, such as; a) Judaism, b) Pagan or Emperor Worship while under Imperial Rome, c) Catholicism during and after the Middle or Dark ages or d) Catholicism and Protestantism in the Reformation and Restoration eras.

By relying upon divinely revealed knowledge one can obtain a more accurate knowledge and understanding of the will of God.

During hundreds of years through persecution many have attempted to return to God using only the Bible. The last 200 years or so has seen many differences in opinion or interpretation which when put on the same standing as revealed truth has resulted in new religious organizations. One needs to determine if they are part of the problem by asking themselves **"Have I personally searched the scriptures to determine what it states in reaching my conclusions? Or, have I searched the Bible to see if my 'Biblical doctrine' can be found and interpreted to conform to my belief and conclusion."**

The following is a list of some relative recent teachings staunchly believed and made a test of fellowship. Many of them have been rejected in whole or in part.

- The "emblems" of the Lord's Supper must be covered.
- The bread used in the Lord's Supper must be made from wheat flour, broken after prayer and before distributing to the members to partake.

Πολλοί, αν όχι οι περισσότεροι από αυτούς τους μεταρρυθμιστές και τους αναστηλωτές είχαν ένα κοινό χαρακτηριστικό, ήθελαν είτε να μεταρρυθμίσουν, να αποκαταστήσουν ή να επιστρέψουν στην εκκλησία της Βίβλου και να ενωθούν με όλους τους άλλους πιστούς και να είναι μόνο Χριστιανοί.

Υπήρχε ενότητα για κάποιο διάστημα, αλλά προέκυψαν διαφορετικές και πολωτικές απόψεις:

- Η Αγία Γραφή είναι ένα σχέδιο, σύνταγμα ή πρότυπο όπου δεν απαιτείται πλήρης συμφωνία σχετικά με τις λεπτομέρειες. Για όσους ΕΝ ΧΡΙΣΤΟ ζουν δίκαια μεταξύ των ανθρώπων και ενώπιον του Θεού ήταν πιο σημαντικό από το να προσκολλώνται στη μορφή, τη δομή και την ακριβή κατανόηση.
- Η Αγία Γραφή είναι ένα ακριβές σχέδιο που πρέπει να ακολουθηθεί χωρίς παρεκκλίσεις. Όσοι αποκλίνουν από την ερμηνεία των ηγετών για το ακριβές σχέδιο δεν πρέπει να γίνονται συντροφιά. Κατά συνέπεια, υπάρχει ένας συνεχής καθορισμός της ακρίβειας του σχεδιαγράμματος που οδηγεί σε διαφωνίες και περισσότερο διαχωρισμό.

Να παραμείνουμε ενωμένοι και στην κοινωνία, τα ζητήματα πρέπει να επιλύονται με προσευχή:

16. Ποιος αποφασίζει τον βαθμό ακρίβειας της κατανόησης που πρέπει να έχει κάποιος για να παραμείνει στην κοινωνία - Θεός ή Άνθρωπος;
17. Κάνει την ερμηνεία κάποιου σε κάποια μη ευαγγελική διδασκαλία καθορίζει την κοινωνία κάποιου άλλου με τον Θεό ή άλλου χριστιανού;
18. Μπορεί κανείς να είναι σε κοινωνία με τον Θεό αλλά όχι με άλλους εν Χριστώ;
19. Εάν η Βίβλος είναι σιωπηλή για ένα θέμα, αυτή η σιωπή απαιτεί κάτι ή το απαγορεύει; Ομοίως, όταν η Βίβλος προσδιορίζει κάτι, ούτε απαιτεί ούτε απαγορεύει κάτι άλλο.
20. Τα γραπτά των πατέρων της εκκλησίας, των μεταρρυθμιστών, των αναστηλωτών ή των σημερινών συγγραφέων δεν μπορούν να αποτελούν προϋπόθεση για την κοινωνία του ανθρώπου με τον Θεό ή τα παιδιά Του.

Ακόμη και αφού πέτυχαν κάποια επιτυχία, δεν άργησαν, όπως οι προπάτορές τους μετά το 100 μ.Χ., να άρχισαν να παρασύρονται και να αποδέχονται δόγματα

- The Cup, fruit of the vine, must be fermented wine.
- Only one cup can be used not individual cups.
- Bible classes divide the church, therefore cannot be practiced.
- Singing as worship to God must not include a musical instrument or in harmony but chants.
- Women must have their head covered with something other than their hair when assembled.
- Women cannot cut or trim their hair.
- Congregations of Christians cannot own buildings.
- Meals cannot be eaten within the “church building.”
- Owning gym, family life centers and camps are sinful.
- Christians cannot participate in Christmas.
- Mixed swimming cannot be tolerated as it is sinful.
- Dancing of any kind is sinful.
- Participating in government, even voting is sinful.
- Serving in the armed forces is sinful.
- Donations to church affiliated schools and colleges are sinful.
- Using any literature other than the Bible is wrong.
- The name of the church must be “ _____ ” without any location.
- Drinking any alcoholic beverage is sinful.
- Using tobacco of any kind is sinful.
- Marriage among races is not biblical.
- The Bible prohibits Christians owning slaves.
- Churches cannot incorporate in any endeavor.
- Congregations cannot employ a preacher on a regular basis.
- Multiple song leaders at a time is entertainment therefore sinful.

Many devout people, past and present, believe their interpretations were the exact will of God. Yet, many have been rejected in whole or in part upon further study. What changed? Was it the Bible or man’s interpretation? Do we NOW know ALL the TRUTH? Will what we so firmly hold as conditions of fellowship with God be proven wrong

του παρελθόντος και να ιδρύουν νέα δόγματα ή να επανιδρώνουν παλιά.

συμπέρασμα

Φαίνεται ότι υπάρχει ένα κοινό νήμα που τρέχει σε όλη την ιστορία. Κάθε γενιά βασίζεται στις πεποιθήσεις και τις σκέψεις της προηγούμενης γενιάς. Οι ηγέτες ή/και οι συγγραφείς καταγράφουν τα συμπεράσματά τους από τα οποία αντλεί η επόμενη γενιά. Μερικοί γίνονται αποδεκτοί άλλοι απορρίπτονται πιθανώς βάσει των προηγούμενων αντιλήψεων και εννοιών τους. Αυτή η διαδικασία είναι απολύτως απαραίτητη στον κόσμο του αγνώστου όπως η ιατρική, οι υπολογιστές, η χημεία, η φυσική και τα μαθηματικά, όπου δεν υπάρχει ούτε έχει αποκαλυφθεί ποτέ ένα πρότυπο. Επομένως, κάθε γνώση είναι ένα δομικό στοιχείο.

Αυτή η μελέτη έδειξε ότι οι άνδρες και οι ηγέτες της γενιάς τους τείνουν να αποδέχονται τις απόψεις των «λόγων ανθρώπων» του παρελθόντος αντί να βασίζονται σε μια ενδελεχή μελέτη των λόγων του Θεού. Παρατηρώ.

28. Ο Ιουστίνος Μάρτυς ήταν μαθητής του Σωκράτη και του Πλάτωνα και δεν φαινόταν να έχει προετοιμαστεί πολύ καλά σε σχέση με τις γραφές.
29. Ο Ειρηναίος της Λυών βασίστηκε στον Ποιμένα του Ερμά ως γραφή.
30. Ο Ωριγένης διόρθωσε τους Εβδομήκοντα από τις γνώσεις του στα Εβραϊκά. Αλλά οι Στωϊκές, Νεοπυθαγόρειες και Πλατωνικές πεποιθήσεις του θόλωναν το σκεπτικό του.
31. Η θεολογία του Αμβροσίου επηρεάστηκε σημαντικά από αυτή του Ωριγένη.
32. Ο Αυγουστίνος θαύμαζε τον Κικέρωνα και τον κατέταξε πάνω από όλους τους άλλους αρχαίους συγγραφείς και διατήρησε το διττό του σύστημα πεποιθήσεων ψυχής και σώματος.
33. Ο Γουίκλιφ βασίστηκε στην ελαττωματική Λατινική Βουλγάτα του Ιερώνυμου για τη μετάφραση της Βίβλου στα αγγλικά, η οποία μπορεί να ήταν το μόνο που είχε στη διάθεσή του.
34. Ο Λούθηρος διδάχθηκε να είναι καχύποπτος και να δοκιμάζει τα πάντα, αλλά παρόλα αυτά δεχόταν πολλές από τις διδασκαλίες των «πατέρων της εκκλησίας».
35. Ο Ιωάννης Καλβίνος παρέθεσε συχνά τις διδασκαλίες του Αυγουστίνου και του Αμβροσίου.

in generations to come? Are our beliefs so FINAL that we are beyond learning?

The Gospel or Gospel of Christ is:

a. God, as Jesus of Nazareth, was human but without sin, offered

His physical body to God as the blood sacrifice, sin-offering, for the removal of sin.

b. His burial and subsequent resurrection was victory of death.

c. His ascension back to His previous abode with God, the Father.

Those who put their trust in Him by being buried into His death are resurrected as new spiritual beings. They grow into the likeness, image and nature of God by living (walking in) the teachings (doctrines) of Christ and His Apostles only and are in fellowship with God and all others in Christ even if they have some different understanding on some teaching other than the Gospel.

We must diligently study scripture, accept its truths and be willing to follow it wherever it leads us.

36. Οι διδασκαλίες του John Locke επηρέασαν τον Thomas και τον Alexander Campbell.

Οι πιστοί στον Χριστό διώχθηκαν για την άρνησή τους να αρνηθούν τον Χριστό και να δεχτούν ένα άλλο Ευαγγέλιο ή να συμμορφωθούν με κάποιο άλλο θρησκευτικό δόγμα, όπως π.χ. α) Ιουδαϊσμός, β) Ειδωλολατρική ή Αυτοκρατορική Λατρεία υπό την Αυτοκρατορική Ρώμη, γ) Καθολικισμός κατά τη διάρκεια και μετά τον Μεσαίωνα ή Σκοτεινό αιώνας ή δ) Καθολικισμός και Προτεστάντισμός στην εποχή της Μεταρρύθμισης και της Αποκατάστασης.

Βασιζόμενος στη θεϊκά αποκαλυπτόμενη γνώση μπορεί κανείς να αποκτήσει ακριβέστερη γνώση και κατανόηση του θελήματος του Θεού.

Κατά τη διάρκεια εκατοντάδων ετών μέσω διωγμών, πολλοί προσπάθησαν να επιστρέψουν στον Θεό χρησιμοποιώντας μόνο τη Βίβλο. Τα τελευταία 200 περίπου χρόνια παρατηρήθηκαν πολλές διαφορές απόψεων ή ερμηνειών, οι οποίες όταν τοποθετηθούν στην ίδια θέση με την αποκαλυπτόμενη αλήθεια έχουν οδηγήσει σε νέες θρησκευτικές οργανώσεις. Κάποιος πρέπει να προσδιορίσει εάν είναι μέρος του προβλήματος ρωτώντας τον εαυτό του: «Έχω ψάξει προσωπικά τις γραφές για να προσδιορίσω τι δηλώνει για να καταλήξω στα συμπεράσματά μου; Ή, έχω ψάξει τη Βίβλο για να δω αν μπορεί να βρεθεί και να ερμηνευτεί η «Βιβλική μου διδασκαλία» ώστε να συμμορφώνεται με τις πεποιθήσεις και τα συμπεράσματά μου».

Ακολουθεί μια λίστα με ορισμένες σχετικές πρόσφατες διδασκαλίες που πιστεύονταν ακράδαντα και έκαναν μια δοκιμασία συναναστροφής. Πολλά από αυτά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει.

- Τα «έμβλημα» του Δείπνου του Κυρίου πρέπει να καλύπτονται.
- Το ψωμί που χρησιμοποιείται στο Δείπνο του Κυρίου πρέπει να παρασκευάζεται από αλεύρι σίτου, να σπάζεται μετά την προσευχή και πριν διανεμηθεί στα μέλη για να μείνουν.
- Το Κύπελλο, ο καρπός του αμπελιού, πρέπει να είναι ζυμωμένο κρασί.
- Μόνο ένα φλιτζάνι μπορεί να χρησιμοποιηθεί και όχι μεμονωμένα κύπελλα.

- Τα μαθήματα της Βίβλου διχάζουν την εκκλησία, επομένως δεν μπορούν να ασκηθούν.
- Το τραγούδι ως λατρεία προς τον Θεό δεν πρέπει να περιλαμβάνει μουσικό όργανο ή σε αρμονία αλλά άσματα.
- Οι γυναίκες πρέπει να έχουν το κεφάλι τους καλυμμένο με κάτι άλλο εκτός από τα μαλλιά τους όταν συναρμολογούνται.
- Οι γυναίκες δεν μπορούν να κόψουν ή να κόψουν τα μαλλιά τους.
- Οι εκκλησίες των Χριστιανών δεν μπορούν να κατέχουν κτίρια.
- Τα γεύματα δεν μπορούν να καταναλωθούν μέσα στο «κτήριο της εκκλησίας».
- Η ιδιοκτησία γυμναστηρίου, κέντρων οικογενειακής ζωής και κατασκηνώσεων είναι αμαρτία.
- Οι χριστιανοί δεν μπορούν να συμμετέχουν στα Χριστούγεννα.
- Η μικτή κολύμβηση δεν γίνεται ανεκτή καθώς είναι αμαρτωλή.
- Ο κάθε είδους χορός είναι αμαρτωλός.
- Η συμμετοχή στην κυβέρνηση, ακόμη και η ψήφος είναι αμαρτία.
- Η θητεία στις ένοπλες δυνάμεις είναι αμαρτία.
- Οι δωρεές σε σχολεία και κολέγια που συνδέονται με την εκκλησία είναι αμαρτωλές.
- Η χρήση οποιασδήποτε βιβλιογραφίας εκτός από τη Βίβλο είναι λάθος.
- Το όνομα της εκκλησίας πρέπει να είναι « _____ » χωρίς καμία τοποθεσία.
- Η κατανάλωση οποιουδήποτε αλκοολούχου ποτού είναι αμαρτία.
- Η χρήση καπνού κάθε είδους είναι αμαρτία.
- Ο γάμος μεταξύ φυλών δεν είναι βιβλικός.
- Η Αγία Γραφή απαγορεύει στους Χριστιανούς να έχουν σκλάβους.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να συνεργαστούν σε καμία προσπάθεια.
- Οι εκκλησίες δεν μπορούν να προσλαμβάνουν κήρυκα σε τακτική βάση.
- Πολλαπλοί ηγέτες τραγουδιών κάθε φορά είναι ψυχαγωγία, επομένως αμαρτωλή.

Πολλοί ευσεβείς άνθρωποι, παρελθόν και παρόν, πιστεύουν ότι οι ερμηνείες τους ήταν το ακριβές θέλημα του Θεού. Ωστόσο, πολλά έχουν απορριφθεί εν όλω ή εν μέρει μετά από περαιτέρω μελέτη. Τι άλλαξε; Ήταν η Βίβλος ή η ανθρώπινη ερμηνεία; Ξέρουμε ΤΩΡΑ

ΟΛΗ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ; Θα αποδειχθεί ότι αυτό που τόσο σταθερά υποστηρίζουμε ως συνθήκες κοινωνίας με τον Θεό είναι λάθος στις επόμενες γενιές; Είναι οι πεποιθήσεις μας τόσο ΤΕΛΙΚΟΙ που δεν μαθαίνουμε;

Το Ευαγγέλιο ή Ευαγγέλιο του Χριστού είναι:

ένα. Ο Θεός, ως Ιησούς από τη Ναζαρέτ, ήταν άνθρωπος αλλά χωρίς αμαρτία, προσφέρθηκε Το φυσικό του σώμα στον Θεό ως αιματηρή θυσία, προσφορά αμαρτίας, για την απομάκρυνση της αμαρτίας.

σι. Η ταφή του και η μετέπειτα ανάστασή του ήταν η νίκη του θανάτου.

ντο. Η ανάληψή Του πίσω στην προηγούμενη κατοικία Του με τον Θεό, τον Πατέρα.

Όσοι τον εμπιστεύονται με το να ταφούν στο θάνατό Του, ανασταίνουν ως νέα πνευματικά όντα. Αναπτύσσονται στην ομοίωση, την εικόνα και τη φύση του Θεού ζώντας (περπατώντας) τις διδασκαλίες (δόγματα) του Χριστού και των Αποστόλων Του μόνο και είναι σε κοινωνία με τον Θεό και όλους τους άλλους εν Χριστώ, ακόμα κι αν έχουν διαφορετική αντίληψη για κάποια άλλη διδασκαλία παρά το Ευαγγέλιο.

Πρέπει να μελετάμε επιμελώς τη γραφή, να αποδεχόμαστε τις αλήθειες της και να είμαστε πρόθυμοι να την ακολουθήσουμε όπου μας οδηγεί.